

”... pentru tot ce înseamnă viață – Brăila mi-e suficientă. Ea este toată umanitatea”
Panaît Istrati

Statuia lui „Trajan”
montată în grădina
Sfții. Arhangeli

Salutări din Brăila

EX LIBRIS

Revistă culturală editată de
Biblioteca Județeană **Panaît Istrati** Brăila

Serie nouă, nr. 9,
2018 - Brăila

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
PANAÎT ISTRATI
BRĂILA

SUMAR

EDITORIAL

BRĂILA – 650 ani de istorie!.....	1
de Ion VOLCU	

650 DE ANI DE ATESTARE DOCUMENTARĂ

Brăila, la ceas aniversar	2
de prof. dr. Ștefan AFTODOR	
Brăila 650 de ani de atestare documentară	6
de prof. dr. Viorel BRATOSIN	
Portul popular românesc.....	8
de Corina CIURARU, Ștefania BOTEZ	

EVENIMENTE

Biblioteca, dezvoltare și Agenda ONU 2030.....	12
de Corina CIURARU	
Alături de biblioteca mea!.....	15
de Corina CIURARU	
Basarabie, floare de dor! Concurs școlar	17
de Ion VOLCU	
Ziua Internațională a Cititului Împreună 2018	19
de Doinița STANCIU	

Expoziție permanentă Hugo Măcăineanu.....	21
de Roxana NEAGU, Teodora SOARE	

BIBLIOTECA - SPAȚIU PENTRU COMUNITATE

Povești din Africa	23
de dr. Claudiu BRĂILEANU	
Toasmasters la Biblioteca Județeană	25
de Mihaiela MĂXINEANU	
Clubul lui Prichindel	27
de Monica IONESCU	
Atelierul de cusături – formă inedită de terapie	29
de Doina LALU	
Călători pe mapamond.....	31
de Silvia IACOB	
Împreună Suntem BRAVO	33
de Valentina CHIRIAC	
KAGAMI - Club de lectură, artă, haiku.....	35
de Camelia Aurelia CHERCIU	
Societatea Adolescenților Anonimi	37
de Sabrina POPESCU	

RUBRICA VOLUNTARILOR

Portret de voluntar - Silvia ALBU.....	39
Portret de voluntar - Roxana Marina DÎRNEA.....	42

BIBLIOFILIE

Revista <i>Viața Basarabiei</i> (1932 - 1944).....	44
de Ion VOLCU	
<i>Condică pentru trecerea pasagerilor</i> (II)	48
de Elisaveta DRĂGHICI	

Colecția Romeo Voinescu.....	52
de Elisaveta DRĂGHICI	

FILE DE ISTORIE LOCALĂ

Vasile Băncilă – Vocația prieteniei.....	55
de Angela CHIRIAC	
Comunitatea Evreilor din Brăila.....	63
de Carmen BORDEI	
Ilarie Voronca.....	67
de prof. Corina-Marinela BRATOSIN	
Perla Bărăganului: Lacu Sărat (II).....	69
de Teodora SOARE	
Școala de băieți romano-catolică (II).....	75
de prof. Alina CAPLEA	

PROIECTE

Am spart gheața!.....	82
de Corina CIURARU	
Biblioteca și informația de afaceri	85
de Dragoș Adrian NEAGU	
Construim împreună.....	87
de Camelia Aurelia CHERCIU	
Timpul poveștilor.....	88
de Roxana NEAGU	

PORTRET DE BIBLIOTECAR

Elena Drăgan, Camelia Aurelia Cherciu, Laurian Onofrei.....	90
de Teodora SOARE, Roxana NEAGU	
Biblioteca Comunală Tudor Vladimirescu.....	98
de Roxana NEAGU, Teodora SOARE	
Biblioteca Orășenească Însurăței.....	99
de Roxana NEAGU, Teodora SOARE	

LUMEA CĂRȚILOR

Titluri noi în bibliotecă.....	100
de Roxana NEAGU	
Lansări de carte 2018 - Selectiv.....	106
de Laura CAPLEA	

Biblioteca în statistici	109
de Dana Ștefania STĂNCESCU	

COLABORATORI EXTERNI

Un proiect, un parteneriat, o colaborare.....	110
de Ruxandra NAZARE, Claudia POPESCU	
Lumea la un click distanță.....	112
de Angelica NECULA	
Undă verde prin servicii.....	114
de Ana OSTAȘEVSCI	

BRĂILA – 650 ani de istorie!

Ion VOLCU

Şef birou

*Colecții Speciale. Depozit legal.
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila*

Brăila, a fost și rămâne un oraș cu o istorie aparte, zbuciumată, râvnită secole la rând de cei cărora le-a stat în cale. După războiul ruso-turc din 1828 - 1829, orașul este eliberat de sub dominația otomană, iar fosta *caza* revine la Țara Românească. Cetatea Brăilei, un bastion defensiv al

orașului a fost demolată, iar noua administrație românească a trebuit să facă față la o provocare imensă prin crearea și gestionarea primelor instituții moderne.

După instituirea la 1836 a statutului de porto-franco, Brăila a devenit cel mai important port maritim de la Dunăre al Țării Românești. Orașul capătă o dimensiune economică înfloritoare, cu posibilități economice imense care au atras comercianți și oameni de afaceri din diverse țări ale lumii.

Orașul a beneficiat de mai multe sistematizări urbanistice care i-au trasat în cea mai mare parte forma de astăzi, cea de evantai. S-au amenajat grădini după cele mai moderne parcuri din Europa, s-au construit clădiri de for public: Palatul Administrativ, Spitalul Comunal, Teatrul Comunal, Gara Fluvială, Palatul Agriculturii, Turnul de Apă, școli etc.

Brăila devenise grânarul Țării Românești, aici construindu-se cele mai mari mori și orezării din Europa, deținute de două familii bogate de greci: Violattos și Likiardopoulos.

Orașul devine repede un loc plin de farmec, admirat, unde monotonia era inexistentă, aici stabilindu-și traiul oameni din toate categoriile și de toate naționalitățile. Brăila, prin libertatea pe care o afișa, prin avantajele economice și sociale oferite, a devenit un *mosaic etnic*: greci, evrei, bulgari, armeni, ruși-lipoveni și albanezi – toți și-au adus aportul economic și cultural la dezvoltarea tezaurului național brăilean. Mărturie ne stau azi, monumentele istorice cu o arhitectură aparte. Membrii comunităților au fost conștienți de puterea lor economică, mândri de originea lor și recunoscători românilor că i-au primit. Bulgarii și-au înființat *Societatea Literară* (Academia Bulgară de Științe) la Brăila, prima tipografie bulgară și primul ziar în limba bulgară apare tot aici, în 1863, orașul devenind leagănul renașterii bulgare din secolul al XIX-lea. Greu găsim un domeniu în Brăila, în care comunitatea elenă de aici să nu-și fi lăsat amprenta și moștenirea economico-culturală. Catedrala Greacă, un for creștin de o mare finețe arhitecturală, adus ca prinos întregii comunități brăilene, este astăzi, din nefericire, un monument în deplină degradare.

Brăila a fost un oraș fascinant odată, aici organizându-se baluri mondene și petreceri cu parfum oriental, cu o atmosferă de speranță și emoție pentru cei care se avântau în ritmul vieții exaltate din urbe. Orașul de la Dunăre a inspirat astfel personalități remarcabile precum Mihail Sebastian, Panait Istrati, Fănuș Neagu, Hariclea Draclee, Maria Filotti, care au dus numele Brăilei pe meleaguri nebănuite.

La 650 de ani de atestare documentară și în anul *Centenarului României Întregite*, nu putem spune decât *La mulți ani Brăila*, să renaști și să-ți recapeți gloria de altădată!

Brăila, la ceas aniversar

Anul 2018 este generos cu evocările semnificative. Pe lângă sărbătorirea Centenarului Marii Uniri, brăilenii au prilejul de a sărbători 650 de ani de la prima atestare documentară a orașului Brăila și tot în acest an marcăm 600 de ani de la moartea marelui domnitor Mircea cel Bătrân și 140 de ani de la revenirea Dobrogei sub stăpânire românească. În acest context, pasionatul de istorie este stimulat la reflecție pentru a înțelege mai bine pe care val al istoriei se află. Brăila este unul dintre acele orașe care frapează prin antagonismul dintre un trecut măreț și un prezent decadent. De fapt, măreția Brăilei de odinioară este asociată în mintea tuturor brăilenilor, și nu doar, cu trecutul său multiseclar, iar istoria sa remarcabilă este asociată cu prosperitatea economică, cu strălucirea culturală, cu diversitatea etnică și confesională, cu dinamismul social, toate prezente cândva în orașul nostru. Iată de ce nu este deloc un demers anodin acela de a zăbovi asupra documentului care a adus Brăila în Istorie.

În articolul de față preocuparea noastră este mai puțin aceea de a reliefa conținutul primului act care deschide istoria Brăilei, prezentat de altfel în mai toate studiile ori lucrările care abordează fie și tangențial istoria orașului, ci mai mult de a sublinia care au fost marile evenimente care au determinat apariția Brăilei în prim-planul relațiilor comerciale internaționale.

Prima consemnare documentară a Brăilei este întâlnită într-un document de o importanță covârșitoare pentru cunoașterea raporturilor dintre Țara Românească și Coroana Angevină în a doua jumătate a

secolului al XIV-lea. Regimul privilegiat acordat de Vladislav I (1364 - 1377), domnul Țării Românești, *pentru toți negustorii din Brașov și din districtul Brașovui*¹ care urmau *drumul Brăilei*, în data de 20 ianuarie 1368, era elementul central al reglementării raporturilor dintre Țara Românească și Ungaria, aflate anterior într-un conflict militar. Înțelegerea justă a semnificațiilor acestui act nu poate fi făcută fără încadrarea momentului istoric într-un cadru mult mai amplu, care cuprinde politica pontică a Republicii Genova și războaiele sale cu Veneția pentru controlul Strâmtorilor, planurile de anvergură ale regelui Ludovic I de Anjou (1342 - 1382), care vizau includerea Ungariei în marele circuit al comerțului internațional².

Rivalitatea teribilă dintre cele două talasocrații italiene, Genova și Veneția, a generat nu mai puțin de trei războaie ale Strâmtorilor (1294 - 1299; 1350 - 1355; 1376 - 1381), miza fiind de fapt controlul comerțului pontic, Marea Neagră fiind în această perioadă ceea ce marele istoric Gheorghe Brătianu numea *placă turnantă a comerțului internațional*³.

1 *Documenta Romaniae Historica*, D, *Relațiile între Țările Române*, I (1222-1456), volum editat de Șt. Pascu, C. Cihodoriu, K.G. Gundisch, D. Mioc, V. Pervaun, Editura Academiei RSR, București, 1977, p. 86.

2 Pentru aceste chestiuni: Gh. I. Brătianu, *Marea Neagră de la origini până la cucerirea otomană*, ediția a II-a, îngrijită de Victor Spinei, Iași, 1999; Virgil Ciocîltan, *Mongolii și Marea Neagră în secolele XIII-XIV*, Editura Enciclopedică, București, 1998; Șerban Papacostea, Virgil Ciocîltan, *Marea Neagră. Răspântie a drumurilor intercontinentale (1204-1453)*, Ovidius University Press, Constanța, 2007; Sergiu Iosipescu, *Drumuri comerciale în Europa Centrală și Sud-estică și însemnătatea lor politică (secolele XIV-XVI)*, în *Anuarul Institutului de Istorie și Arheologie A.D. Xenopol*, XIX, 1982, p. 265-284.

3 A se vedea opera fundamentală Gh. I. Brătianu, *op.cit.*, *passim*.

Principalele rute martitime secolele XIII-XIV⁴

Tratatul de la Nymphaion (1261) asigurase Genovei o poziție de monopol în Marea Neagră (cel mai important centru al său era la Caffa, în Crimeea), iar preservarea poziției sale dominante a însemnat și antrenarea în conflictul cu Republica Sf. Marcu, care urmărea să obțină o poziție egală cu cea a genovezilor în prosperul comerț desfășurat în bazinul pontic, principalul său debușeu comercial fiind ceva mai la nord, la Tana, port la Marea Azov. Chiar dacă cele două republici au fost nevoite să coopereze în războiul purtat împotriva Hoardei de Aur (1343 - 1347)⁵, rivalitatea acerbă pentru poziția hegemonică în bazinul pontic a reactivat un conflict latent, omniprezent în prima jumătate a secolului al XIV-lea, chiar la scurt timp după ce au încetat ostilitățile cu tătarii în peninsula Crimeea. În cel de-al doilea război al Strămtorilor (1350 - 1355), Genova a înfruntat o alianță formată de Veneția, Imperiul Bizantin și regatul Aragonului. Deși i-au învins pe bizantini încă din 1351, genovezii au luptat în apele Mediteranei cu venețienii și catalanii până în anul 1355, când au fost nevoiți să încheie o

pace care nu schimba în mod semnificativ raporturile comerciale anterioare între cele două talasocrații în bazinul Mării Negre. Totuși, una dintre consecințele majore ale celui de-al doilea război al Strămtorilor a fost reprezentată de impunerea de către genovezi a controlului direct asupra celor mai importante centre comerciale de pe țărmul nordic și vestic al Mării Negre. În acest context, Genova și-a mutat centrul de greutate al activităților comerciale de la Vicina (locație necunoscută în mod cert astăzi) la Chilia-Licostomo, aproape de vărsarea Dunării în Marea Neagră. Cu siguranță, acest moment a influențat decisiv dezvoltarea Brăilei, după cum sublinia și marele istoric Gh. I. Brătianu⁶, mai ales că trebuie coroborat cu un alt plan de manifestare a relațiilor internaționale, care a implicat Ungaria regelui Ludovic I de Anjou, Veneția și Genova.

De fapt, Ludovic I de Anjou a cooperat cu Genova (alianța s-a încheiat încă din 1352)⁷ pentru că aveau același inamic, Veneția, însă și pentru că regele maghiar avea nevoie de colaborare cu o putere maritimă pentru a include Ungaria în circuitul comerțului internațional, mai exact să se conecteze la cele mai importante rute care legau gurile Dunării și bazinul pontic de Europa Centrală.

4 Sursa hărții https://en.wikipedia.org/wiki/History_of_the_Republic_of_Venice.

5 Alianța a fost încheiată în 1344, ambele puteri navale fiind amenințate grav de noul han al Hoardei de Aur, Geanibek, care a dorit să schimbe coordonatele în care își desfășurau activitatea comercială Genova și Veneția la Caffa și Tana. Mai nou a se vedea Șerban Papacostea, Virgil Ciocîltan, *op. cit.*, p. 182-1844.

6 Gh. I. Brătianu, *Les Génois et les Vénitiens dans la mer Noire aux XIIIe-XIVe siècles*, Edité par Victor Spinei et Ionel Cîndea, Editura Academiei Române, Editura Istros, București-Brăila, 2014, p. 111.

7 Șerban Papacostea, Virgil Ciocîltan, *op. cit.*, p. 201.

Miza disputei dintre Coroana Angevină și Republica Lagunelor era dată de stăpânirea coastei dalmate. Ludovic I de Anjou a urmărit ca prin colaborarea cu Genova să elimine Veneția din comerțul pe care Ungaria îl făcea cu produsele orientale. Pentru atingerea acestui obiectiv un prim succes a fost asigurat în 1358, când prin pacea de la Zara a obligat Veneția să-i cedeze o parte din țărmul dalmat. Încurajat de buna colaborare din Marea Adriatică cu Republica Ligurică (Genova), Ludovic I de Anjou a fost preocupat să realizeze același lucru și la gurile Dunării, mai ales că din 1354 - 1355 genevezii mutaseră centrul activităților comerciale la Chilia. Însă, pentru ca noua paradigmă să fie funcțională, regele Ludovic I de Anjou a urmărit cu insistență să controleze un teritoriu din partea de răsărit a Țării Românești și în sudul Moldovei pentru a putea exista o legătură directă între Transilvania și Dunărea maritimă. De altfel, parte din aceeași strategie, Ludovic I a reactivat organizarea Episcopiei Milcoviei, către mijlocul secolului al XIV-lea, prozelitismul catolic al regelui angevin susținând sau completând planurile sale politice și economice.

Pentru buna funcționare a drumului comercial care lega Europa centrală de gurile Dunării și bazinul pontic, orașul Brașov a fost ales de regele Ludovic I să dețină un rol crucial. Așa se explică privilegiul pe care Brașovul l-a primit în data de 28 iunie 1358 din partea regelui Ungariei. Conform documentului emis în Buda, negustorii brașoveni puteau *trece slobod și netulburat cu mărfurile voastre și orice fel de lucruri între Buzău și Prahova, adică din locul unde se varsă în Dunăre râul numit Ialomița până în locul unde se varsă, de asemenea în Dunăre, râul numit Siret*⁸. Putem observa că prin acest segment teritorial este de fapt conturat drumul

Brăilei.

Cristalizarea unui asemenea plan intra în contradicție cu interesele tânărului stat muntenesc, care tocmai își afirmase independența pe câmpul de luptă, prin victoria de la Posada obținută de Basarab I (1310 - 1352) în fața lui Carol Robert de Anjou (1308 - 1342). Politica angevină față de gurile Dunării a fost fără îndoială una dintre cauzele fundamentale ale conflictului dintre Țara Românească și Ungaria în ultimii ani ai domniei lui Nicolae Alexandru (1352 - 1364) și primii ani ai domniei lui Vladislav Vlaicu (1364 - 1377). De altfel, nu putem trece cu vederea că Nicolae Alexandru a înființat prima mitropolie a Țării Românești în anul 1359, prin mutarea mitropoliei ortodoxe de la Vicina la Curtea de Argeș, faptul în sine având un caracter anticatolic și în opoziție cu suzeranul său maghiar. Raporturile maghiaromuntene au devenit și mai tensionate în anii 1364 - 1365, abia în 1368 ajungându-se la o normalizare a relațiilor dintre cele două state, stimulată și de apariția pericolului turcilor otomani în Balcani.

Privilegiul acordat de domnul Vladislav Vlaicu negustorilor din Brașov și Țara Bârsei, în 20 ianuarie 1368, îl putem considera drept principalul mijloc prin care a fost detensionată relația dintre regele Ludovic I de Anjou și domnul Țării Românești. În mod cert, regele Ungariei a fost nevoit să accepte faptul că nu reușise să controleze direct *coridorul* teritorial care era de fapt drumul Brăilei. Acest privilegiu, acordat de domnitorul muntean era o reflectare indubitabilă a tranșării în favoarea Țării Românești a conflictului cu Ungaria pentru stăpânirea cadrului teritorial vizat de planurile expansioniste ale regelui Ludovic I de Anjou. Totuși, trebuie adăugat că Vladislav

⁸ *Documenta Romaniae Historica*, D, *Relațiile între Țările Române*, I (1222-1456), volum editat de Șt. Pascu, C. Cihodoriu, K.G. Gundisch, D. Mioc, V. Pervaun, Editura Academiei RSR, București, 1977, p. 72.

a recunoscut suzeranitatea regelui maghiar, drept condiție *sine qua non* a cooperării între cele două state inclusiv pentru valorificarea potențialului extraordinar al comerțului din zona Dunării de Jos. De altfel, domnul muntean își începe textul documentului din 20 ianuarie 1368 prin menționarea lui Gheorghe Lepeș, *cavaler al curții regești*, trimis de Ludovic I, *pentru a rândui și a întări legământul unei păci veșnice între noi, pe de o parte, și toți orașenii și locuitorii provinciei Brașov... ca să întărim și să păzim pe acei brășoveni în toate libertățile pe care le-au avut ei din bătrâni în Țara noastră Românească*⁹. Urmează apoi menționarea drumului Brăilei (*per viam Braylam*), prevederea esențială fiind aceea că *acești negustori*, atunci când *purced cu mărfurile lor pe pomenita cale a Brăilei, spre țări străine, vor fi datori să ne plătească numai o singură o dată tricesima, la Câmpulung, nu la ducere, ci la întoarcere*¹⁰.

9 *Documenta Romaniae Historica*, D, *Relațiile între Țările Române*, I (1222-1456), volum editat de Șt. Pascu, C. Cihodoriu, K.G. Gundisch, D. Mioc, V. Pervaun, Editura Academiei RSR, București, 1977, p. 86.

10 *Documenta Romaniae Historica*, D, *Relațiile între Țările Române*, I (1222-1456), volum editat de Șt. Pascu, C. Cihodoriu, K.G. Gundisch, D. Mioc, V. Pervaun, Editura Academiei RSR, București, 1977, p. 87. Sursa imaginii: <http://brailadealtadata.blogspot.ro/2011/06/actul-de-atestare-documentara-brailei.html>.

În felul acesta, Vladislav Vlaicu proteja negustorii care urmau să purceadă pe drumul Brăilei și dovedea capacitatea militară și instituțională a Țării Românești de a menține viabil și funcțional ultimul segment - cel mai important - al mării rute comerciale care lega Europa Centrală de gurile Dunării¹¹. Totodată, înțelegem cu mai multă acuratețe expresia lui Nicolae Iorga, *Nu Brăila este fiica principatului Țării Românești, ci ea este maica acestui principat, care prin existența și dezvoltarea ei a făcut necesară întemeierea și dezvoltarea principatului* – atât de repetată cu mândrie de brăileni - și care reflectă indubitabil atât vechimea orașului cât și concepția renumitului istoric despre rolul marilor drumuri comerciale în geneza statelor medievale românești, chiar dacă această concepție este nuanțată și reinterpretată de studiile actuale¹².

Profesor dr. Ștefan Aftodor
Președinte Filiala Brăila a Societății
de Științe din România

11 Ștefan Andreescu, *Medievale*, Editura Istros, Muzeul Brăilei "Carol I", Brăila, 2016, p. 22.

12 A se vedea întreaga discuție la Șerban Papacostea, *Geneza statului în Evul Mediu Românesc. Studii Critice*, Ediție adăugită, Editura Corint, București, 1999.

Brăila 650 de ani de atestare documentară

Locația așezării brăilene era extrem de propice pentru comunitățile umane din trecut. O zonă ridicată, neînundabilă, în apropierea Dunării și a Bălții, care oferea din belșug pește, combustibil pentru foc, apă și o cale de comunicație ușoară pe fluviu. Descoperirile arheologice atestă locuirea regiunii încă din preistorie.

În privința denumirii localității circulă mai multe informații, unele mai puțin credibile. Astfel, numele ar fi de origine indo-europeană, (*bhreg*) însemnând pisc vertical cu referire clară asupra poziției geografice a orașului, mai precis asupra malului înalt, adică a pîcului sau versantului vertical ce sare în ochi privit din amonte, adică de călătorul ce vine din Galați pe Dunăre, de aici și celălalt nume existent de «Piscul Brăilei», acordat orașului în trecut¹. Mai credibilă este informația potrivit căreia Brăila este un toponim autohton, un nume propriu Brăilă, după cum Chitila vine de la românescul Chitilă, cel ce chitește sau ochește, iar Bănila de la Bănilă².

Apare diferit în alte limbi: *Proilaba* în greacă, *Proilava* în slavă, *Ibrail* în turcă, sau alte forme ca *Braylaum* ori poate *Brilaga*.

Cert este că așezarea devine târg, iar importanța îi crește treptat în veacul

al XIV-lea. Este interesant faptul că în *Letopisețul cantacuzinesc* (scris în veacul al XVII-lea), atunci când este amintită legenda descălecatului lui Negru Vodă din Făgăraș, Brăila apărea ca limită a țării. Lăsând la o parte exagerarea unei surse, care se baza pentru partea de istorie mai veche pe informații orale, trebuie subliniată importanța Brăilei pe care o notau cronicarii din trecut. C. C. Giurescu preciza că Brăila era mai veche decât statul Țara Românească³, având dreptate, rămânând astfel de discutat importanța așezării în zona Dunării de Jos.

După marea invazie mongolă, regiunea rămăsese sub influența tătarilor. Există teoria că Brăila și regiunea înconjurătoare ar fi fost cedate de tătari lui Basarab în jurul anului 1330, când are loc campania lui Carol Robert d'Anjou⁴. O altă ipoteză afirmă că teritoriul ar fi fost dobândit de Basarab în urma colaborării cu maghiarii contra tătarilor de la mijlocul veacului al XIV-lea⁵, când a fost obținut și sudul viitoarei Moldove, regiune numită Basarabia.

O mențiune documentară cu semnul întrebării, *Libro de conocimiento*, un fel de manual pentru navigatori ce datează din 1350, amintește la Dunărea de Jos o localitate *Drinago*, corectat de unii istorici

1 <https://ro.wikipedia.org/wiki/Brăila>, accesat la 27 martie 2018.

2 C. C. Giurescu, *Istoricul orașului Brăila. Din cele mai vechi timpuri până astăzi*, București, 1968, p. 37.

3 *Ibidem*, p. 39.

4 *Ibidem*, p. 41-42.

5 Ionel Căndea, *Geneza orașului medieval Brăila*, în *Analele Brăilei*, serie nouă, 1 / 1993, p. 23.

în *Brillago*, adică Brăila. Afirmatia, se pare, nu este veridică, fiind vorba de un hidronim *Drina* (*Drin*)⁶.

Regele Ludovic d'Anjou emitea un privilegiu negustorilor brașoveni la 28 iunie 1358, prin care aceștia puteau tranzita cu mărfurile lor un teritoriu cuprins între râurile Buzău și Prahova, având ca punct terminus vărsarea Siretului și Ialomiței în Dunăre. Nu sunt precizate Brăila (pentru vărsarea Siretului) și Târgul de Floci (pentru vărsarea Ialomiței în fluviu), dar ar trebui să se subînțeleagă. De ce regele maghiar emitea un document pentru teritorii care nu îi aparțineau, reprezintă o altă problemă. Coroana maghiară stăpânea teritorii în regiune înainte de 1241 și, în plus, adăuga pretenții de suzeranitate asupra tânărului stat român.

Un deceniu mai târziu, pe 20 ianuarie 1368, a fost emis la Brașov un privilegiu pentru negustorii din localitate, semnat și sigilat de cancelaria lui Vladislav I. Vlaicu (1364 - circa 1377). Emiterea documentului, într-o altă cancelarie decât cea domnească, ne arată încă o dată pretențiile maghiare. Aceasta reprezintă, de fapt, prima mențiune sigură a Brăilei, atestarea sa documentară⁷.

Domnul român era și el interesat însă de prezența unui culoar comercial între Brașov și Dunărea de Jos, deoarece vămile aduceau venituri importante. Negustorii brașoveni, care făceau comerț în Țara Românească, plăteau vama de

3% (*tricesima*) din valoarea mărfurilor la intrarea și, respectiv, ieșirea din țară. Dacă își exportau mărfurile prin Brăila (*per...viam Braylam*), ei nu mai plăteau vama pentru export, ci numai prin mărfurile importate pe aici. Astfel apăreau condiții de comerț mai favorabile prin Brăila. Trebuie menționat și că în document se preciza că domnul le întărea libertăți mai vechi, fapt care dovedește că brașovenii practicaau de ceva vreme comerțul în țară, în urma unor drepturi acordate de stăpânire.

Viorel Bratosin
profesor dr.

Vladislav I. Vlaicu

⁶ *Ibidem*, p. 25.

⁷ Atestarea documentară a unei localități se referă la prima menționare scrisă a acelei localități. Numele localității în izvoarele istorice poate fi același sau sub o formă mai veche. Atestarea documentară este diferită de perioada de apariție a acelei localități. (https://ro.wikipedia.org/wiki/Atestare_documentară, accesat 29 martie 2018).

Portul popular românesc

Parteneriatul dintre Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila și Arhivele Naționale - Serviciul Județean Brăila este vechi, se poate număra în ani și în multe proiecte comune, cele mai multe vizând istoria locală și memoria culturală a județului Brăila.

În anul Centenarului, în care toată simțirea românească sărbătorește 100 de ani de la Marea Unire din 1918, nu aveam cum să nu continuăm colaborarea dintre noi. De data aceasta am decis să demarăm, în paginile revistei *Ex Libris* a bibliotecii o serie de articole dedicate cărților poștale care prezintă frumusețea portului nostru tradițional, cărți poștale existente în colecțiile Arhivelor Naționale - Serviciul Județean Brăila. Alături de noi a fost Ștefania Botez, consilier superior în cadrul acestei instituții care a identificat în arhive toate cărțile poștale vechi ce conțin informații despre portul tradițional românesc.

Prima serie de vederi pe care dorim să o prezentăm conține imagini inedite ale familiei regale, purtând costumul popular românesc.

Se știe că familia regală, deși era de sorginte străină, a iubit cu sinceritate și abnegație poporul român, tradițiile, credința și portul acestuia. Cea mai cunoscută iubitoare și susținătoare a fost, de departe, Regina Maria, dar sunt multe mărturii în care și alți membri ai familiei regale

și-au exprimat interesul pentru autenticitatea românească.

Mai mult decât atât, la îndemnul Reginei Maria, aristocrația românească a pus la mare cinste portul popular. Doamnele din nobilimea românească și-au făcut un obicei din a purta costumul tradițional la evenimente de seamă, au creat adevărate școli de cusături și au editat albume de modele românești. Azi acestea sunt cele mai de preț documente care ne prezintă arta populară nealterată și rafinată, așa cum s-a regăsit ea înainte de 1944.

Revenind la Regina Maria, aceasta a avut o adevărată colecție de haine populare românești, adevărate opere de artă ieșite din mâine harnice ale românelor. Câștigul a fost de ambele părți: regina a oferit o eleganță și un mister care și acum ne fascinează, atunci când privim fotografiile care ne-au rămas, iar hainele țărănești i-au conferit acesteia, în mod paradoxal, și mai multă distincție și noblete sufletească, legând-o definitiv de acest pământ românesc și de oamenii lui.

Cărțile poștale aparțin unei donații numite *Fondul Familial Ciocîrdia*. Imaginile vor spune mai mult decât cuvintele noastre. Vă invităm să admirați finețea încă nealterată a portului nostru românesc și mândria cu care înaltele personaje regale poartă aceste straie.

Să ne întoarcem măcar cu gândul la acele vremuri în care să porți straie țărănești românești era o mândrie chiar și pentru regi!

A.A.L.L.R.R Principesa Maria și Prințul Carol,
Carte poștală necirculată, cu imaginea celor
două altețe regale în costum popular.

A.L.R. Principele Carol și Principesa Elisabeta,
Carte poștală necirculată, cu imaginea celor două
altețe regale în costum popular.

A.L.R. Principele Carol, Carte poștală necirculată,
cu imaginea principelui în costum popular.

A.S.R. Principesa Maria cu Principii Carol și Nicolae, Carte poștală necirculată, cu cei trei în
costum popular.

A.S.R. Principesa Maria cu A. Lor Principele Nicolae și Principesa Maria, Carte poștală necirculată, cu cei trei în costum popular.

A.A.L.L.R.R. Principesa Maria cu Prințul Nicolae și Prințesa Elisaveta, Carte poștală necirculată, cu cei trei în costum popular.

Prințul Nicolae în costum popular, Carte poștală necirculată.

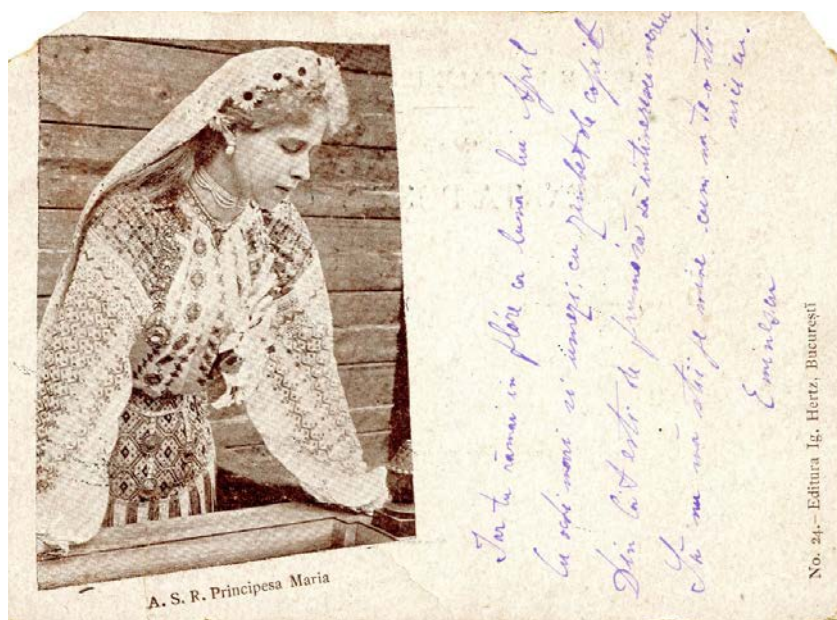
M.S. Regina Maria în costum popular, Carte poștală circulantă în anul 1929.

*A.S.R. Principele Nicolae în cămașă populară,
Carte poștală circulantă în anul 1937.*

*A.S.R. Principesa Maria în costum popular,
Carte poștală circulantă în anul 1908.*

*A.S.R. Principesa Maria în costum popular,
Carte poștală circulantă în anul 1900.*

Corina Ciuraru
Șef Serviciu Automatizare, Biblioteca
Județeană Panait Istrati Brăila

Ștefania Botez
Consilier superior, Arhivele
Naționale – Serviciul Județean Brăila

Biblioteca, dezvoltare și Agenda ONU 2030

Corina CIURARU
Șef serviciu Automatizare
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila
Președinte ANBPR – Filiala Brăila

Când am aflat despre anunțul de a candida pentru un loc la atelierul de instruire privind Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă a ONU ce s-a desfășurat la Chișinău, Republica Moldova, în perioada 29 - 30 martie 2018, am aplicat pentru că

Vuksan, bibliotecar senior la Biblioteca Universitară din Belgrad și trainer asociat IFLA, care, în cele două zile, a reușit să livreze un curs antrenant, cu informație numai bună de replicat de către fiecare participant în biblioteca de unde provine.

Atelierul s-a centrat pe Obiectivele de Dezvoltare Durabilă (ODD) adoptate de ONU prin Agenda 2030. Această Agendă este, de fapt, un plan complet și coerent care cuprinde 17 ODD-uri, cu un total de 169 de obiective specifice care acoperă toate aspectele dezvoltării economice, sociale și de mediu. Acestea prevăd un plan care permite tuturor țărilor să se angajeze activ în încercarea de a transforma lumea într-un loc mai bun, spre binele tuturor locuitorilor acestei planete. Agenda 2030 a ONU a fost preluată și de Uniunea Europeană, adaptată la nevoile acesteia, iar în 2008 România a preluat și a realizat propria **Strategie Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României Orizonturi 2013–2020–2030** bazată pe prescripțiile metodologice ale Comisiei Europene și reprezintă un proiect comun al Guvernului României, prin Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile, și al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, prin Centrul Național pentru Dezvoltare Durabilă. Elaborarea Strategiei este rezultatul obligației asumate de România în calitate de stat membru al Uniunii Europene conform obiectivelor convenite la nivel comunitar, în special cele statuate în Tratatul de aderare, în Strategia Lisabona pentru

am dorit să fiu informată despre ceea ce este nou în materie de advocacy pentru biblioteci. De asemenea îmi doream să reiau astfel de proiecte creative de grup și alături de colegii moldoveni, considerând totodată că voi învăța lucruri noi.

Atelierul a fost realizat prin intermediul unui proiect comun al Asociației Bibliotecarilor din Republica Moldova (ABRM) și Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România (ANBPR) finanțat de IFLA (International Federation of Library Associations and Institutions) prin Programul Internațional de Advocacy și a reunit bibliotecari din cele două asociații, dar și reprezentanți ai Asociației Bibliotecarilor din România (ABR). Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila a avut doi reprezentanți, autoarea acestor rânduri și Claudiu Eduard Brăileanu, șef Serviciu Relații cu Publicul.

Atelierul a fost susținut de Vesna

BIBLIOTECILE POT GENERA PROGRESUL ÎN CADRUL ÎNTREGII AGENDE 2030 A NAȚIUNILOR UNITE

IFLA
Vocea avizată a bibliotecilor
și a profesioniștilor informației. (www.ifla.org)

Federația Internațională a Instituțiilor și Asociațiilor de Bibliotecari (IFLA) este corpul internațional de conducere reprezentând interesele serviciilor de bibliotecă și ale utilizatorilor lor.

OBIECTIVELE DEZVOLTĂRII DURABILE STABILITE DE NAȚIUNILE UNITE

1 FĂRĂ SĂRĂCIE

COMBATEREA ORICĂROR FORME DE SĂRĂCIE DE ORIUNDE

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Acces liber la informații și resurse care oferă oamenilor oportunități de a-și îmbunătăți viața
- Instruire pentru noile abilități necesare educației și angajării
- Informație pentru a sprijini procesul decizional al guvernelor, societății civile și al mediului de afaceri cu privire la combaterea sărăciei

3 SĂNĂTATE ȘI BUNĂSTĂRE

ASIGURAREA UNEI VIAȚE SĂNĂTOASE ȘI PROMOVAREA SĂNĂTĂȚII PENTRU TOATE CATEGORIILE DE VÂRSTĂ

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Cercetări disponibile în bibliotecile medicale și ale spitalelor în scopul susținerii educației și al îmbunătățirii practicilor medicale pentru furnizorii de servicii medicale
- Acces liber la informații sănătate și bunăstare în bibliotecile publice, pentru a ajuta indivizii și familiile să se mențină sănătoși

5 EGALITATE DE GEN

EGALITATEA DE GEN ȘI EMANCIPAREA TUTUROR FEMEILOR ȘI FETELOR

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Spații de întâlnire sigure și primitoare
- Programe și servicii concepute să îndeplinească nevoile femeilor și fetelor, de exemplu drepturile lor și sănătatea
- Acces la informație și TIC care să le ajute pe femei să-și dezvolte abilitățile antreprenoriale

8 MUNCĂ DECENTĂ ȘI CREȘTERE ECONOMICĂ

PROMOVAREA CREȘTERII ECONOMICE SUSȚINUTE, INCLUZIVE ȘI SUSTENABILE, LOCURI DE MUNCĂ SIGURE ȘI PRODUCTIVE PENTRU TOȚI

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Acces la informațiile și la formarea abilităților necesare indivizilor pentru a găsi, aplica și pentru a avea succes la slujbe mai bune

2 FOAMETE ZERO

COMBATEREA FOAMETEI, ASIGURAREA HRANEI ȘI A UNEI NUTRIȚII ÎMBUNĂȚITE ȘI PROMOVAREA AGRICULTURII SUSTENABILE

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Cercetare agricolă și colectare de date cu privire la creșterea productivității și sustenabilității recoltelor
- Acces liber pentru fermieri la resursele online, cum ar fi prețurile de pe piața locală, rapoarte meteorologice și echipament nou

4 EDUCAȚIE DE CALITATE

ASIGURAREA UNEI EDUCAȚII EGALE ȘI INCLUZIVE ȘI PROMOVAREA OPORTUNITĂȚILOR DE FORMARE CONTINUĂ PENTRU TOȚI

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Personal specializat în sprijinirea alfabetizării timpurii și a formării continue
- Acces la informație și cercetare pentru studenții de prețuridenți
- Spații incluzive unde costul nu constituie un impediment pentru acumularea de noi abilități și informații

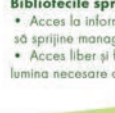

6 APĂ CURATĂ ȘI SANITAȚIE

ASIGURAREA DISPONIBILITĂȚII ȘI SUSTENABILITĂȚII MANAGEMENTULUI APEI ȘI SALUBRITĂȚII PENTRU TOȚI

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Acces la informație de calitate și exemple de bune practici care să sprijine managementul local al apei și proiectele de salubritate
- Acces liber și fiabil la electricitatea și lumina necesare cititului, studiului și muncii

7 ENERGIE CURATĂ ȘI ACCESIBILĂ

ASIGURAREA ACCESULUI LA ENERGIE CU PREȚ ACCESIBIL, SIGURĂ, SUSTENABILĂ ȘI MODERNĂ PENTRU TOȚI

Bibliotecile sprijină aceste obiective oferind...

- Acces la informație de calitate și exemple de bune practici care să sprijine managementul local al apei și proiectele de salubritate
- Acces liber și fiabil la electricitatea și lumina necesare cititului, studiului și muncii

9 INDUSTRIE, INOVAȚIE ȘI INFRASTRUCTURĂ

CONSTRUIREA DE INFRASTRUCTURĂ REZISTENTĂ, PROMOVAREA INDUSTRIALIZĂRII INCLUZIVE ȘI SUSTENABILE ȘI SPRIJINIREA INOVAȚIEI

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Extinderea infrastructurii existente de bibliotecii publice și de cercetare și a profesioniștilor calificați în domeniul biblioteconomic
- Spații publice incluzive și primitoare
- Acces la ICT, cum ar fi internet de mare viteză, care altfel nu sunt disponibile

11 ORASE ȘI COMUNITĂȚI DURABILE

TRANSFORMAREA ORAȘELOR ȘI A AȘEZĂRIILOR UMANE ÎN LOCURI SIGURE, DURABILE ȘI SUSTENABILE

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Instituții de încredere dedicate promovării culturii incluzive și tolerante
- Documentarea și conservarea pentru generațiile viitoare a patrimoniului cultural

16 PACE, JUSTIȚIE ȘI INSTITUȚII EFICIENTE

PROTEJAREA, RESTAURAREA ȘI PROMOVAREA UTILIZĂRII SUSTENABILE A ECOSISTEMELOR TERESTRE, MANAGEMENT SUSTENABIL AL PĂDURILOR, COMBATEREA DEȘERTIFICĂRII, OPRIREA ȘI AMELIORAREA DEGRADĂRII PĂMÂNTULUI ȘI STOPAREA PIERDERII BIODIVERSITĂȚII

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Sistem sustenabil de împărțire și circulație a materialelor, care să reducă deșeurile
- Informații istorice despre schimbările la nivelul coastelor și la utilizarea pământului
- Cercetări și date necesare documentării politicii legate de schimbările climatice
- Acces larg la informația necesară îndrumării procesului decizional al guvernelor locale și naționale pe teme precum vânătoarea, pescuitul, exploatarea solului și managementul apei

17 PARTENERIATE ÎN ATINGEREA OBIECTIVELOR

ÎNȚĂRIREA MIJLOACELOR DE IMPLEMENTARE ȘI REVITALIZAREA PARTENERIATELOR GLOBALE PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- O rețea globală de instituții comunitare, dispuse să sprijine planurile locale de dezvoltare

10 INEGALITĂȚI REDUSE

REDUCEREA INEGALITĂȚII ÎN INTERIORUL ȚĂRILOR ȘI ÎNTRE ȚĂRI

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Spații neutre și primitoare care să permită tuturor accesul la învățare, inclusiv grupurilor marginalizate precum imigranții, refugiații, minoritățile, populațiile băștinașe și persoanele cu dizabilități
- Acces echitabil la informații care susțin incluziunea socială, politică și economică

12 CONSUM ȘI PRODUCȚIE RESPONSABILE

ASIGURAREA UNOR MODELE DE CONSUM ȘI PRODUCȚIE SUSTENABILE

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Acces la informație de calitate și exemple de bune practici care să sprijine managementul local al apei și proiectele de salubritate
- Acces liber și fiabil la electricitatea și lumina necesare cititului, studiului și muncii

13 ACȚIUNE CLIMATICĂ

INTERVENȚIA URGENTĂ PENTRU COMBATEREA SCHIMBĂRII CLIMATICE ȘI A IMPACTULUI LOR

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Acces la informație de calitate și exemple de bune practici care să sprijine managementul local al apei și proiectele de salubritate
- Acces liber și fiabil la electricitatea și lumina necesare cititului, studiului și muncii

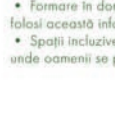

14 VIAȚĂ ACVATICĂ

CONSERVAREA ȘI UTILIZAREA SUSTENABILĂ A OCEANELOR, MĂRILOR ȘI A RESURSELOR MARINE PENTRU O DEZVOLTARE DURABILĂ

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Acces la informație de calitate și exemple de bune practici care să sprijine managementul local al apei și proiectele de salubritate
- Acces liber și fiabil la electricitatea și lumina necesare cititului, studiului și muncii

15 VIAȚĂ TERESTRĂ

PROMOVAREA SOCIETĂȚILOR PAȘNICE ȘI INCLUZIVE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ, ASIGURAREA ACCESULUI LA UN SISTEM JURIDIC ECHITABIL ȘI CONSTITUIREA UNOR INSTITUȚII EFICIENTE, RESPONSABILE ȘI INCLUZIVE LA TOATE NIVELURILE

Bibliotecile sprijină acest obiectiv oferind...

- Acces liber la informații despre guvernare, societatea civilă și alte instituții
- Formare în domeniul abilităților necesare pentru a înțelege și folosi această informație
- Spații incluzive și neutre din punct de vedere politic unde oamenii se pot întâlni și organiza

creștere și locuri de muncă și în Strategia reînnoită a UE pentru Dezvoltare Durabilă din 2006¹.

În contextul în care bibliotecile și-au propus să contribuie în mod substanțial la dezvoltarea durabilă a societății, promovarea realizată de IFLA de către semnatarii Declarației de la Lyon, de partenerii de coaliție din societatea civilă și de statele membre ONU, accesul la informație a fost recunoscut ca obiectiv specific în cadrul ODD 16². De asemenea și cultura și tehnologiile informației și comunicațiilor au fost incluse în ODD-uri. Cu toate acestea operează și bibliotecile din România, prin urmare, aceste instituții publice trebuie să fie recunoscute ca agenți de implementare a anumitor puncte din strategiile naționale care, așa cum am precizat, au la bază ODD din Agenda 2030 a ONU, adoptată de UE și statul român. Bibliotecile pot contribui, astfel, la realizarea unei societăți mai bune, a creșterii nivelului de trai, dacă sunt susținute de finanțatori. Iar IFLA, prin Programul de advocacy și-a propus tocmai acest lucru, să aducă bibliotecile în atenția factorilor de decizie, subliniind importanța și rolul lor esențial în implementarea Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă. Cum poate face IFLA acest lucru? Antrenând bibliotecarii să își susțină cauza cât mai eficient, să știe să prezinte în fața autorităților rolul lor important în realizarea Planurilor sau Strategiilor de Dezvoltare Durabilă.

Practic, în cadrul atelierului am aflat cum putem să construim pentru biblioteca noastră o campanie de sensibilizare a autorităților, prezentându-le avantajele pe care o bibliotecă le poate aduce la îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă. Am învățat cum să elaborăm un plan de advocacy în șapte pași, să ne adaptăm serviciile de bibliotecă la Strategia de Dezvoltare Națională, să identificăm factorii de decizie cărora ar trebui să ne adresăm, să construim un mesaj adecvat, eficient și de impact și să ne elaborăm propria strategie, prin care să convingem asupra rolului nostru în aplicarea ODD-urilor.

Așa cum spuneam, au fost două zile de lucru intens, cu rezultate foarte frumoase, în care am simțit, din nou, importanța muncii în echipă, cu beneficii rezultate din schimbul de idei și din conversațiile profesionale dintre cei prezenți.

Dacă până la începerea atelierului, am considerat Agenda 2030 a ONU ca fiind doar un simplu document, după parcurgerea instruirii, am înțeles cât de important este ca toți actanții unei societăți, deci și bibliotecile, să se implice în implementarea Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă, pentru că ele însumează, de fapt, tot ce își dorește orice om de pe această planetă pentru a avea o viață normală și mult mai bună din care să lipsească sărăcia, discriminarea, blocarea accesului la educație și informare, alături de alte neajunsuri care bântuie globul pământesc.

1 **Strategia Națională a României 2013 – 2020 – 2030** (n.d.), <http://www.mmmediu.ro/beta/domenii/dezvoltare-durabila/strategia-nationala-a-romaniei-2013-2020-2030/>

2 **Publications from Libraries, Development and the UN 2030 Agenda**(n.d.), <https://www.ifla.org/publications/7409>

Alături de biblioteca mea!

În fiecare an există o zi specială pentru toți bibliotecarii: 23 aprilie este decretată de UNESCO drept **Ziua Internațională a Cărții și a Dreptului de Autor**. În România, această zi este sărbătorită ca fiind și **Ziua Bibliotecarului**. Anual, bibliotecile organizează evenimente inedite, activități sau campanii menite să promoveze, mai mult ca oricând, lectura și profesia de bibliotecar, pe care unii o văd pe cale de dispariție, alții, foarte nobilă, iar noi o considerăm *cea mai frumoasă din lume*.

Nici Brăila nu a făcut excepție. Anul acesta am gândit evenimentul astfel încât să facem totul altfel: să lăsăm utilizatorii să devină *bibliotecari pentru o oră*, oferindu-le posibilitatea să înțeleagă mai bine această profesie, implicându-i în mod direct în desfășurarea ei.

Colectivul nostru este antrenat de câțiva ani să lucreze în cele mai neobișnuite proiecte, prin urmare, tot ceea ce am propus a fost adoptat și fiecare s-a străduit să ducă misiunea pe care a avut-o la bun sfârșit.

Cea mai mare provocare a fost invitația pe care am adresat-o administrației publice locale, președintelui Consiliului Județean Brăila, Francisk Iulian Chiriac, și primarului Municipiului Brăila, Marian Viorel Dragomir,

de a deveni bibliotecari pentru o oră. Spre marea noastră bucurie, aceștia au acceptat invitația.

Ne-am gândit să acordăm aceeași șansă și membrilor comunității și le-am propus brăilenilor să încerce să treacă în spatele pupitrului și să vadă cum este să fii în *pantofii unui bibliotecar*.

Pentru reușita acestui proiect s-au implicat mulți dintre colegii noștri, astfel încât atmosfera să fie una festivă. Am creat materiale promoționale, am aranjat cât mai frumos spațiile bibliotecii, este normal, fiind sărbătoarea noastră, am dorit să fim gazde bune, mai mult ca oricând!

Ziua de luni a început cu emoții și pregătiri. Primii *bibliotecari* au fost invitații noștri. Președintele Consiliului Județean Brăila, Francisk Iulian Chiriac a preluat Secția de Împrumut Carte pentru Adulți, iar primarul Brăilei, Marian Viorel Dragomir, împreună cu viceprimarii, Doinița Ciocan și Alexandru Jantea Crican, au pășit în spațiul Secției de Împrumut Carte pentru Copii. Ludotecă, unde cei mici au avut parte de discuții interesante și de răspunsuri la întrebări inedite, așa cum numai copiii știu să formuleze.

Partea cea mai frumoasă a fost că interesul oaspeților noștri nu s-a limitat la a socializa cu publicul, ci au dorit să ducă misiunea de bibliotecar până la capăt: au învățat cum să opereze în baza de date, cum să ofere informații utile publicului și toți brăilenii au fost foarte încântați de modul în care au fost serviți de aceștia.

Dincolo de partea inedită, am considerat această activitate ca fiind un exemplu de advocacy, de promovare a bibliotecii în fața autorităților locale. De cele mai multe ori, o astfel de activitate face cât o mie de cuvinte. Această profesie se dezvăluie mult mai bine în acest mod și credem că orice bibliotecar ar fi onorat să cedeze locul de la pupitru oricărui membru al comunității pe care o deservește.

După plecarea reprezentanților administrației locale, a fost rândul utilizatorilor să devină *bibliotecari pentru o oră*. În cea mai mare parte aceștia au fost tineri, pentru că ei, probabil, sunt mai deschiși la noi încercări și mult mai curioși decât adulții. Toți au fost extrem de încântați, exprimându-și în final dorința de a repeta experiența propusă de Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila.

În această zi publicul s-a bucurat și de alte surprize. S-au realizat multe fotografii

de colecție, am putea spune, utilizatorii au fost invitați să-și exprime gândurile despre carte, lectură și bibliotecari, am căutat *super-bibliotecarul* și ne-am adresat multe zâmbete, felicitări, chiar și mici daruri din partea Asociației noastre profesionale ANBPR – Filiala Brăila. Totul ca să marcheze faptul că 23 aprilie este singura zi din an care este despre noi, numai despre noi, bibliotecarii! În rest, celelalte sunt toate dedicate oamenilor dragi din Brăila!

Am avut emoții, pentru că nu știam cum va decurge totul, fiecare avea o doză mică de incertitudine, dar după finalizarea activităților am văzut foarte multe zâmbete și satisfacție. Inițiativa s-a dovedit a fi un succes, toți s-au simțit bine, ca la o adevărată sărbătoare!

Corina Ciuraru
Președinte ANBPR – Filiala Brăila

Basarabie, floare de dor! Concurs școlar

*Trecută prin foc și prin sabie,
furată, trădată mereu,
ești floare de dor, Basarabie,
ești lacrima neamului meu.*

(Basarabia, Dumitru Matcovschi)

Basarabia a fost prima provincie care s-a reîntregit în hotarele românești. Unirea a survenit pe fondul dezmembrării Imperiului Rus, odată cu proclamarea principiului autodeterminării, până la despărțirea de Imperiul Multinațional în care provincia românească a fost înglobată forțat în 1812.

La 27 martie 1918, *Sfatul Țării*, care cuprindea reprezentanți ai tuturor naționalităților, a votat în favoarea Unirii Republicii Democratice Moldovenești (Basarabiei) cu România.

Într-o perioadă confuză, creată de Primul Război Mondial și mai ales de izbucnirea Revoluției Ruse din 1917, Basarabia, trecând mai întâi de la gubernie la autonomie și de la autonomie la independență, își va găsi adevăratul ei loc în sânul mamei sale, România.

Basarabie, floare de dor! - sub acest generic s-a desfășurat pe 27 martie 2018, la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, un concurs școlar ce-a implicat echipe de elevi din cinci licee brăilene. Activitatea a fost organizată în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Brăila și a presupus parcurgerea de către elevi a unei bibliografii despre istoria și cultura Basarabiei, din perioada 1812 - 1940, punându-se accent pe etapele Unirii Basarabiei din anii 1917 - 1918.

Conform regulamentului, înscrierea elevilor s-a putut face la liceul unde învață aceștia, profesorii de istorie centralizând înscrierile și selectând trei elevi care în final au constituit echipa reprezentativă a școlii. Astfel, prima competiție s-a desfășurat în liceu, între colegi, și a presupus respectarea principiului: *cel mai bun câștigă*. Etapa finală s-a desfășurat la bibliotecă într-o atmosferă de reală competiție, echipele fiind susținute în sală de colegi și profesorii coordonatori.

Pentru a mai elimina din emoții și a asigura o atmosferă relaxantă, fiecare echipă a avut de prezentat un moment artistic: să recite un vers sau să interpreteze o melodie compusă de unul dintre autorii basarabeni. Așa au fost evocate versuri și melodii aparținând lui Grigore Vieru, Dumitru Matcovschi, Alexei Mateevici sau Ion Aldea Teodorovici.

Confruntarea privind cunoștințele despre istoria Basarabiei a presupus oferirea unor răspunsuri concrete la 20 de întrebări din totalul de 28, care au fost extrase de echipe. După prezentarea enunțului pe ecran și punctarea întrebării, fiecare echipă a avut

la dispoziție un minut pentru a formula un răspuns, care apoi a fost prezentat juriului pentru validare și stabilirea punctajului. Echipele care au ajuns în competiția finală au fost de la: Colegiul Național *Gh. Munteanu Murgoci* (prof. coordonator Alina Vlad), Colegiul Național *Nicolae Bălcescu* (prof. coordonator Corina Pavel), Liceul Teoretic *Nicolae Iorga*, (prof. Emelina Moraru și Mariana Andrașoaie), Liceul Pedagogic *D. P. Perpessicius* (prof. Oana Mocanu; Manuela Bertescu și Lidia Buzea) și Colegiul Tehnic *Costin D. Nenitescu* (prof. Geanina Mariana Cîrîc; Elena-Alina Giurgiu și Violeta Săraru).

Premiile oferite participanților la concurs au fost obținute prin sponsorizări din partea unor societăți comerciale din Brăila care înțeleg asemenea competiții și susțin tinerii în diverse proiecte culturale.

Premiul I a fost obținut de echipa din cadrul Liceului Pedagogic care a primit câte o tabletă oferită de *S.C. Uberum* Brăila. Premiul II a constat în rucsacuri, iar cei care au obținut premiul III și mențiunile au primit baterii externe pentru telefon, oferite de *S.C. Promex S.A.* Brăila. Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a oferit cărți tuturor participanților, iar pizzeria *Pomodoro* a asigurat serviciile de catering.

La activitate au fost prezente și oficialități din cadrul Consiliului Județean Brăila: președintele Francisk Iulian Chiriac și consilierul județean Viorel Botea. Acesta a citit celor prezenți textul *Declarației de reunire* ce urma să fie adoptată de Consiliul Județean Brăila și Consiliul Local Brăila la data de 30 martie 2018. *Declarația de reunire* este un gest simbolic inițiat în anul 2018 de platforma *Acțiunea 2012*, prin care mai multe localități de pe ambele maluri ale Prutului și-au asumat și adoptat *declarații de reunire*.

În cadrul acestei activități a fost organizată și o expoziție de documente (cărți, reviste, cărți poștale, medalii, fotografii) despre Basarabia, din colecția Bibliotecii Județene Brăila.

Sub genericul *Centenarul României Moderne* se va organiza și următorul concurs din luna decembrie, dedicat Unirii Transilvaniei cu România care a avut loc la 1 decembrie 1918, la Alba-Iulia.

Ion Volcu

Șef Birou Colecții Speciale. Depozit Legal

Ziua Internațională a Cititului Împreună 2018

Doinița STANCIU
Bibliotecar
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila

Motto: *Asta-i tot ce-o să povestesc... Cam tot ce știu e că, într-un fel, mi-e dor de toți de cei de care v-am povestit...*

(J. D. Salinger)

Ziua Internațională a Cititului Împreună (ZICI) este un eveniment marcat de milioane de oameni în peste 100 de țări, inițiativa aparținând

Lit World cu îndemnul *Citim împreună. Schimbăm lumea! Schimbarea începe cu noi!*

Activități în acest context se desfășoară și în România, tema fiind mai mult decât generoasă: citind singur, înveți și te perfecționezi, dar citind împreună cu alții, cu voce tare, devii conștient de emoții și sentimente, ai termen de comparație, începi să realizezi dacă ești sau nu artist, teatral și dacă știi să citești astfel încât să îi faci pe ceilalți să fie atenți la tine!

La Brăila, la data de 1 februarie 2018, de Ziua Internațională a Cititului Împreună,

la Secția pentru Copii. Ludotecă din cadrul Bibliotecii Județene Panait Istrati s-a citit cu voce tare. Magia lecturii ne-a cuprins pe toți, de la mic la mare. Aroma poveștilor ne-a purtat în lumea copilăriei. O zi de poveste în care alături de 150 de copii, părinți și cadre didactice am descoperit lumea magică a cărților. Jucăriile de pluș au fost alături de noi întreaga zi.

În prima sesiune de lectură, alături de elevi ai Liceului Teoretic *Anghel Saligny* și ai Școlii Gimnaziale *Dimitrie Cantemir*, însoțiți de prof. înv. primar *Camelia Pantazi* și prof. înv. primar *Giorgiana Meiroșu*, a sosit un personaj foarte îndrăgit al autorului *David McKee* – *Elmer*, un elefant special, care spre deosebire de ceilalți semeni ai lui, este multicolor. El ne-a încântat prin poznele și peripețiile sale și am reținut că e bine să te bucuri că fiind diferit,

poți să-i faci să se amuze pe cei din jurul tău.

Pentru a doua sesiune am avut ca oaspeți elevi ai Liceului Pedagogic *D. P. Perspessius*, clasele a II-a și a V-a însoțiți de prof. înv. primar *Bianu Rodica* și de prof.

Adriana Tudor. Povestea aleasă a fost *Vivi și copacul roditor*, de *Dana Cristiana Maier* și

Cristina Barsony. *Elefănțelei* clasei a II-a au povestit textul citit folosind metoda ștafetei. Activitatea a continuat cu următoarele etape:

realizarea pe grupe a sandvișului povestirii, realizarea veveriței dintr-o pungă de hârtie, pictură pe discuri de lemn, completarea copacului roditor cu gânduri ale copiilor despre ce reprezintă pentru ei lectura. La final, micuții au fost recompensați cu alune, exact ca în poveste și de la veverița Vivi au învățat despre dărnicie și plăcerea de a dăruia, o virtute care aduce multă bucurie.

În a treia sesiune, am citit, ne-am bucurat, ne-am încărcat inima și sufletul alături de elevii Școlii Gimnaziale *Mihai Viteazul*, clasa I și a II –a însoțiți de prof. înv. primar Aliana Ionescu și prof. înv. primar Daniela Boboceă.

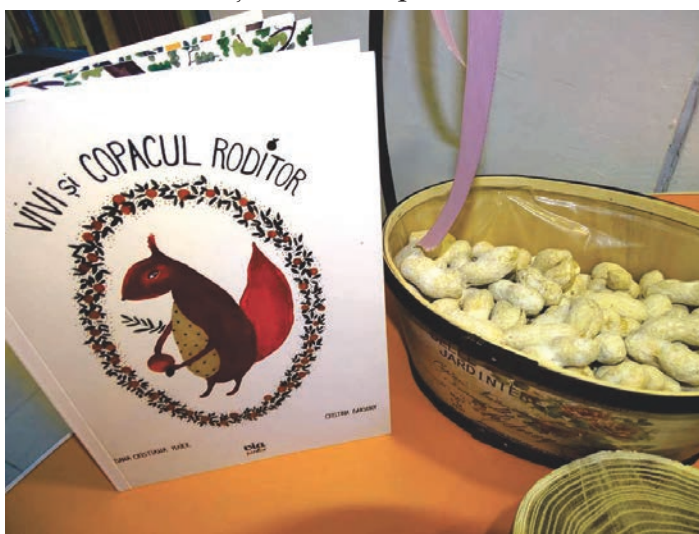
Prin vocea blândă a bunicii care a citit nepoțelilor, micuții au interacționat cu *Ursul cafeniu*, personajul lui Vladimir Colin și au înțeles că *Nu e alta mai frumoasă și de folos în toată viața omului zăbavă decât cititul cărților*, precum spunea Miron Costin. Cei mici au ascultat mirați firul poveștii atrași fiind de vocea bunicii ce căpăta tot felul de inflexiuni, în funcție de starea personajului. Astfel, prin această plimbare la Polul Nord,

împreună cu ursul cafeniu, am concluzionat că niciodată nu trebuie să ne temem de părerea celor din jurul nostru. Trebuie întotdeauna să fim buni și să nu ne fie frică de reacția celor din jur, atâta timp cât știm că tot ceea ce facem este bine.

Ne-am simțit puțin eroi, puțin elevi silitori, puțin ca Elmer, puțin ca Vivi și... chiar puțin ca Ursul cafeniu. Toate aceste trăiri sunt ale noastre, simțite de noi, ÎMPREUNĂ!

La finalul zilei, am simțit că inima bibliotecilor este și rămâne CARTEA, în jurul căreia se poate construi o lume mai bună, cu fiecare filă pe care o întoarcem. Cărțile aflate la îndemână le-au devenit copiilor rapid prieteni buni și i-au determinat apoi să zăbovească în spațiul Ludotecii.

Mulțumim echipei care coordonează

proiectul *Citim Împreună România*, pentru oportunitatea oferită de a ne alătura miilor de copii care au citit împreună cu acest prilej. Mulțumiri tuturor participanților!

Citim împreună! Schimbăm lumea!

Expoziție permanentă Hugo Mărăcineanu

Ziua Culturii Naționale a fost sărbătorită la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila pe data de 15 ianuarie 2018 printr-o serie de manifestări cultural-artistice. Cu această ocazie a avut loc vernisajul expoziției *Donația Hugo Mărăcineanu*. Artistul plastic brăilean a oferit instituției publice, în luna septembrie a anului 2017, 30 de tablouri și 2 sculpturi în lemn care pot fi admirate permanent pe palierul scării de acces către cele trei etaje ale clădirii.

Născut la 31 iulie 1944, în satul Câmpeni, din comuna Amaru, județul Buzău, Hugo Mărăcineanu este absolvent al Liceului de Artă Plastică *N. Tonitza*, din București, în anul 1964. A urmat apoi cursurile Facultății de Artă Plastică, din cadrul Universității București, pe care le-a finalizat în anul 1969.

Artistul plastic se remarcă încă din perioada studiilor universitare, acesta având prima expoziție personală în anul 1972 la Biblioteca Județeană din Brăila. Expune la saloane naționale, internaționale, județene

și locale, însumând în total peste 300 de participări la astfel de manifestări culturale. De-a lungul timpului a organizat atât expoziții personale la Brăila, Galați, Tecuci, Mamaia, Năvodari, cât și permanente la Mamaia, Năvodari și la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila.

Profesor la Liceul de Artă *Hariclea Darclée*, vicepreședinte al filialei UAPR Brăila, Hugo Mărăcineanu a îmbinat arta plastică cu viziunea lirică. Astfel a publicat de-a lungul carierei sale patru volume de poezie, proză, cronică de artă. Începând cu anul 1999 a devenit mentorul cenaclului *Coloana H*, prin intermediul căruia a sprijinit tinerii și le-a insuflat acestora pasiunea și dăruirea pentru arta plastică.

O parte din lucrările realizate de Hugo Mărăcineanu se regăsesc în colecții particulare din întreaga lume - Ungaria, Germania, Grecia, Polonia, Moldova, SUA, Canada, Australia și Anglia.

Revenind la colecția donată de artist bibliotecii brăilene, aici se regăsesc picturi

realizate începând cu anii '70 până în 2014. Tematica abordată este diversă, iar publicul poate admira tablouri ce surprind aspecte din natură, scene istorice, religioase, sociale, portrete ale unor personalități brăilene precum Miha Dragomir, D. P. Perpessicius, de asemenea și un autoportret din tinerețea autorului – *Autoportret cu bufnițe*, din 1972.

Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila a onorat gestul artistului, realizând o plachetă ce însoțește expoziția permanentă și astfel oricine trece pragul instituției are ocazia să afle motivația autorului față de opera sa și crezul artistic al lui Hugo Mărcăineanu:

Dau de veste din vremea noastră, pentru tine privitorule, că vreau să știi și să crezi că nu ne-a fost mai bine, nici prielnic pentru viața și arta pentru care am sacrificat totul: timp, trudă, bani, trăire, luptă, îndoială și multă, multă iubire pentru ceilalți și pentru viitorime. M-au durut toate tainele lumii, de aceea arta mea a fost ca o rugăciune fără început și fără sfârșit. Și dacă simți și crezi, vino și te roagă alături de mine, că de vom fi mai mulți vom fi mai aproape de tainele ce ni le-a hărăzit nouă Creatorul nostru.

Roxana Neagu, corector
Teodora Soare, redactor

BIBLIOTECĂ - SPAȚIU PENTRU COMUNITATE

Povești din Africa - o activitate inedită la Bibliotecă

dr. Claudiu BRĂILEANU
Șef serviciu Relații Publice
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila

A fost odată...
De câte ori nu am fost vrăjiți de aceste vorbe rostite de părinții sau de bunicii noștri? Trei cuvinte simple, așteptate cu nerăbdare în fiecare seară, au fermecat atâtea generații de copii.

Dar dacă părinții sau bunicii nu mai au răbdare sau timp să spună povești? Dacă sunt plecați din țară, așa cum se întâmplă adesea? Sau dacă cei mici se simt mai bine în compania altor copii de vârsta lor și sunt *provocați* să schimbe mediul de acasă pentru unul la fel de cald, de primitiv, pentru a asculta povestea? Pentru astfel de situații, precum și pentru multe altele, există Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila și oamenii

aproțiați ei, prin programul *Joia poveștilor. Rease a reader*. Aici așteptăm în fiecare zi de joi, de la orele 17.00, părinți și copii, să se bucure împreună pentru aproximativ un ceas. La fiecare întâlnire, un povestitor din rândul părinților, stabilit în prealabil, *interpretează* o poveste, totul pigmentat cu jocuri și voie bună.

Punctul de plecare al acestui proiect a fost întâlnirea extraordinară cu povestitorul african John Mukeni Namai, din Nairobi, Kenya, la Festivalul Poveștilor *Magia cuvântului*, organizat de colegii noștri de la Biblioteca Județeană A. D. Xenopol Arad. Acolo am avut ocazia să-l ascult pentru prima oară, să-l urmăresc pe scenă și în grădinițe, să mă bucur de căldura umană și de talentul tânărului povestitor african. Avusesem mai multe prilejuri să ascult povești africane chiar pe Continentul Negru, dar de data aceasta emoția era de o cu totul altă natură:

povestea era interpretată pentru copiii români, care nu mai văzuseră un seamăn de-al nostru de o altă culoare, iar farmecul poveștilor venite din acea zonă, cu etosuri, personaje, mentalități specifice i-a fermecat pe toți. Văzându-le acelor copii bucuria din ochi, vraja sub care erau, urmărind dansul, cântecul și povestea derulate în fața lor, m-am întrebat: de ce nu și pentru copiii brăileni? Aflând că John mai avea câteva zile de stat în România, am întrebat dacă nu l-ar tenta și un alt colț de țară. Până la urmă, după mai multe rearanjări ale planurilor inițiale, John a ajuns la Brăila.

Sfârșit de toamnă molcomă și însorită la malul Dunării. Prima întâlnire cu puștii brăileni pentru John. Emoții erau mai mult din partea mea, el fiind obișnuit cu *luminile rampei*. Copiii, așezați pe pernuțe, așteptau

marele eveniment. Nu știau de ce sunt acolo, ce surpriză li se pregătise. Un *woooow!* de uimire se auzi când apăru John.

Desculț, cu o cămașă africană viu colorată, negru ca tăciunele a produs instantaneu o primă reacție deosebit de intensă. În câteva zeci de minute, s-a râs, s-a dansat, s-au imitat animale din junglă, s-au spus câteva cuvinte în *afrikaans*, limba oaspetelui nostru. La fel s-a întâmplat apoi timp de trei zile, cât a durat vizita la Brăila.

Peste ani, nu știu cât își vor mai aduce aminte din poveste copiii care l-au văzut pe John, dar cu siguranță le va rămâne întipărit multora faptul că primul om negru l-au văzut la bibliotecă. Analizând succesul acestei întâlniri și efectul ei asupra copiilor, ne gândim să extindem acest proiect frumos și atractiv pentru cei mici.

Toasmasters la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila

În fiecare zi de miercuri, de la orele 17.00, la sediul Bibliotecii Județene din Brăila are loc ședința *Toastmasters*, un club de public speaking, unde toți cei care doresc să învețe tainele vorbitului în public sunt bineveniți.

Toastmasters este o organizație non-profit care gestionează cluburi din întreaga lume, cu o tradiție încă din anul 1924 când a apărut în Santa Ana, California. Momentan există în lume peste 14.000 de cluburi

urmat și alte orașe, printre care și Brăila, în anul 2013. De regulă, un club este format din 20 până la 40 de membri și o echipă care coordonează toată activitatea, întâlnirile având loc săptămânal.

Toastmasters oferă un mediu de învățare pozitiv, de suport reciproc, prin intermediul căruia fiecare membru are oportunitatea de a-și dezvolta abilitățile de comunicare și de leadership, toate acestea conducând la creșterea încrederii în sine și

localizate în 126 de țări. România s-a alăturat mișcării în anul 2008, primul club fiind înființat în Timișoara. În scurt timp au

la dezvoltarea personală și profesională.

Prin colaborarea cu Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila începută

În anul 2017, am reușit să ne desfășurăm ședințele într-un loc propice specificului activității noastre. *Toastmasters* înseamnă parcurgerea în primă etapă a două manuale: *Competent Comunicator* și *Competent Leader*. Urmând instrucțiunile primului manual participanții învață să susțină zece discursuri pregătite, fiecare cu o temă anume, a câte șapte minute fiecare. Cel de-al doilea manual le oferă acestora posibilitatea să susțină roluri diverse în cadrul ședințelor, până la cel de leadership, dobândind abilități în acest sens.

La fiecare ședință se constituie o comisie compusă din *A-counter* - cel care numără *Ț*-urile din discursuri; *Timer*-ul - cel care contorizează timpul; *Gramaticianul* - cel care se ocupă de greșelile gramaticale; *Evaluatori de discurs* - cei care evaluează discursurile pe baza unei fișe de evaluare;

Gazda - cel care este amfitrionul ședinței și un *Evaluator general* al ședinței. La fiecare întâlnire, după fiecare discurs, sunt completate foi de feedback, ce sunt apoi împărțite celor care susțin discursurile.

O ședință se compune din două etape. Prima etapă cuprinde discursurile pregătite. Cea de-a doua se numește *Topic master*, ceea ce înseamnă susținerea unor discursuri

improvizate a câte două minute, pe baza unor subiecte surpriză. Așadar, dacă vă doriți să vă dezvoltați abilități de *leadership* și de a vorbi în public, să vă bucurați de o atmosferă pozitivă și prietenoasă alături de o comunitate de oameni dornici să învețe, dacă vă doriți să puteți comunica clar și convingător, fără emoții, în fața oricărui public, dacă doriți să evoluati atât profesional cât și personal, vă așteptăm la *Toastmasters* în cadrul întâlnirilor noastre săptămânale, de la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila.

Mihaela Măxineanu
membru *Toastmasters* Brăila

Clubul lui Prichindel

Monica IONESCU
Bibliotecar
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila

Motto: *Cei mai buni profesori sunt aceia care-ți arată unde să te uiți, dar nu-ți spun ce să vezi. (The best teachers are those who show you where to look, but don't tell you what to see.)* - Alexandra K. Trenfor

Clubul lui Prichindel, organizat la Biblioteca Județeană Panait Istrati începând din octombrie 2017, ale

cărui întâlniri au loc la *Sala de Lectură*, bilunar, vinerea, a devenit foarte repede cunoscut în rândul micilor utilizatori. El se adresează copiilor cu vârsta între 6 și 10 ani.

Bunele maniere, lectura, experimentele haioase, multe dintre ele învățate prin jocuri de rol, toate aceste activități fac din *Clubul lui Prichindel* locul ideal unde cei mici pot învăța lucruri interesante. Acesta a fost conceput ca o oază de destindere, astfel că după o săptămână de cursuri și teme, prichindeii vin să se relaxeze la *club*. Libera exprimare primează, copiii fiind încurajați să-și exprime ideile în ceea ce privește activitățile pe care le realizează împreună, sub îndrumarea coordonatorului proiectului. Discuțiile libere, inițiate de ei, îi ajută să se cunoască, să-și

împărtășească gândurile, să le exprime fără timiditate și emoții neconstructive.

Învățarea prin joc și experimente este una dintre cele mai importante metode pedagogice în formarea și educarea copiilor.

Folosirea acestei metode conduce la asimilarea de noi cunoștințe și îndeletniciri, contribuind la dezvoltarea gândirii, imaginației, memoriei și limbajului copiilor, dar și la formarea trăsăturilor de personalitate ale celor mici.

De-a lungul întâlnirilor noastre au avut loc activități cât mai diverse, pentru ca cei mici să-și poată păstra viu interesul. Astfel au văzut cum dintr-un bob de fasole, pe care l-au ținut la lumină și l-au udat periodic, a crescut o plântuță. Au pus la cuptorul cu microunde un cartof și-au văzut cum acesta, sub puterea microundelor, în câteva minute a devenit moale și numai bun de mâncat. Bineînțeles că au fost avertizați să nu facă așa ceva singuri, fără prezența unui adult.

Desenând, colorând, glumind, la *club*

s-a vorbit despre lucruri serioase. Copiii au fost învățați cum să aplice regulile de politețe în viața de zi cu zi, sau cât de importante sunt regulile de circulație pentru pietoni.

Împreună l-am aniversat în acest an pe Mihai Eminescu, copiii descoperind poeziile acestuia, pe care le-au recitat cu drag.

Rebusul, telefonul fără fir, spânzurătoarea, mima sunt jocuri care îi încântă pe copii de fiecare dată și-i ajută să-și exerseze atenția și să-și îmbogățească vocabularul, motiv pentru care astfel de activități nu aveau cum să lipsească de la întâlnirile *clubului*.

De asemenea, cei mici au realizat o expoziție, *Mandala*. Fiecare copil a ales o *mandala* care să-i reprezinte personalitatea și pe care a trebuit să o coloreze conform dorinței sale. Unii dintre ei au colorat, atent, cu migală, alții s-au grăbit, nerăbdători să termine, dar combinația de culori a impresionat plăcut privirea celor care au admirat expoziția din holul Sălii de Lectură. Înainte de această activitate copiilor li s-a explicat această formă de artă, pe înțelesul lor, și au aflat că *mandala* este un desen circular, în care sunt îmbinate în mod armonios culorile și care ne ajută nu numai să ne relaxăm, ci și să ne dezvoltăm creativitatea și simțul artistic.

Datorită succesului de care s-a bucurat *Clubul lui Prichindel*, acesta va continua să își desfășoare activitatea în același format, așteptând permanent și alți copii să se alăture grupului deja existent.

În viitorul apropiat, în planul *clubului* se află și o interesantă punere în scenă a textului *Coliba iepurașului*, o scenetă scrisă de educator Luxa Mocanu și publicată în volumul *Joaca de-a actorii*. Prichindeii sunt încântați să dea viață personajelor necuvântătoare, iar pentru aceasta repetă cu entuziasm atât textul, dar mai ales modul de interpretare în încercarea de a intra în pielea personajelor. Este o provocare atât pentru micuți cât și pentru organizatori, însă plăcerea de a fi împreună și de a realiza lucruri interesante oferă tuturor încredere în reușita proiectului.

Atelierul de cusături – formă inedită de terapie

Doina LALU
Bibliotecar
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila

Ne amintim probabil mulți dintre noi de vremurile când mamele sau bunicile ne tricotau sau croșetau hainele. Ne amintim și orele de lucru manual, când învățătoarea ne introducea în tainele cusutului, explicându-ne cât de bine arată un

semn de carte cusut pe etamină!

Gândiți-vă că acest meșteșug, al cusutului manual are o grămadă de beneficii: în primul rând, **relaxează**. Ritmicitatea lucrului de mână ajută mintea să zboare neîngrădită și să se odihnească după o zi de muncă și de rezolvat probleme la birou.

În al doilea rând, lucrul de mână este dedicat celor care **iubesc proiectele și finalitatea lor**, celor care îndrăznesc să creadă

faptul că mâinile lor sunt capabile să creeze ceva unic, cu adevărat valoros. Finalizarea cu succes a unui proiect eliberează dopamină în creier, ceea ce stimulează centrul fericirii. Bucuria pe care o simți la finalizarea unui proiect de cusături este similară cu cea pe care o simți când așezi ultima piesă a unui puzzle la locul potrivit.

În al treilea rând, cusutul de mână nu e un *sport* individual. Lucrul de mână este un bun prilej pentru **socializare**, pentru a-ți face noi cunoștințe sau pentru a te întâlni cu prietenele și a discuta despre relații personale, familie, timp liber, călătorii, dar mai ales despre proiectele la care lucrăm, precum și despre proiectele pe care ni le propunem.

În al patrulea rând, **cusutul de mână te menține în prezent**. Mintea noastră e mereu în alergare, mereu facem planuri pentru viitor sau ne amintim de trecut, uitând să ne bucurăm de prezent. Acest meșteșug presupune să fii atent în momentul lucrului, să te concentrezi, să îți coordonezi mișcările, să fii delicat și meticulos, să faci mâinile să te asculte. Dintr-o dată, gândurile dispar și, pur

și simplu, te concentrezi asupra proiectului pe care îl ai de realizat. E cea mai simplă formă de meditație.

În plus, este evident că **oamenii prețuiesc mult mai mult cadourile făcute de mână**, pentru că ele sunt unice, făcute special pentru acea persoană, și cu multă dragoste. Te simți împlinit și apreciat atunci când vezi că prietenii poartă ceea ce le-ai dăruit. Poate că e doar o brățară, dar e făcută cu drag, special pentru acel prieten! Odată ce ai reușit să fii pe placul celor din jur, prinzi curaj și încerci să dezvolti și alte idei. De exemplu în ajunul sărbătorilor de iarnă poți face decorațiuni pentru brad personalizate pentru fiecare membru al familiei și, de ce nu, pentru animalele de companie.

În ziua de azi, lucrul de mână ne oferă ocazia să luăm o binemeritată **pauză de la tehnologie** și de la ecranele care strălucesc în fața noastră permanent, atât la serviciu, cât și în timpul liber.

Concluzionând, lucrul de mână are efecte similare cu meditația; reduce simptomele de anxietate, stres și deprimare; îmbunătățește funcțiile motorii fine; ajută la încetinirea regresului cognitiv; dezvoltă abilitățile practice la copii; ajută la prevenirea artritei și a tendinitei. Lucrând cu cei mici poți petreci timp de calitate, învățându-i ceva

ce nu vor uita niciodată, de la cele mai simple tehnici, până la modele mai complicate. Lucrul de mână te face să devii responsabil pentru micile tale proiecte.

La Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila am încercat să profităm de toate aceste beneficii ale cusutului și să dezvoltăm abilitățile necesare unei astfel de activități în cadrul *Atelierului de cusături*, organizat de două ori pe lună. Atelierul numără deja peste 20 de membri, lucru îmbucurător pentru noi, atmosfera fiind una destinsă împletită cu voie bună. Rezultatele muncii noastre ajung să fie admirate de foarte multe persoane și asta pentru că tot ce realizăm în cadrul acestui atelier nu rămâne la bibliotecă. Povestea acului și a aței colorate continuă, iar lucrușoarele făurite de mânuțele dibace sunt o dovadă certă a acestui fapt.

Călători pe mapamond

Silvia IACOB
Bibliotecar
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila

În urmă cu mai bine de 4 ani, am participat, ca spectator, la activitățile susținute de ANMRF *Louis Pasteur* Brăila în cadrul cărora, voluntari veniți din mai multe zone ale Europei și-au prezentat țara, încercând în felul

acesta să le arate participanților specificul regiunilor de proveniență. Fiind de formație geograf m-a fascinat acest proiect și nu am ratat nicio întâlnire. Astfel s-a conturat în mintea mea ideea unui *Atelier de geografie*, în care copiii să descopere câte puțin din frumusețile acestei lumi.

Călători pe mapamond este un atelier destinat copiilor cu vârste cuprinse între 9 și 12 ani, însă au venit în fiecare serie și puști care abia deslușiseră tainele alfabetului, dar

care erau dornici de cunoaștere, dezvoltând în timp o pasiune pentru geografie. Scopul atelierului este acela de a învăța geografia împreună, într-un mod plăcut, prin joc, metoda fiind o modalitate mult mai ușoară de a reține informațiile considerate relevante, care îi ajută pe copii să-și dezvolte cultura generală și să se familiarizeze cu studiul.

Am structurat activitatea pe două părți. În prima jumătate a atelierului se prezintă efectiv țara, pornind de la localizare, cadrul natural, principalele obiective turistice, dar și informații referitoare la obiceiurile, gastronomia sau cele mai cunoscute personalități locale. Cea de-a doua parte este destinată jocurilor geografice, printre cel mai des folosite numărându-se puzzle-urile, rebusurile, jocurile de tip cuvinte ascunse. La finalul fiecărui atelier copiii realizează o hartă a țării studiate folosind atlase geografice și hârtie de calc. Și pentru că suntem români și trebuie să ne cunoaștem rădăcinile, am pornit la drum din România, descoperind apoi, din două în două săptămâni, câte o țară nouă,

acoperind cinci continente. Pentru a bifa destinațiile explorate, copiii dețin câte un pașaport de *cititor călător*, în care de fiecare dată se aplică viza țării descoperite.

Deși se desfășoară deja de peste trei ani, timp în care s-au succedat mai multe serii de *călători*, nu se poate spune că ne-am plictisit de atâta *umblat*, pentru că am adăugat mereu câte o destinație nouă cu imagini noi. În plus, cei mici au venit de fiecare dată cu idei noi, cu propriile curiozități, și astfel m-au motivat în dezvoltarea activității propuse. Luca, un băiețel de numai 8 ani, este un astfel de exemplu. El ne-a prezentat ciclul de viață al *Plasmodium malariae*, atunci când am vorbit despre această boală, răspândită în Africa, dar ne-a împărtășit cunoștințele lui și despre meduze, atunci când am călătorit în Australia.

Robert Louis Stevenson spunea: *Nu călătoresc pentru a ajunge undeva, ci numai de dragul călătoriei. Cea mai mare plăcere a vieții este să călătorești.* Deși călătoriile noastre au fost doar virtuale, fără a părăsi spațiul bibliotecii, am avut deseori senzația că am pășit într-o altă lume, că ne-am unit pașii cu cei ai altor turiști, porniți și ei să descopere destinații fascinante. Îmi revin acum în minte imagini din India, cu animalele lor sfinte și mulțimea de condimente și frumoasele orașe-muzeu ale Italiei. Îmi amintesc fascinația și uimirea copiilor când le-am citit din cartea *În țara surâsului* despre superstițiile thailandezilor, sau de mămica lui Andrei care mi-a spus că atunci când a ajuns acasă, fiul ei i-a cerut să îi gătească *Cuşma lui Guguță*, un desert cu specific rusesc.

Dorința mea este ca prin intermediul Atelierului de geografie *Călători pe mapamond* să le deschid copiilor apetitul pentru cunoaștere, să le stârnesc curiozitatea în ceea ce privește celelalte culturi și interesul astfel încât să ajungă să viziteze cândva toate aceste locuri minunate.

Împreună Suntem BRAVO

Valentina CHIRIAC
Şef birou Împrumut Adulţi
Biblioteca Judeţeană Panait Istrati
Brăila

Cele mai frumoase poveşti încep cu *A fost odată ca niciodată* şi apoi urmează călătoria. Povestea noastră, născută din iubire faţă de oameni, porneşte la drum, cu binecunoscuta expresie care ne introduce în universul magic al poveştilor. *Au fost*

odată ca niciodată, că de n-ar fi nu s-ar povesti, nişte oameni simpli şi frumoşi, intraţi în viaţă cu ceva mai puţine şanse oferite la naştere de ursitoare. V-aţi pus vreodată întrebarea cât de egali pornim în lume? Ei bine, aflaţi atunci că aceşti oameni speciali nu s-au întrebat niciodată, acceptându-şi cu demnitate soarta, aşa cum le-a fost hărăzită.

E drept că drumul nu le-a fost uşor, dar au ştiut că fiecare zi este un dar şi o ocazie de a trăi frumos. Zi de zi, pas cu pas, de-a lungul drumului lor au construit poveşti de viaţă, cu oameni buni şi chipuri blânde, visuri şi speranţe, însă şi cu oameni răi cu suflet negru, nepăsare şi durere, acceptare şi... tăcere.

Dintre toate aceste poveşti de viaţă aş vrea să vă dezvălui astăzi una despre prietenie, încredere, experienţe şi împărtăşiri, scrisă împreună cu alţi oameni frumoşi cu care zânele

ce stabilesc destinul au fost mai indulgente. Povestea este plămădită din speranţă plus un strop de fericire, urmându-şi cursul simplu... şi totuşi atât de complex. Personajele sunt ei, oameni frumoşi, alături de alţi semeni buni ce şi-au dorit să nu-i ignore pe cei mai puţin norocoşi decât ei. Destinele lor s-au intersectat şi, pentru că au descoperit că sunt atât de multe bucurii menite spre a fi PRIMITE şi DĂRUITE, au hotărât să călătorească ÎMPREUNĂ... şi să fie BRAVO!

Credeţi că protagoniştii poveştii noastre, printre care mă număr şi eu, s-au întâlnit aşa fără un motiv? Ştiţi, desigur, că nimic nu este întâmplător, deoarece orice am face, oriunde am fi, toate se întâmplă cu voia lui Dumnezeu. Ne-am întâlnit la o răscruce în care aceşti oameni speciali aveau, mai mult decât oricând, nevoie de iubire, înţelegere, soare şi bucurie în sufletele lor. Aşa se naşte, se leagă şi se împleteşte firul magic cu care e ţesută povestea noastră, adevărată, cum nici nu vă puteţi imagina, zămislită din iubire de oameni şi dragoste de viaţă, povestea oamenilor BRAVO.

Într-o bună zi, am primit o provocare de la două doamne dragi, personaje și ele din poveste. Aceasta a venit sub forma unei propuneri de parteneriat, un proiect care să aducă împreună două instituții ce dețin energiile creatoare necesare construirii de povești frumoase: Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila și Centrul de Îngrijire și Asistență pentru Persoane Adulte cu Handicap Brăila din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Brăila. Obiectivul este acela de a forma o echipă cu persoanele cu dizabilități intelectuale și de a ne bucura de timpul petrecut împreună, a ne antrena în activități comune, a învăța lucruri noi despre comunicare într-un alt mediu decât cel obișnuit. Și dacă la capătul drumului parcurs împreună, o doză mai mare de optimism și determinare vor fi prezente în sufletele noastre, atunci scopul va fi atins.

Am acceptat provocarea pe loc, fără nicio urmă de ezitare și, astfel, începând cu data de 21 februarie 2018, **ÎMPREUNĂ SUNTEM BRAVO**, pentru că ÎMPREUNĂ, în echipă, chiar SUNTEM BRAVO! La fiecare două săptămâni, așteptăm cu nerăbdare ziua de miercuri pentru a ne întâlni. Activitățile noastre încep și se termină într-un mod frumos, cu îmbrățișări largi și o bucurie simplă și firească. Întâlnirile noastre fac minuni, ne dezvoltă personalitatea, ne îndeamnă să răspundem provocărilor, să experimentăm cât mai mult.

Prin jocuri și activități deconectante, învățăm că voia bună și atitudinea pozitivă reprezintă cel mai bun medicament pentru suflet, ne destind pe toți și ne dau o stare de bine.

Ne dorim multe, să dezvoltăm deprinderile manuale și să creștem respectul față de rezultatele muncii. Încercăm să ne educăm răbdarea, să ne consolidăm abilitățile de a finaliza un lucru pe care l-am început, să învățăm că anumite reguli se cer respectate, că lucrul în echipă este important.

Avem nevoie de această poveste cu toții! Și noi, coordonatorii proiectului, dar și ei, cei care de-atâtea ori s-au simțit marginalizați, respinși, purtând parcă povara unor boli contagioase. E BRAVO să vedem și să înțelegem că acești oameni frumoși există, respiră și pot face o mulțime de lucruri, la fel ca noi toți. Au nevoie de compania, sprijinul și încurajarea celor din jur, de a fi acceptați, în ultimă instanță, așa cum toți avem nevoie.

Experiențele noastre ne apropie, ne leagă, ne dezvoltă ca pe membrii unei familii care-și dorește cu ardoare să fie iubiți și să iubească, să devină un cerc complet, perfect, ajungând să fie mulțumiți de sine. Sunt minunate aceste întâlniri care dăruie ziduri, ne îmbogățesc și ne înalță și care vorbesc despre BUCURIE, IUBIRE, PRIETENIE, ZÂMBETE, NATURALEȚE, SIMPLITATE!

De la începutul acestui an, povestea noastră a prins contur, a început să crească și să capete aripi. Da, aripi pentru zbor! Cu fiecare întâlnire, cu fiecare nouă experiență în care învățăm unii de la alții să primim și să dăruim, cu fiecare bucurie împărtășită, mică ori mare, ne cresc aripile. Și da, vom putea zbura apoi și vom pleca în incredibile călătorii, împreună peste timp, spre locuri în care inima se deschide.

Ne dorim ca aripile noastre să fie motorul multor aripi în zbor, precum cele din povestea oamenilor BRAVO, ce merită scrisă, spusă și dusă mai departe!

KAGAMI - Club de lectură, artă, haiku

Camelia Aurelia CHERCIU
Bibliotecar
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila

KAGAMI, în limba japoneză, înseamnă **oglinadă**, un obiect mistic, un portal între lumi, o idee ilustrată de Lewis Carroll în cartea *Alice în Țara din Oglindă*. Astfel, oglinda a preluat o formă mitică, ce simboliza trecerea sufletului celui mort

într-un *dincolo*, în cealaltă lume. Oracolul lui **Apollo din Delphi** impunea deviza *cunoaște-te pe ție însuși*, iar oglinzile au fost folosite frecvent în vechime ca simboluri ale înțelepciunii și cunoașterii sinelui. Simbol lunar și feminin, oglinda este, în primul rând, garant al adevărului, al sincerității (amintim aici personajul malefic din povestea Fraților Grimm care cheamă în ajutor tocmai oglinda: *Oglindă oglinjoară spune-mi cine-i cea mai frumoasă din țară?*). Aceasta nu ne minte, ea ne arată întocmai realitatea pe care o supunem judecății sale. Dar, în același timp, spune **Dicționarul de simboluri**: *Oglinda, asemeni suprafeței de apă, este folosită la ghicit, pentru a întreba spiritele. Răspunsul acestora la întrebările puse se înscrie prin răsfrângerea pe suprafețele oglinzilor sau apelor*. După datele arheologiei, se pare că oglinda a apărut acum 5.000 de ani în Egipt

și China. **Dinastia Tangdin** (chineză: *Táng Cháo*) a condus China între 618 – 907, Imperiul Tang a reprezentat perioada de apogeu a civilizației chineze, iar în această perioadă, viața culturală a căpătat un puternic impuls, pe care China l-a transmis și Japoniei.

Victor Segalen găsește în analele dinastiei Tang un text referitor la oglindă: *Om se folosește de bronz ca de o oglindă. Om se slujește de om ca de o oglindă. Om se slujește de vremurile străvechi ca de o oglindă*.

Kagami, oglinda, este un simbol al purității absolute a sufletului, al reflectării de sine în propria oglindă. Datorită analogiei dintre apă și oglindă, aceasta este deseori folosită în scopuri magice. Oglinda, în limba română, este legată de slavul *ogledati* care înseamnă nu doar *a privi* ci și *a privi în jur*, deci a cerceta. Putem generaliza și afirma că întreaga cultură umană nu este decât *oglinada* în care omul se caută, se regăsește,

se redescoperă pentru a deveni **OM**. Oglinda este un hotar între lumea de aici și cea de dincolo.

Așa am gândit *Clubul de lectură, artă și haiku - Kagami*, ca un portal între lumea orientală și cea occidentală. Dacă la prima vedere avem impresia că lumile sunt diferite, aprofundând temele, observăm că ele se întrepătrund, existând elemente comune între cele două culturi. Mistica este aceeași, chiar dacă la japonezi religia majoritară este *șintoismul*, iar la poporul român *creștinismul*, punctul de joncțiune este **iubirea**. **Iubirea de aproape, de natură, de frumos, de etic și moral**. Temele abordate se bazează

pe cunoașterea artei japoneze, a stampe, a caligrafiei, ikebanei, origami, legătura dintre literatura japoneză și cea universală. În

cadrul activităților desfășurate lunar, la club, am încercat să înțelegem poezia cu specific japonez – *Haiku* – cu ajutorul unor invitați de onoare: Eugen Pohonțiu, Mona Georgescu, Veronica Teodoru, Darie Lăzărescu, Alina Marieta Ion.

O activitate deosebită a fost aceea a realizării *Ikebana*, unde fiecare floare, fiecare plantă, are o semnificație specifică. Întâlnirile reprezintă o oază de liniște, de regăsire, de înțelegere, bucurie presărată cu *mikuji* (bilețele ale destinului), *ocha* (ceai), *ongaku* (muzică).

Watashitachi ni yōkoso! (Vă așteptăm la noi!)

Societatea Adolescenților Anonimi

A început cu o prietenie. O sală îngustă și cu priveliște superbă la apus. O dorință.

Societatea Adolescenților Anonimi (S.A.A.) a fost o dorință aprigă a unui grup de prieteni de a avea un loc sigur, un *acasă* unde pot fi cine vor. O scenă pe care pot dicta replicile, ba chiar dinamica dintre ei, fără să fie cenzurați de prejudecățile unei societăți mult subdezvoltate. Un loc în care să nu ne fie frică să spunem ce credem și să aducem argumente și contraargumente, unde putem ajunge la propriile noastre concluzii. Astfel, a devenit gura de aer proaspăt la finalul unei săptămâni mereu la fel, petrecută în instituții ce ne învață să gândim tipizat, mecanic. *Este o pauză de la viața mea monotonă de elev din an terminal* așa cum afirmă Maria Moraru, un *client fidel* al întrunirilor noastre.

Mulți îl consideră un grup de consiliere. Dezvoltarea tehnologică a acestui deceniu aduce de la sine o sumedenie de

neajunsuri pentru niște tineri atipici, ce preferă căldura umană în defavoarea unui smartphone. Este un loc unde învățăm să fim din nou oameni, să ne privim în ochi și să ne zâmbim sincer. Este acel loc unde poți spune

ce te doare și știi sigur că acel lucru nu va părăsi încăperea. *Ce se întâmplă la S.A.A., rămâne la S.A.A.* Este un univers paralel, în care evadăm în fiecare vineri, deși durează doar câteva ore.

Grupul s-a extins mult în jumătatea de an de când ne întâlnim. Suntem foarte diferiți unii de alții. Suntem bucăți din puzzle-uri diferite. Și totuși, cumva, ne potrivim în această conjunctură. Desigur, câteva ore pe săptămână nu ne ajung, de aceea avem un grup pe Facebook pe care vorbim ore

în șir, zi de zi. Știm tot ce se întâmplă în viața celuilalt. Se pare că până la urmă și tehnologia e bună la ceva!

Andy Plăiașu zâmbește cu gura până la urechi când îi cer opinia: *S.A.A. este un fel de a doua familie pentru cei care vin aici. Ca un cerc al încrederii. Un loc în care toată lumea se poate exprima liber, un loc în care nu te judecă nimeni și poți să fii tu însuși, un ciudat printre ciudați.*

Să fii parte din acest grup e fascinant. Ești expus la idei și concepții complet noi, fără să îți fie inoculate forțat sau imprimate în timbru sec. Ne suntem unul altuia dascăli. Fiecare ia ce e cel mai bun de la celălalt. Aici ne petrecem timpul cu seri de muzică, lecții de dans, seri cinema și discuții despre teme actuale cum ar fi LGBT, stigmă, rape culture, boli mintale, religie, fenomenul bullying-ului, stima de sine, siguranța pe străzi, frici și vicii.

Ca adolescenți ai secolului XXI suntem expuși la toate acestea însă din cauza unui sistem învechit, nu suntem învățați cum să reacționăm. Nu știm ce efecte au. Nu știm ce înseamnă. Așa că am decis, noi între noi, să ne autoeducăm. Să aducem pe masă subiecte de actualitate ce ne afectează și ne vor afecta pe termen lung viața personală și integrarea

în societate. S-ar putea spune că suntem prea mici. *Suntem încă copii.* Dar într-un an - doi, toți vom avea drept de vot și vom putea conduce (unii sunt deja majori). În orice zi, putem fi atacați pe stradă. La o petrecere, ni se poate pune ceva în băutură iar *nu vorbi cu străinii, mergi pe alei luminate* nu ne ține în siguranță. Presiunea socială din ziua de azi e foarte mare și adesea prea greu de gestionat la o vârstă fragedă. Așa că acum e momentul să învățăm. Oricum suntem expuși la aceste lucruri. Pudibonderia nu își mai are locul, pentru că tot noi o să avem de suferit dacă ne prefacem că răul din lume nu există, că nu ni se poate întâmpla nouă, că un om nu poate fi scânteia ce aprinde focul. Noi suntem noua generație, viitorul, până la urmă, așa că va trebui să știm să îl modelăm.

Biblioteca ne-a oferit acest loc. O sală liniștită, îngustă, în capătul coridorului, la ultimul etaj, cu o priveliște superbă la apus, ce ne este *acasă* câteva ore la fiecare sfârșit de săptămână.

Sabrina Popescu
voluntar

N. R. *Societatea Adolescenților Anonimi* a prins contur la inițiativa a două voluntare ale Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila, Sabrina Popescu și Mara Popescu.

PORTRET DE VOLUNTAR

SILVIA ALBU

Coordonator proiect *Școala Silviei* la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila.

Studii

Optez pentru dezvoltare continuă, de aceea citesc, învăț permanent. Cursurile urmate sunt de trei categorii: prima - pentru pregătirea profesională, a doua - pentru a îndeplini cerințele legale și a treia - pentru a-mi adăuga plus valoare. De aceea, după absolvirea facultății și a celor două masterate (unul în inginerie și unul în management) am urmat cursuri de psihologie, comunicare, economie, management, public speaking, formare, unele cursuri specifice unor tipuri de activități conform legislației românești în vigoare și cursuri de parenting.

Profesie/Carieră în domeniul de activitate

În momentul de față ocup funcția de director comercial în cadrul firmei *Port Romanel*. Din punct de vedere profesional, pe lângă partea de management pe care o asigur, dedic, cu mare plăcere, o parte din activitate responsabilității sociale. Contribui la viața socială a orașului prin organizarea de întâlniri cu tineri, cu elevi în cadrul programului *Școala altfel*, întâlniri pe care le transform în experiențe plăcute de învățare pentru aceștia despre afaceri, viață socială, încercând să îi îndrum să devină ceea ce ei își doresc.

Viața personală/Familie

Sunt mamă, am o fiică.

Ce înseamnă pentru dumneavoastră a fi voluntar?

A fi voluntar înseamnă a face ceea ce-ți place cu adevărat. A fi voluntar înseamnă

că poți decide să fii persoana pe care o dorești tu, nu cea pe care o doresc alții. A fi voluntar înseamnă că opțiunea îți aparține. A fi voluntar înseamnă să conștientizezi și să-ți asumi că lumea în care trăiești este cea pe care o construiești și apoi să-ți aduci aportul și contribuția.

De când faceți voluntariat și care sunt domeniile în care ați activat în acest sens?

În mod oficial am început voluntariatul în noiembrie 2016 la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* din Brăila. Prefer domeniul educației, nu neglijez nici câteva persoane în vârstă pe care le susțin cu mâncare și medicamente.

Ce v-a determinat să faceți voluntariat?

Îmi doresc o lume frumoasă cu oameni educați, fericiți și inspiraționali și cum sunt parte din lumea mea, mi se pare natural să fac asta. O fac și îmi doresc să-i inspir și pe ceilalți să o facă.

Ce vă motivează în activitatea de voluntariat?

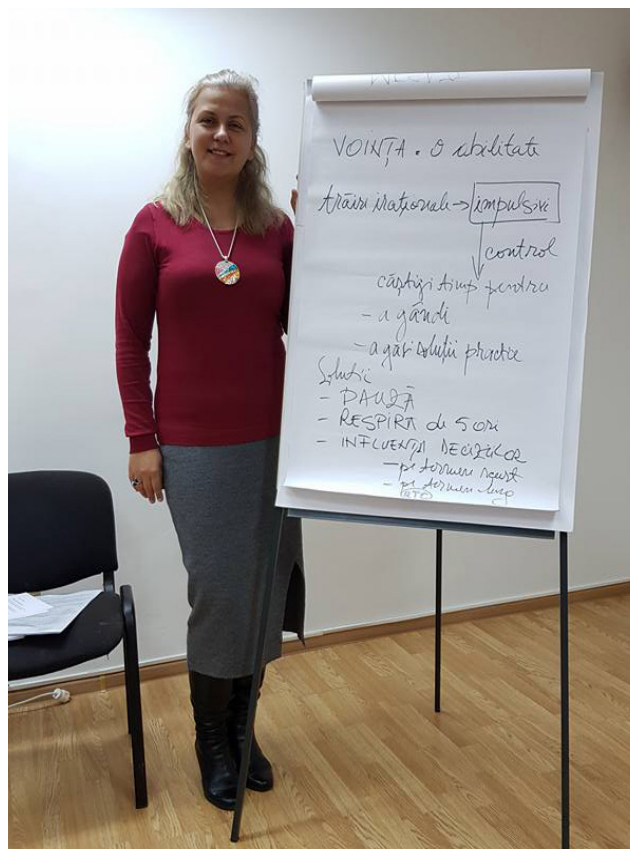
Îmi doresc pentru toți cei care participă la activitățile mele să aibă respect de sine și încredere în forțele proprii, să fie împliniți și fericiți. Cum? Doar dacă eu sunt la fel. Mai ales copiii învață din comportamentul modelelor lor. Mă simt motivată de bucuria de pe chipurile celor pe care îi servesc și modul frumos în care evoluează, de asemenea de energia nelimitată pe care o resimt când fac aceste activități dragi sufletului meu.

Cum ați ajuns la Biblioteca Județeană Brăila și de ce ați ales biblioteca pentru activitatea dumneavoastră?

La Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila am ajuns prin intermediul domnului Claudiu Brăileanu. Am ales acest loc pentru activitatea mea din mai multe motive: este un mediu extraordinar pentru informare, studiu, educație, lectură și recreere, oferit liber și gratuit. Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila se integrează în mod real în viața comunității și ceea ce este definitoriu pentru ea este personalul calificat și specializat.

Care este categoria de vârstă cu care ați ales să lucrați? De ce?

Gândirea mea a fost astfel: cui ar trebui să reușesc să captez atenția, să antrenez și să le ofer noi posibilități, astfel încât să îmi dau seama cât plus valoare pot aduce și mai ales cum? Am ales să lucrez cu adolescenții deoarece ei sunt cel mai dur public. Sunt foarte mulțumită de faptul că feedback-ul este pozitiv, iar rezultatul acestei activități s-a

concretizat și prin invitația de la unele licee de a ține cursuri specifice.

Descrieți în câteva cuvinte proiectul pe care îl desfășurați la bibliotecă.

Prin proiectul *Școala Silviei* am ca misiune să dezvolt modele de intervenție socială bazându-mă pe abordarea: pentru a fi mai fericit și mai eficient trebuie să fii mai conștient de opțiunile tale. Suntem suma alegerilor noastre. Am convingerea că o motivație internă și un efort intens pot face din noi orice ne dorim.

Aveți satisfacții în urma voluntariatului?

Da. Cel mai emoționant feedback a fost de la mama unuia dintre participanții la curs – *Mulțumesc pentru zâmbetul copilului meu*. Cred că alte cuvinte sunt de prisos.

Intenționați să continuați astfel de acțiuni? Aveți și alte proiecte în plan?

Voi continua proiectul *Școala Silviei*. Alte proiecte sunt legate de activitățile în

școli și licee și de lansarea, anul acesta, a două cărți.

Sfătuiți și alte persoane să facă voluntariat? De ce?

Da, pentru că fiecare zi trăită este o bucurie, fiecare moment prezent este trăit din plin! Recomand tuturor să-și aducă aportul, pentru că e cu adevărat împlinitor când ne susținem unii pe alții. Este o experiență extraordinară, e important să-ți dorești să contribui și să înțelegi că nu toți oamenii sunt la fel. Nu este necesar să fim la fel, suntem diferiți.

Caracterizați-vă în câteva cuvinte. Ce vă pasionează?

Sunt pasionată de evoluția mea permanentă și dornică să-i susțin și pe ceilalți în evoluția lor.

Sunt o persoană foarte activă: citesc, studiez, muncesc, călătoresc și fac orice activitate care îmi aduce plus valoare. Iubesc oamenii și mai ales felul în care ei înfloresc dacă își doresc și își dau voie să exploreze dincolo de limitele impuse și autoimpuse.

Merg pe premisa că orice greșală este o oportunitate de învățare și că decizia de a nu o mai repeta este cheia. Cel mai important este faptul că greșeala nu trebuie asociată cu propria valoare.

Există o persoană/o personalitate/un citat care vă inspiră, vă motivează în viață?

Îmi face plăcere aproape totul în viață. Mă simt bine indiferent ce fac și nu îmi pierd timpul plângându-mă sau regretând că lucrurile nu stau altfel. Viața mă entuziasmează și îmi doresc tot ceea ce pot obține de la ea. Mă bucur de soare, de ploaie, de zăpadă, să citesc, să mă uit la filme, să mă plimb, să dansez, să scriu, să desenez. Iubesc viața!

Mentorii mei sunt: Wayne Dyer, Steve Jobs, mama doctorul Ben Carson, fiica mea.

Citatul care mă inspiră: *Mama nu este o persoană de care să te sprijini, ci una menită să facă sprijinul inutil.* – Dorothy Canfield Fisher, *Her son's wife*

Citatul care mă motivează: *Fă azi ce alții nu fac ca să trăiești mâine cum alții nu pot!* - Zig Ziglar

Citatul pe care îl iau în considerare când lucrez: *Nu am avut niciodată o tactică pe care s-o pot aplica indiferent de ocazie. Am încercat să fac ceea ce era mai logic în acel moment.* – Abraham Lincoln

PORTRET DE VOLUNTAR

ROXANA MARINA DÎRNEA

Coordonator proiect *Joia poveștilor* la Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila.

Studii

The University of Farmington Michigan (BBA International Business).

Profesie/Carieră în domeniul de activitate

Consultant fonduri europene.

Viața personală/Familie

Căsătorită, doi copii - Sara Ilinca, 5 ani și jumătate; Patrick Ioan, 4 ani și jumătate.

Ce înseamnă pentru dumneavoastră a fi voluntar?

A fi voluntar înseamnă să dăruiești o parte din tine celorlalți, să constăți că ai la îndemână unelte potrivite pentru a da mai departe trăiri și acest lucru să-ți aducă împlinire.

De când faceți voluntariat și care sunt domeniile în care ați activat în acest sens?

Cred că am făcut voluntariat dintotdeauna având în vedere că sunt o fire proactivă, că am tendința de a strânge în jurul meu oameni speciali, pasionați și interesați să facă lucrurile altfel. Fac voluntariat prin atitudinea mea, prin consiliere și prin firea socială cu care am fost înzestrată. Domeniile sunt diverse (business coach, european funds sau child development).

Ce v-a determinat să faceți voluntariat?

Ideea că se poate și altfel și că dacă cineva este destul de generos să-ți împărtășească o parte din el, e foarte important să faci același lucru. Oamenii din jurul meu,

mentorii mei și cei dragi mă îndeamnă să funcționez și să cred că lucrurile pot căpăta o turnură corectă și coerentă și atunci, cu sprijinul fiecăruia dintre noi, poate lumea va fi mai bună.

Ce vă motivează în activitatea de voluntariat?

Rezultatele pe care le obținem, faptul că lași ceva în urma ta, un om mai informat și mult mai în măsură să ia o decizie corectă.

Cum ați ajuns la Biblioteca Județeană Brăila și de ce ați ales biblioteca pentru activitatea dumneavoastră?

Sunt utilizator al bibliotecii de mic copil, iar activitatea propusă de noi s-a pliat excelent într-un mediu academic, în care studiul constituie baza. Programul

Raise a reader este gândit în mod deosebit pentru zona de Ludotecă, pentru a familiariza copiii cu lumea specială a cărților.

Care este categoria de vârstă cu care ați ales să lucrați? De ce?

Lucrăm cu micuți între 3 și 7 ani, evident primul motiv fiind categoria de vârstă a copiilor mei. Această perioadă de vârstă este foarte importantă pentru că în acest interval se formează deprinderi importante. Cititul este o activitate absolut stimulativă, care ar trebui să genereze un obicei. Asta se încearcă prin acest proiect, să determinăm copiii mici, să fie atrași de cărți și să obțină satisfacție din citit, având în vedere explozia de informație pe care o pot obține prin media sau la un click distanță. Cartea te determină să analizezi. Oricare altă sursă de informare livrează direct rezultatul fără a se depune cel mai mic efort.

Descrieți în câteva cuvinte proiectul pe care îl desfășurați la bibliotecă.

Raise a reader - Chiar și părinții au talent de povestitor este un proiect simplu în care implicăm categorii de vârstă diferite (copii – părinți – bunici). La întâlnirile săptămânale adunăm în medie 10 copii, iar unul dintre părinți - în mod special mămicile - alege o poveste pe care să o citească grupului. Sesiunile sunt organizate în fiecare joi a săptămânii, de la orele 17.00 la 19.00. Inițial copiii se joacă printre rafturile pline de cărți, cu jucăriile puse la dispoziție de bibliotecă, aleg cărți pe care să le împrumute, toți fiind înscriși la bibliotecă. Apoi ne așezăm în zona poveștilor, iar părintele desemnat să citească îi încântă pe micuți cu o lectură specifică vârstei lor.

Cine suntem?

Un grup de părinți care am înțeles că implicarea este sufletul educației de calitate. Mămici sau tătici cu drag de lectură, voluntari din cadrul comunității, înscriși în cadrul programului, suficient de creativi să susțină o sesiune de lectură timp de o oră citindu-le copiilor povești interactive și implicându-i în activități. Părinții pregătesc programul și îl prezintă pe pagina de facebook a grupului cu o săptămână înaintea evenimentului. Părinții care doresc să se înscrie în programul de voluntariat *Raise a reader - Chiar și părinții au talent de povestitor* trebuie să confirme participarea săptămânal, până cel târziu marți, orele 15.00 din săptămâna activității.

Aveți satisfacții în urma voluntariatului?

Am satisfacții imediate, văzând faptul că cei mici mă întreabă cu orice ocazie dacă *Ne vedem joi?* Am satisfacție văzând că proprii mei copii sunt nerăbdători să ajungă seara în care să fiu eu *readerul*.

Intenționați să continuați astfel de acțiuni? Aveți și alte proiecte în plan?

Voi fi mereu o persoană proactivă și cu siguranță viața mea ar fi nesatisfăcătoare dacă nu aș reuși să dau mai departe din puținul pe care îl dețin eu. Programe de tipul celor care

să implice copiii și adulții ce au nevoie de alți oameni în jurul lor, vor fi prioritare pentru mine. Mă gândesc des la un program suport pentru persoanele cu afecțiuni oncologice.

Sfătuiți și alte persoane să facă voluntariat? De ce?

Absolut, este o mare bucurie să poți dăruie din timpul tău, să lași o amprentă cât de mică în sufletul unui om care te-a cunoscut.

Caracterizați-vă în câteva cuvinte. Ce vă pasionează?

Sunt o mamă simplă, absolut banală, care și-a schimbat prioritățile odată cu acest statut și care își dorește o lume corectă pentru copiii ei. Sunt un *leader* dacă vorbim de partea de job, un *coach* în echipa mea. Mă înconjur de obicei de oameni care rezonază la propunerile mele și oameni care *fac* lucrurile să se întâmple.

Există o persoană/o personalitate/un citat care vă inspiră, vă motivează în viață?

Da, mă inspiră în fiecare zi oamenii pe care îi întâlnesc și îi redescopăr. Este foarte important pentru mine să nu aștepti ca lucrurile să se întâmple de la sine așa cum îți dorești, ci să le aranjezi tu ca ele să se întâmple așa cum vrei. Trebuie totodată să acceptăm că: *Totul se întâmplă așa cum trebuie să se întâmple.*

Viața nu trebuie condusă cu viteză mare. Ea nu poate fi actualizată potrivit unui program, așa cum mulți ar vrea. Trebuie să primim ce ni se întâmplă într-un anumit moment și să nu cerem mai mult - Haruki Murakami, Kafka pe malul mării.

Revista *Viața Basarabiei* (1932 - 1944)

Cunoaștem deja că în perioada de după Unirea de la 1918 a Basarabiei cu România, situația social-economică și politică a teritoriului basarabeian s-a ameliorat și, odată cu ea, s-a dezvoltat și presa românească. Astfel, până în 1940 în teritoriu au existat mai multe publicații periodice, printre care *Viața Basarabiei* – cea mai importantă revistă literară din Basarabia interbelică, care fusese suprimată la Chișinău în 1940 și își continuă activitatea la București.

Deci, presa basarabeiană din anii războiului a menținut spiritul religios și cultural în rândurile populației. Având caracter culturalizator, a contribuit la dezvoltarea limbii române, la cultivarea spirituală a basarabenilor, a promovat cunoștințele istorice și a valorificat cultura și tradițiile poporului român, folclorul său, dar ocuparea Basarabiei de către trupele sovietice în anul 1940, apoi reocuparea ei în 1944, a stopat acest proces de ascensiune culturală a ținutului. Deși cele mai multe publicații au reapărut în anul 1941, fapt care a contribuit la restabilirea presei românești, acestea au fost suspendate după reanexarea Basarabiei, în 1944, ceea ce a dus la reinstalarea presei de tip sovietic, propagandistă și lipsită de independență. Presa a fost nevoită să se supună ani întregi guvernării totalitariste, ducând în eroare întreaga populație de-a lungul deceniilor, până la obținerea independenței teritoriului cuprins între Nistru și Prut.¹

Primul număr din revista *Viața Basarabiei* apare în luna ianuarie 1932, la

Chișinău, fiind editat de Asociația Culturală *Cuvânt moldovenesc*², director al publicației fiind Pantelimon Halippa³, membru în comitet I. Negrescu și secretar general Anibal Gheorghiu. Programul manifest, semnat de Pantelimon Halippa este publicat în primul număr al revistei, pe 24 ianuarie 1932. Prin acest program se menționează că revista este *rezultatul acordului intervenit între o samă de cărturari basarabeni, casre prin viața lor au dovedit ca s-au identificat cu provincial noastră și care au înțeles, că lor le revine sarcina de a se pune pe munca scrisului*⁴. Scopul revistei este expus în 11 puncte, dintre

2 Vartic, Andrei; Rusu, Nicolae. *Basarabia, rana de la hotarul de est / Andrei Vartic; Povara și osânda orgoliului*, Bacău, Editura Vicovia, 2008, p. 18-27.

3 Constantin, Ion. *Pantelimon Halippa: o viață dedicată luptei pentru unitate națională*, București, Editura Enciclopedică, 2016. Pantelimon Halippa a ajuns să reprezinte Basarabia în Senatul României, unde a fost acuzat de adversarii săi politici că a denigrat țărâniea din Basarabia și așa și-a renegat tot trecutul de naționalist român. A se vedea, *Viața Basarabiei*, 1937, nr. 1-2, p. 1-10.

4 *Viața Basarabiei*, nr. 1/1932, p. 6.

1 <http://www.scribub.com/jurnalism/Simpozion-Istoria-presei-Presa73185.php>

care amintim câteva: *cercetarea pământului Basarabiei din punct de vedere geografic și etnografic, dezvoltarea nevoilor economice ale Basarabiei, informarea cititorilor din locuri izolate din Basarabia despre cultura generală și civilizația umană, arătarea mersului instituțiilor de cultură din România, menținerea legăturilor sufletești între locuitorii Basarabiei și îndrumarea fiilor Basarabiei pe căile românizmului și ale statului național român*. Revista evocă trecutul de robie, amintind

că au fost 106 ani de administrare rusească, în care basarabenii au fost deznaționalizați. Inițatorii revistei doreau să fie cunoscuți și luați în seamă și îndemnau colaboratorii să le trimită texte pe care sub regimul rusesc nu au avut curajul să le publice. Colaboratorii basarabeni sunt îndemnați să aibă *penițele cât mai iute și să răzbată în lumea largă a literilor românești*.

Primul număr conține, pe lângă programul revistei, articole despre viața românilor transnistreni, femeia basarabească, viața economică, cronică judiciară, folclor, portrete ale unor oameni de cultură și literatură. Un articol ce merită amintit este *Basarabia și negocierile dela Riga*, semnat de Dimitrie Bogoș⁵. Știm că în toată perioada interbelică diplomația românească a încercat să ducă tratative cu Uniunea Sovietică pentru încheierea unui tratat, astfel ar fi fost recunoscută implicit și revenirea Basarabiei în granițele românești. Autorul readuce în discuție protocolul Litvinov din 1929, considerând România *grănicerul lumii occidentale* și arătând că negocierile de la Riga au fost suspendate deoarece Sovietele

⁵ *Ibidem*, p. 51-53.

au repus în discuție actul Unirii Basarabiei, indiscutabil de partea română, deoarece a fost recunoscut internațional la Conferința de la Paris, în 1919. Revista a avut colaboratori de renume de pe ambele maluri ale Prutului. Printre cei care au publicat articole aproape în fiecare număr al revistei au fost: Zamfir Arbore, Petre Constantinescu-Iași, Ștefan Ciobanu, Onisifor Ghibu, Alexandru Boldur, Constantin Teodorescu, Elena Hasnaș, Al. Terziman și alții. Între anii 1932 - 1940, revista conține foarte multe articole dedicate istoriei

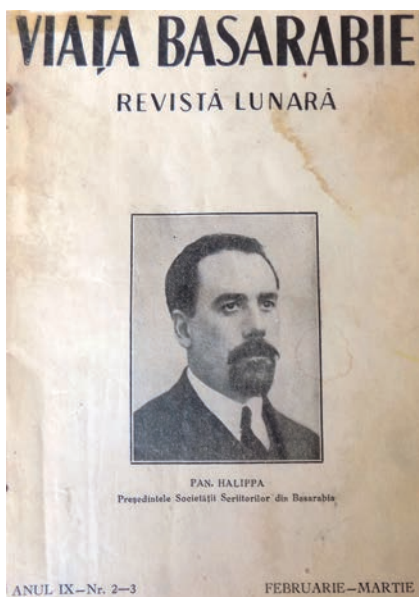
Basarabiei, ocupației rusești, problemelor românilor din Transnistria. Găsim și articole dedicate culturii ruse, originii găgăuzilor și bulgarilor din Basarabia, dar și texte din literatura română.

Revista a fost un mijloc de cultivare a cititorului basarabească, intelectualii fiind primii care s-au abonat și au înlocuit revistele rusești cu cele românești.

Redacția a ales pentru ilustrarea primului număr al copertei o imagine care este în totală discordanță cu programul anunțat de revistă, cu promovarea românizmului în Basarabia. Coperta conține o imagine cu statuia lui Pușkin din Grădina Publică din Chișinău⁶. Ne este dificil să concluzionăm care a fost rațiunea alegerii acestui monument, când în anul 1932, în Chișinău existau monumente arhitecturale românești, busturi ale unor scriitori clasici și lăcașuri de cult ridicate încă din timpul Moldovei medievale. Bustul lui Pușkin nu reprezintă un simbol adecvat pentru a ilustra coperta primului număr al unei reviste culturale românești, știind că acesta i-a ponegrit în opera sa pe

⁶ <https://costiceni.blogspot.ro/2014/07/cum-i-ponegrit-poetul-rus-alexandr.html>

românii basarabeni, dovedind desconsiderare față de orașul Chișinău, față de tradițiile și obiceiurile noastre. Articole cu opera lui Pușkin, recenzii sau informații din biografia sa sunt des întâlnite în numerele revistei din perioada 1932 - 1940. Numerele 1 - 2 din anul 1935 sunt dedicate în cea mai mare parte poetului rus, A. S. Pușkin.

Revista a avut o perioadă de citate lunară, fiind tipărită la Tipografia Băncii Centrale Cooperative, prețul unui număr fiind de 15 lei. Redacția revistei s-a confruntat cu

probleme financiare, fapt ce se regăsește în *Cuvântul înainte* publicat de Pan Halippa în nr. 1 din 1933, la un an de la editarea publicației. Pantelimon Halippa deplânge faptul că intelectualitatea din Basarabia, la peste 16 ani de la Unire, nu este abonată la publicații românești așa cum era de așteptat.

În nr. 12 din 1934, redacția scria că *Viața Basarabiei* este în primejdia dispariției, colaboratorii nefiind plătiți tot anul, neexistând nici măcar fonduri pentru hârtia de tipar. Cu toate aceste probleme, revista a reușit să își continue apariția până în anul 1944.

Foarte interesante și folositoare sunt informațiile din rubrica *Cronică*, care oglindesc, într-o variantă succintă și cu titlu informativ, ultimele noutăți din diverse domenii.

În paginile revistei au fost publicate studii și materiale de documentare necunoscute, s-au cercetat realități basarabene,

s-a creat o discuție continuă cu cititorii și s-a reușit sporirea tezaurului culturii și literaturii românești în Basarabia.

O temă abordată pe larg în revistă a fost cea legată de individualism și socialism, semnată de Vladimir Neaga, socialismul fiind un concept nou și străin pentru români⁷ la acea dată.

În 1938 s-au împlinit 20 de ani de la Unirea Basarabiei cu România și cu acest prilej redacția revistei a propus colaboratorilor și cititorilor să vină cu texte care să *scoată la iveală fapte care au format miezul mișcării naționale în Basarabia în preajma Unirii și amintiri care să redea atmosfera vieții basarabene de pe vremurile de atunci*⁸. Prin urmare, în toate numerele din anul 1938, redacția a publicat diverse materiale dedicate Unirii Basarabiei din 1918.

Dacă ținem cont de textele publicate în revistă între anii 1932 - 1944, putem spune că programul anunțat de redacție a fost înțeles de colaboratori și cititori și îndeplinit în cea mai mare parte, prin crearea unui curent de literatură și publicistică românească în Basarabia, care a scos în evidență puterea de creație spirituală a românilor basarabeni și a făcut ca această zonă să fie la egalitate cu celelalte regiuni ale României.

Revista a ajutat la crearea unui public fidel valorilor românești și promovării românismului. Publicația, prin nucleul de scriitori și oameni de cultură care au fost promovați în jurul acesteia, a reușit să influențeze în bine și să susțină organizarea *Societății Scriitorilor și Publiciștilor Basarabeni din Chișinău*, în anul 1939, fiind ales și primul președinte al acestei organizații de elită. Totodată, redacția a promovat și susținut cu fermitate înființarea unei edituri basarabene în Chișinău, care să editeze și să tipărească lucrări ale oamenilor de cultură

⁷ *Revista Basarabiei*, 1935, nr. 3-5.

⁸ *Ibidem*, 1938, nr. 1-2, p. 3.

din Basarabia. Astfel, în anul 1940 s-a înființat Societatea de Editură și Librărie *Luceafărul* din Chișinău.

Un articol pe care nu putem să-l trecem cu vederea este *Cărturarii basarabeni*, din nr. 2 - 3/1940, scris de Gh. Bervicioni, care face un amplu studiu despre cărturarii români din Basarabia, dedicându-le celor mai importanți dintre aceștia, care s-au remarcat în perioada 1812 – 1940, câte un medalion biografic și literar, un efort lăudabil și salutat de publicul revistei ⁹.

După o apariție regulată de mai bine de opt ani la Chișinău, *Viața Basarabiei*, din cauza pericolului bolșevic al Sovietelor și a pactului Molotov-Ribentrop, părăsește provincia, își mută redacția la București, de unde va continua să editeze cu aceeași periodicitate și să dezvăluie lumii românești sufletul *Basarabiei*. Din iunie 1940 și până în iunie 1941, revista publică cu precădere texte despre continuitatea românilor în Basarabia, drama provinciei în timpul stăpânirii rusești, momentul iunie 1940, pribegia celor care au fugit din calea comunismului și dictaturii roșii de la Moscova și consecințele pentru acest ținut.

Un număr special, cel din noiembrie - decembrie (11-12) 1940 a fost dedicat memoriei lui Ion Inuleț, care încetase din viață pe 18 noiembrie 1940, la București, trist și distrus sufletește, fiindcă idealul pentru care a luptat și l-a văzut realizat, *Unirea Basarabiei cu România, s-a prăbușit sub ochii lui* ¹⁰.

Activitatea publicistă a revistei între anii 1942 - 1944 se înscrie în cadrul specific războiului, cu texte despre istoria Ucrainei,

despre dictatura lui Stalin, despre relațiile dintre români și ucraineni de-a lungul istoriei, spiritualitatea satului basarabean sub dominația bolșevismului, sau poezii care să glorifice jertfa românilor în război dincolo de Nistru. Vom menționa titlul poeziei *Fratelui ucis de bolșevici*¹¹, autor Pan Halippa.

Totodată, revista a fost nevoită să respecte directivele impuse de *Direcția de cenzură*, specifică războiului și să insereze în paginile sale sloganuri propagandistice cum ar fi: *Recunoștință Patriei, Făceți-vă datoria din plin pe pământul dezrobitor al Basarabiei, Munca intensă și fără răgaz vă va aduce răsplata meritată* etc.

Textele literare nu mai au calitatea celor din perioada interbelică, ele fiind alese cu grijă pentru a fi în ton cu realitățile politice ale României. Patriotismul este glorificat în fiecare număr, soldații români căzuți în luptă pe teritoriul Ucrainei sunt considerați mucenici. După intrarea trupelor române în Transnistria, revista publică diverse articole dedicate acestui teritoriu.

În concluzie, revista *Viața Basarabiei* a contribuit la dezvoltarea culturii românești în Basarabia și a fost un factor important în promovarea creației literare.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a intrat în posesia revistei în anul 2014 printr-o achiziție de la un anticariat din București. Toate aceste numere au ștampila Ex Libris *Onisifor Ghibu*. Revista *Viața Basarabiei* se regăsește în cadrul Colecțiilor Speciale ale bibliotecii, seria nefiind completă, lipsind sporadic 1 – 2 numere din fiecare an.

Ion Volcu

Șef Birou Colecții Speciale. Depozit Legal

⁹ *Ibidem*, 1940, nr. 2-3, p. 17 - 48.

¹⁰ *Ibidem*, 1940, nr. 11-12, p. 1 - 9.

¹¹ *Ibidem*, 1942, nr. 2-3, p. 11-12.

CONDICĂ pentru trecerea pasagerilor ce intră în Principatele Române prin punctele Brăila și Vădeni, 1861 (II)

Elisaveta DRĂGHICI
Restaurator
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila

Promiteam în numărul 8/2017 al Revistei *Ex Libris* să realizez o interpretare statistică a informațiilor conținute în *Condica pentru trecerea pasagerilor ce intră în Principatele Române prin punctele Brăila și Vădeni*, la anul 1861. Pentru a face posibilă analiza

informațiilor conținute de condică, cât mai obiectiv posibil, am realizat introducerea în programul Microsoft Excel a tuturor însemnărilor din condică, aceasta permițându-mi să extrag informații relevante.

Încep prin a face mențiunea că manuscrisul are următoarele câmpuri cu titluri în care sunt notate date despre fiecare pasager¹: *Nr. correntu, Numele și Prenumele, naționalitate, datele intrări prin frontieră, Nr. pasaportului, Protecția della care ține pasportu, Professia Passengerului, Locul de unde vine, Orașul sau satul unde merge dupe visă, Pe cât termen, Semuirea (etate, statura, facia, perul, ochii), Prin ce punct a intrat*².

Mai jos sunt oferite detalii despre naționalitățile celor care au trecut frontiera,

profesiile pasagerilor, statul emitent al pașaportului, de unde veneau și unde se duceau pasagerii și durata călătoriei lor.

Tabloul naționalităților care au trecut frontiera la 1861 - în anul de referință, pasageri de naționalități diverse au trecut frontiera, cea mai bine reprezentată naționalitate fiind cea greacă cu 1.185 de persoane. Celelalte naționalități înregistrate în anul de referință sunt: bulgarii - 671 mențiuni, evreii - 471 mențiuni, nemții - 213, ungurii - 173, moldovenii - 169, românii - 163, lipovenii - 102 și arnăuții - 101. De remarcat faptul că destul de puține persoane de naționalitate română treceau frontiera (fie pe la punctul Vădeni, fie pe la Brăila). Celelalte naționalități, care au înregistrat între 99 - 10 persoane sunt: turci, sârbi, italieni, ruși, francezi, slovaci/slavoni, prusi, armeni, englezi și țigani. Cel mai slab reprezentate naționalități sunt: poliac, polonez, sas, nanadolău/anatol, muntenegrean, cuțovlah, persan, slav, bavarez, arap, american, croat, latin (bul), austriac, lișcă, boșnek, poleak, cc, saramalău, sască, spaniol (sub 6 persoane, până la una singură). Lunile cu cea mai intensă activitate la frontieră sunt: iunie (cu 447 pasageri), decembrie (cu 421 pasageri) și octombrie (cu 387 pasageri). Cea mai puțin solicitată lună a fost februarie, trecând granița doar 83 de persoane.

Protecția statului de care aparține (emitent al pașaportului) - pentru 1.051 de pasageri mențiunea cu privire la protecția statului de care aparține pașaportul este teșcheri³, 844 se bucură de protecție moldavă,

1 Redate așa cum sunt scrise în original

2 În text, acolo unde se vor face comentarii, se vor folosi termenii actuali pentru a facilita lectura, respectiv: nr. curent, numele și prenumele, naționalitate, data intrării prin frontieră, nr. pașaport, protecția statului de care aparține cf. pașaport, profesia pasagerului, locul de unde vine, orașul sau satul unde merge cf. vizei, termen, semnalmente (vârsta, înălțimea, fața, părul, ochii), punctul de intrare.

3 Conform DEX: *teșcherea*: (inv.) adeverință, certificat, chitanță; (inv.) permis de călătorie; pașaport (din tc. tezkere)

458 de protecție P.C.C./Wander C.C., 394 protecție otomană, 226 protecție elenă, 194 ionică, 110 prusacă/prusă, 78 protecție britanică, 75 protecție română, 55 protecție rusă, 35 protecție italiană, 24 protecție sârbă, 24 protecție franceză. Foarte puțini pasageri, între 1 și 4 persoane, aveau protecție: germană, sardă, muntenegreană, americană, Bil. Pol. ism., ateniană, Pas. Samio, p. tranz. bulgară, ispaniolă, greacă, Pas. Hanover, Pas. Olland, Bil. Armean, p. norvegian, svezsidor, p. samio, K.H., Papal, Bil. Pol. reni, Bil. Star. Fok, p. saxon, persană, samic. Pentru notarea statului emitent (statul protector) cel care a făcut notări în registru, a folosit prescurtări sau denumiri diferite pentru aceeași situație. Pentru a nu risca interpretări eronate am păstrat notările regăsite în *Condică*.

Tabloul profesiilor pasagerilor care au trecut frontiera - se pare că în anul 1861 cei care au trecut granița în numărul cel mai mare erau muncitorii (sau care intrau în țară pentru diferite munci): 861 de pasageri,

(în opoziție cu negustorii, aceștia călătoresc frecvent în cursul anului și mai puțin la final și început de an). Categoria de pasageri notată *fără ocupație*, constituită din femei sau copii a înregistrat o valoare importantă: 187 pe pasageri. Au mai fost înregistrați ca pasageri: servitori/servă - 169, grădinari - 118, dulgheri - 100 persoane (în mai 25 de dulgheri, reprezentând luna cu numărul cel mai mare de pasageri, în restul lunilor fiind înregistrați sub 14 pasageri cu această profesie), precupeți - 71, pietrar - 70 persoane (la început de an - ianuarie și februarie - nu s-au înregistrat pasageri cu ocupația pietrar). În luna aprilie s-a înregistrat numărul cel mai mare de pietrari care au trecut frontiera și anume 24 de persoane.

Dat fiind că Brăila era port la Dunăre, se înregistrează și o circulație a persoanelor care lucrează pe vapoare, respectiv mariner - 100 pasageri, mașinist - 13 persoane, Căp. de vas - 3 pasageri, pilot - 7 persoane.

Deși în număr mai mic, au mai fost

în mijlocul anului (vara) înregistrându-se cea mai mare mișcare, urmați numeric de neguțatori/negustori - 755 (lunile ianuarie și decembrie înregistrând cea mai mare circulație de persoane: 111 în ianuarie și 218 în decembrie, în restul lunilor fiind o medie de 50 pasageri). Găsim în registru ocupația de *speculant*, iar numărul celor care au trecut frontiera s-a ridicat la cifra de 410

înregistrate la trecerea frontierei persoane având următoarele profesii: croitor - 48, bragagiu/brăgar - 42, zidar - 38 (cu vârf în luna august de 10 pasageri), cismar - 33 persoane, muzicant - 27 persoane, cărăuș - 22 persoane, berar - 17, birjar - 17, fierar - 17, păstor - 17, arabagiu - 16, tinichigiu - 16, bosagiu - 14, calafetcu/calafetiu - 14, plugar - 13, cioban - 12, chelner - 11, argintar - 10,

brutar -10. Registrul conține și reprezentanți ai bisericii și anume: călugărițe – 5 persoane, monah – 5 persoane, preot – 5 persoane, diacon – 1 persoană.

O parte a pasagerilor aveau profesii care astăzi nu se mai regăsesc: abagiu, sârmar, casap/hasap, chiligiu/chirigiu, curier (comisioner), tutungiu, caikciu, cărpaciu, stuler, clavirar, boiangiu/boiagiu, cailiciu, cafegiu, rachier, sacagiu, săpunar, simiciu, sitar, tolbaș, ascuzitor, butnar, cavaf, ceprăsar, clemisiner, conengiu, funmodis, geamgiu, hagi etc. meserii care oferă o imagine asupra ocupațiilor pe care le aveau în acea vreme oamenii și care provoacă la alte studii despre specificul muncii și evoluția în timp a ocupațiilor.

Această condică este, indirect, o sursă de informație

cu privire la structura profesiilor practicate în secolul al XIX-lea și a mișcării (migrației forței de muncă) dintr-o zonă în alta (bulgari, grădinari care intrau în țară, muncitori din diferite colțuri ale lumii etc.) și negustorii, precupeții sau speculanții, cei care asigurau aprovizionarea cu alimente (circulația mărfurilor).

De unde veneau pasagerii? -

proveniența pasagerilor este variată, regăsind în condică la rubrica corespunzătoare o varietate mare de localități⁴. Cei mai mulți pasageri vin din Galați (1.875 – jumătate dintre călători). Un număr de 521 persoane au trecut ca loc de proveniență prescurtarea Const. (fiind dificil de identificat numele localității: fie Constanța, fie Constantinopol). În schimb este limpede că 166 de pasageri provin din Constantinopol. Au venit dinspre Sfiștov (localitate în Bulgaria) 162 de pasageri, din Mecin/Măcin 140 persoane și din Tulcea 110 pasageri. Găsim în registru, trecut ca loc de

proveniență al pasagerilor după cum urmează: Târnova – 73 persoane, Silistra – 51, Rusciuk – 44 persoane, Sulina – 44, Cernavodă – 31 persoane, Ianina – 25 persoane, Turchia/Turcia – 25 persoane, Athena/Atena – 23 persoane, Moldova – 20 persoane, Salonik – 20 persoane, Ismail – 19 persoane, Custenge/Custinge/Chiustunge – 18 persoane, Orșova – 15 persoane, Odessa – 14 persoane, Prisren (Prisdren) – 13 persoane, Constanța – 12 persoane.

Au trecut frontiera pasageri din diverse alte localități, dar fiind sub 10 persoane per localitate menționată, fac acum doar o enumerare a localităților de proveniență: Gabrova, Hârșova, Syra/Syral, Vidin, Casanlâc, Varna, Beldrad, Indrine, Larnia, Lom, Megidia, Smyrna, Viena, Boas-Cheiu/Boaschiu, Gheorghia, Serbia, Casalău, Cydonie, Sakcia, Șiștov, Fokșani, Ithaca, Ohrida, Pyrga (Parga), Brussa, Cefalonia, Iassy/Iași, Lonci (Lovech)/Lovci, Mesevria, Pasarguk/Pasargiki, Pasta/Pesta/Posta, Seras, Trabusan, Tuttcha/Tultscha, Af. Munte/Sf.

⁴ În menționarea denumirii localităților voi folosi denumirile regăsite în Condică

M, Attima, Bosna, Burgas, Calipoli, Casan, Londra, Mitilin, Pirgho, Rahovița, Rasloc, Reni, Scopelo, Segral, Slivne, Slobozia, Tecuci, Triest, Țirigo, Aganohora, Alexandria, Andro, Apolonia, Austria, Biligrad, Brussă, Bucgie Cernavodă, București, Cair, Casablanca, Cerigo, Crenupoli, Cușciuk, Filipopol, Galoș, Giorgia, Giurgiu, Hârlova, Iambol, Ierusalim, Limirnal, Lonpalank, Malta, Metelin, Muin, Nafplion, Napl, Nebolu, Palanga, Rusen, Sakeia, Semlin, Silis, Tendos, Tertrocan, Tripoliza, Tula, Tulteha, Ungaria, Vello, Videlin.

Este de remarcat lipsa unității în notarea locului de proveniență, în unele situații fiind trecut în registru numele orașului, iar în alta numele țării. Farmecul studierii acestui registru constă în analiza denumirii localităților, care în secolul al XIX-lea aveau alte nume față de cele de acum, acestea schimbându-se pe măsură ce timpul și influența altor culturi și-au spus cuvântul.

Unde plecau pasagerii? - cei mai mulți pasageri voiau să ajungă la Brăila: 2.918 (aproape 80% dintre cei înregistrați în condică). Restul pasagerilor treceau prin Brăila sau Vidin (cele două puncte de intrare în țară) pentru a ajunge către alte destinații. Cele mai frecvente erau: București (404 pasageri), Ploești (66 pasageri), Buzău (55 pasageri), Bucur (51 pasageri), Broșteni sat (48 pasageri), Focșani (22 pasageri), Craiova (15 pasageri), Giurgiu (10 pasageri). Alte destinații erau: Zimnicea, Rm. Sărat, Slobozia, Mărculești, Râmnik, Cotulung, Fok. Val., Calafat, Bolboca Sat, Delto, Pitești, Sihle Sat, Alexandria, Bain:Sural, Balta Albă, Bold sat, Călimai sat, Câmpina, Chichi Sat, Const, Dudescu sat, Grop. Sat., Jăgălia sat, Mecin, Monas. Ciolanu, Mosiagrind (?), Olt și Caracal, Oltenița, Oltești, Poiesămarelui, Poina, Prânzura, Ruseci, Rusen, Turma Bucur, Turnu Măg., Urziceni.

Durata călătoriilor așa cum reiese din Condică - regăsim diferite mențiuni ca durată a călătoriei, cele mai frecvente fiind: de la 3 zile, 7 zile, 10 zile, 15 zile, 25 de zile până la 1 lună, 2 luni, 3 luni, 5 luni, 6 luni, 9 luni. Cele mai multe călătorii erau pentru 3 zile (1.460 de pasageri). Pentru 554 de pasageri nu este făcută mențiune pentru durata călătoriei. Călătoreau pentru 3 luni – 384 pe pasageri, pentru 6 luni – 317 persoane și pentru 1 lună – 273 persoane. Pentru restul intervalelor de timp sunt înregistrate diferite valori (un număr redus de pasageri).

Fără a epuiza varietatea informațiilor ce se pot desprinde din analiza acestui registru (căci se pot face corelații între naționalitate și ocupații sau naționalitate și locul de unde provin pasagerii, ori corelații între profesie și naționalitate, profesie și locul de unde vin/ sau locul unde pleacă etc. – însă nu este cazul să aprofundăm aici aceste subiecte, lucrarea riscând să fie mult prea amplă pentru spațiul unei reviste) consider că aceste câteva informații sunt suficiente să provoace un pasionat de istorie sau un doritor de analiză a profesiilor ori al naționalităților să facă propriile investigații.

Note specifice:

Cota și număr de inventar: V1069, inv. 678743

Dimensiuni: 36 x 23 cm.

Elisaveta Drăghici
restaurator

Erată

Dintr-o eroare, în numărul 8/2017 al revistei *Ex Libris*, prima parte a materialului *Condică pentru trecerea pasagerilor ce intră în Principatele Române prin punctele Brăila și Vădeni, 1861*, a fost semnat sub un nume greșit. Acest material a fost realizat de Elisaveta Drăghici, restaurator în cadrul bibliotecii.

Colecția Romeo Voinescu – donație de Valeria Ursan

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila se bucură de o nouă donație din partea distinsei doamne Valeria Ursan, pe care cunoscutul bibliotecar Aurel Furtună a intitulat-o *memoria vie a Brăilei*. După ce în anul 2013 a donat bibliotecii dactilograma volumului *Întoarcerea fiului risipitor* pe care Valeria Ursan o avea de la scriitorul Radu Tudoran¹, un nou act de donație îmbogățește fondul de colecții al Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila. De data aceasta primim cu bucurie documente care au aparținut graficianului Romeo Voinescu, pe care le-am organizat într-o mapă documentară.

Pentru Brăila, Romeo Voinescu este încă un nume care completează galeria personalităților. La data de 28 aprilie 1925, în familia lui Dimitrie Voinescu, funcționar de bancă, și a soției sale, *Elpiniki Memmelis*², se naște Romeo, cel care va deveni mai târziu artistul Romeo Voinescu. Cu înclinație pentru desen, talent demonstrat încă din copilărie, începe un drum în arta grafică.

Din pliantul realizat de Muzeul Brăilei *Carol I, Pe drumuri de poveste: pictură, ilustrație, proiect decorativ din donația Romeo Voinescu - noiembrie 2013*, pliant aflat printre documentele donate nouă de Valeria Ursan, aflăm că Romeo Voinescu a debutat în anul 1947, în cadrul unei expoziții de grup, unde au expus și Gheorghe Naum, Mihail Gavrilov și Sorin Manolescu. Urmează pregătirea artistică în cadrul Institutului de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu* din București, secția

Pictură monumentală, absolvind în anul 1957 și își completează pregătirea în cadrul a două stagii de specializare la Academia de Belle Arte *Pietro Vannucci* din Perugia (în 1963) și la Academia de Arte Frumoase din Atena (în 1972). Cariera didactică de-a lungul a 30 de ani de activitate a inclus multe realizări: a format multe generații de artiști, a participat la fondarea Secției Ceramică, Sticlă, Metal, a realizat proiecte reprezentând mozaicuri, fresce și panouri decorative, a participat cu lucrări de ceramică în cadrul expozițiilor din țară și din străinătate, a fost profesor, șef de secție și decan al Facultății de Arte Decorative. A realizat ilustrații pentru diferite volume din care amintim câteva: *Oamenii mării* de Victor Hugo (1975), *Huckleberry Finn* de Mark Twain (1981), *Toate pânzele sus* de Radu Tudoran (1980, ulterior 1986) etc. Titlurile menționate se regăsesc și pe rafturile Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila, astfel că cititorii care doresc să vadă ilustrațiile realizate de artist au posibilitatea de a împrumuta exemplarele a căror grafică este realizată de Romeo Voinescu.

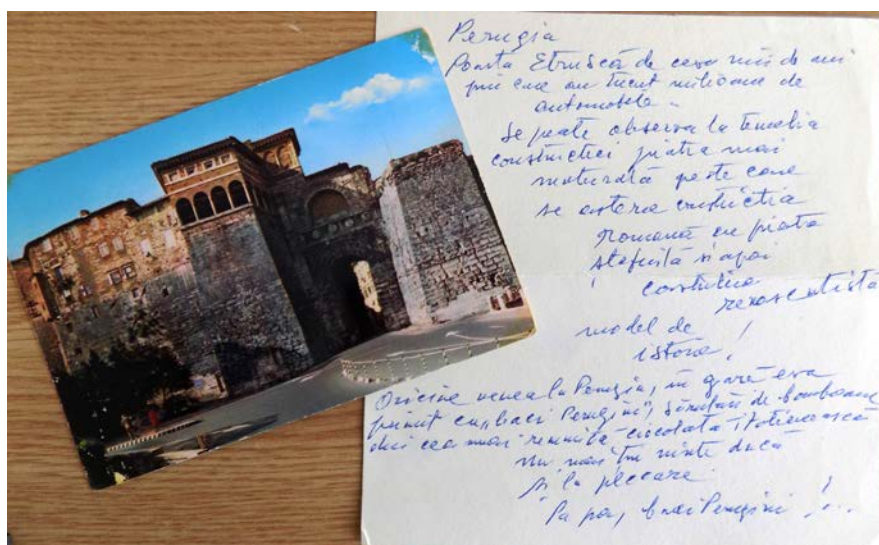
Revenind la donația făcută de doamna *Brăilei*, Valeria Ursan, precizăm că ceea ce ne-a fost donat se regăsește la bibliotecă sub titlul *Romeo Voinescu: Mapă documentară*, cu un variat conținut de documente - 3 fotografii ale graficianului, 25 de vederi (cu însemnări olografe pe carton însoțitor), romanul *Peripețiile lui Ulise* cu ilustrație de Romeo Voinescu, 4 desene ale artistului, o partitură, un ghid turistic în limba franceză, un pliant de prezentare realizat de Muzeul Brăilei și o copie a actului de confirmare a preluării biografiei Romeo Voinescu în *Enciclopedia*

¹ Furtună, Aurel, *Donație Valeria Ursan*, în Revista EX LIBRIS nr. 3/2014

² Niță, Dodo, Portret de artist: ROMEO VOINESCU, în Revista NAUTILUS, 2012 (<https://revistanautilus.ro/old/bd/portret-de-artist-romeo-voinescu/>)

Personalităților din România.

Cele trei fotografii ni-l prezintă pe Romeo Voinescu, solitar sau în grup, iar pe verso-ul acestora se regăsesc prețioase însemnări. O fotografie cu bustul lui Romeo Voinescu (9 x 5,7 cm, alb-negru) are pe verso text olograf cu următorul conținut: *În cupola lui Michelangelo de la Sf. Petru; cel mai palpabil contact cu pietrele pe care a pus*

mâna și geniul său! Într-o altă fotografie de grup (8,5 x 5,7 cm, alb-negru) este Romeo Voinescu, având la dreapta sa pe Gică Chiriac (care m-a introdus la România liberă – după cum aflăm din scrierea olografă de pe verso) și în stânga sa pe Val Munteanu (Lângă mine cu mâna pe umărul meu, Val Munteanu, cel mai bun prieten și prețios artist grafician). Cea de-a treia fotografie (13 x 9 cm, color) ni-l dezvăluie pe Romeo Voinescu într-un cadru de interior, prezentându-l pe artist într-o ipostază a vieții personale. Pe verso-ul fotografiei este notat olograf: *Mi-am făcut baldachin după ce s-a deteriorat partea de mijloc pentru haine a șifonierului. Sunt mai mândru de activitatea de presupus tâmplar, decât de multe [din] picturele mai puțin reușite!*, remarcându-se astfel, ironia fină a autocriticului.

Valoarea documentară a celor 25 de vederi (din Italia, Grecia și S.U.A.) decurge tocmai din detaliile oferite de artist cu privire

la impresiile sale de călătorie, făcându-se astfel o emoționată legătură între imaginea din cartea poștală și trăirile artistului față de locurile vizitate, precum și unele explicații utile unui explorator al artelor monumentale, dar și unui biograf. Iată ce scrie artistul lângă cartea poștală *Perugia – Porta Etrusca: Poarta Etruscă de ceva mii de ani prin care au trecut milioane de automobile. Se poate observa la*

temelia construcției piatră mai maturată peste care se așterne construcția romană cu piatră șlefuită și apoi construcția renescentistă. Model de istorie! Oricine venea la Perugia, în gară era primit cu «baci Perugine», sărutări de bomboane din cea mai renumită ciocolată italienească, nu mai țin minte dacă și la plecare. Pa pa, baci Perugine....

Sau cartea poștală *Siena. Panorama* (15 x 10,5 cm, color) este însoțită de următoarele detalii oferite de artist, scris olograf cu pix albastru: *Siena. Catedrala era construită pe un plan mai înalt. Orașul propriu zis mai jos. Biserica își ridică clopotnița – administrația orașului își ridică și ea un turn. Fiecare mai adauga în timp construind. Lupta între puterea politică și cea bisericească, ca apoi să fie adăugat cu cerneală neagră: (RIVALIATE ABSURDĂ).*

Cartea poștală *Malibu, California. Beautiful cliffs near Pt. Dume* (15,2 x 10,3 cm, color) este însoțită de următorul text olograf: *am mers de la Los Angeles spre San Francisco vreo 800 kilometri pe lângă oceanul Pacific (în care mi-am băgat picioarele), ne invită să ne imaginăm brăileanul nostru, departe de țară, bucurându-se de a trăi ceva ce prea puțini concitadini ai lui ar fi avut ocazia.*

Ghidul turistic *La Grèce hors-saison*, editat de *L'Office National du Tourisme Hellenique*, an apariție 1972, care în 38 de

pagini oferă imagini și informații despre Grecia turistică, conține (cum ar fi fost posibil să fie altfel?) impresii notate de Romeo Voinescu. De exemplu, la pagina 13 acesta notează: *mai important la intrarea în port sunt două postamente puternice pe care se mai văd încă rămășițe și urme ale picioarelor colosului din Rodos sub care treceau corăbiile (printre picioarele desfăcute situate pe cele două postamente).*

Printre documentele donate se regăsește și partitura tangoului *Adriana*, versuri și muzică de Mircea Bosinceanu³, apărută la editura Țicu I. Eșanu, București, 1935 (acest document este deteriorat, fiind rupt la mijloc, cu marginile filelor deteriorate).

Donația Valeriei Ursan conține un exemplar al cărții *Peripețiile lui Ulise*, repovestire după *Odissea* lui Homer de Iulia Murnu, apărută la editura Ion Creangă, București, în anul 1983, ale cărei ilustrații sunt realizate de Romeo Voinescu. Pe verso-ul paginii de titlu Romeo Voinescu notează:

Draga mea,

Îți trimit această carte pe care o consider de suflet, pentru că picăturile mele de sânge grecesc mă fac să fiu mândru că am ilustrat chiar și în rezumat, această poveste prin care Homer a devenit tatăl și mama romanelor de peste veacuri.

Și ce romane s'au creonat din acest prim mare poem transpus pe papyrusuri!

3 BOSÂNCEANU, Mircea (n. 13 mar. 1911, Brăila - m. 6 febr. 1993, București), compozitor de muzică ușoară. A urmat în orașul natal Liceul "N. Bălcescu" și Academia de Muzică "Lyra". A studiat pianul cu profesoara Berthe Papanti, iar la București – Facultatea de Drept, în orchestra căreia a cântat. A îmbogățit genul muzicii ușoare și a făcut dovada unor înclinații componistice care l-au împus în galeria compozitorilor acestui gen. Prima compoziție a fost tangoul *Adriana*, lansată cu mult succes în 1931 de Jean Moscopol. (Buculei, Toader, *Prezențe brăilene în spiritualitatea românească*, EX LIBRIS, Brăila, 2004, p. 66)

Să enumerăm:

roman de călătorii, geografice, etnografice etc.

roman de aventuri, lupte, conflicte

roman de război în Itaka

roman cu abilități «polițienești» și răzbunare pe derbedeii pretendenți ai Penelopei și un mare roman de dragoste

(4 ani la Calipso, 4 ani la vrăjitoarea Circe, doi ani la Nausica și apoi înapoi la credincioasa Penelopa care poate deveni simbol feminin)

a avut treabă băiatul și s-a descurcat

Bravo lui, bravo Homer, bravo și mie (cu rezerve) și conform obiceiului de încheiere,

și ca semn că te iubesc

Eu mai sus mă

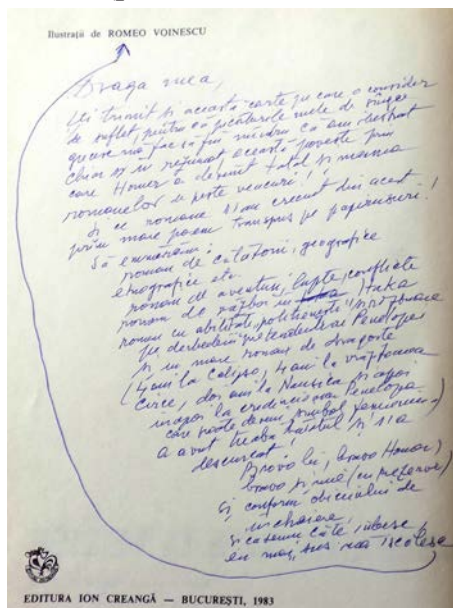
iscălesc

(n. r. cu săgeată către partea de sus a paginii unde este imprimat *Ilustrații de ROMEO VOINESCU*)

Au mai fost donate de Valeria Ursan patru desene originale (planșe color, de diferite dimensiuni) concepute de Romeo Voinescu pentru grafica cărții *Oamenii mării* de Victor Hugo, desene care reprezintă scene marine.

Cu această donație fondul de colecții al Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila s-a îmbogățit, diversificându-se tipurile de documente cu referire la Romeo Voinescu. Doamna Valeria Ursan confirmă încă o dată că a avea suflet de brăilean înseamnă a avea grijă de semenii tăi, de alți brăileni care au adus lumii, prin munca lor, noi bogății.

Elisaveta Drăghici
restaurator

Vasile Băncilă – Vocația prieteniei

* *Prietenia cu Lucian Blaga*

* *O scrisoare a lui Lucian Blaga către Vasile Băncilă în colecțiile Bibliotecii Județene Panait Istrati Brăila*

Angela CHIRIAC

Șef serviciu Dezvoltarea Colecțiilor și
Catalogarea Documentelor
Biblioteca Județeană Panait Istrati

A readuce la lumină pe Vasile Băncilă, înseamnă dintr-odată a reumple un gol, a restitui culturii românești una dintre verigile ei cele mai des articulate. Deoarece conștiința europeană a acestui gânditor frumos, curat, formată în studiile filosofice întreprinse la București și Paris, i-a conferit perspectiva reală asupra

oamenilor și a faptelor culturii naționale, îndemnându-l să se pronunțe, cu fermitate iubitoare și obiectivă totodată, în problema fundamentală a acestei culturi, scara ei de valori¹.

Vasile Băncilă s-a născut la 1 ianuarie 1897, la Brăila. Urmează cursurile Liceului Nicolae Bălcescu din orașul natal. Studiile, urmate la Facultatea de Filozofie din București, sunt completate cu o specializare la Paris.

În 1921 se căsătorește cu Felicia Rădulescu, care îi rămâne alături până la sfârșitul vieții și cu care are doi copii, Ioan și Ileana.

Își începe bogata activitate publicistică în 1924, desfășurată paralel cu activitatea didactică: la Școala Normală de Băieți din Brăila, iar din 1931, în București, la Liceul Mihai Viteazul și la clasa Marelui Voievod de Alba-Iulia, regele Mihai I.

Naveta săptămânală istovitoare București - Brăila îl determină să ceară în mai multe rânduri detașarea la Brăila și i se oferă și acceptă postul de revizor școlar, funcție în care activează până în mai 1932. Deplasările dese în județele din

regiune, cerute de slujba deținută, l-au solicitat, dar au prezentat și interes pentru studiile sale asupra spiritului țaranului român. În această perioadă și în anii care vor urma, Băncilă scrie, ține conferințe, fără să renunțe la cariera de profesor, pe care o va exercita până în 1948.

În perioada interbelică, Vasile Băncilă a publicat studii și eseuri în revistele *Gândirea*, *Gând românesc*, *Ideea europeană*, *Revista de filozofie*, *Însemnări sociologice*, *Revista generală a învățământului*, *Satul și Școala*, *Rânduiala* lui Ernest Bernea, etc. Vasta sa operă, risipită în paginile revistelor, a rămas mult timp necunoscută publicului larg. Abia după apariția lor postumă, figura lui Vasile Băncilă începe să capete contur în istoria culturii române. În 1938 i-a apărut unicul volum antum: *Lucian Blaga – energie românească*.

N. Bagdasar scria în 1940, în *Istoria filosofiei românești*: Vasile Băncilă a îmbrățișat cele mai variate teme, aducând contribuții interesante în aproape toate domeniile filosofiei. Astfel, metafizica, logica, etica, estetica, pedagogia, sociologia, filosofia culturii sau a religiei îl pot revendica deopotrivă.

Din păcate, după 1944, teroarea comunismului îl va lovi în plină activitate creatoare, obligându-l la o îndelungată tăcere. Numele său mai apare prin câteva reviste culturale ale anilor '70, dar esențialul operei sale este refuzat marelui public. După 1968 reia seria conferințelor, participă la emisiuni radiofonice, unde vorbește despre Blaga.

Însă, chiar dacă i se interzice să publice, el continuă să scrie aforisme, eseuri, portrete, memorii, jurnale² și întreține o corespondență

2 Băncilă ține un jurnal: *Carnețele cu dinamită* (1954-1961); acest jurnal l-ar fi putut costa pe autor ani buni de detenție (carnețele pe care a fost scris au stat decenii îngropate în pământ). Se mai păstrează notații din 1967 și un scurt jurnal intitulat „Sub ocupație comunistă”, din 1972-73. Vezi: Dora Mezdrea. *Jurnalele lui Vasile Băncilă*. În: „Literaturul”, nr. 8 – 28/1998, p. 12; Idem, În: „Manuscriptum”, Nr. 3-4 (1998), p. 218-246.

1 Zoe Dumitrescu-Bușulenga. *Portrete*. București, Ed. Elion, 2002, p. 183.

imensă.

A fost destituit din învățământ în 1948. La starea șubredă a sănătății sale, fiind invalid de război, s-a adăugat situația materială precară. Abia în 1957 capătă calitatea de pensionar.

Se stinge din viață la 10 iunie 1979, în urma unei suferințe provocate de o fractură de col femural. Se află înmormântat la Cimitirul Mănăstirii Cernica.

*Filosof și pedagog al culturii, sociolog aplecat spre cercetarea tradițiilor și a vieții satului, Vasile Băncilă are o operă complexă, care l-a situat în rândurile celor mai originali gânditori din cultura noastră. Dintre scrierile sale, astăzi aproape uitate, menționăm: **Lucian Blaga, energie românească** (1938), **Duhul sărbătorii și Pedagogia sărbătorii** (1937), **Sensul culturii și culturalizarea satelor** (1936), **Erocrație și pedagogie** (1937) [...] și-a fundamentat doctrina filosofică pe trei realități fundamentale: satul, educația și credința³.*

Prietenia Vasile Băncilă – Lucian Blaga

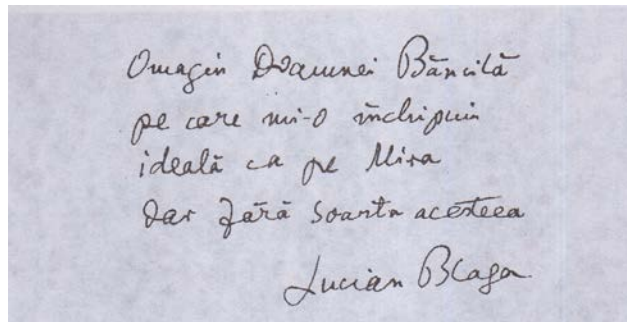
... la tinerețe semăna uimitor cu Blaga

Vasile Băncilă a cules, cu sfântă emoție, floarea miraculoasă a prieteniei⁴, printre marii săi prieteni se numărau, în afară de Lucian Blaga - Nae Ionescu, Nichifor Crainic, Al. Busoiceanu, Basil Munteanu, Ion Chinezu, Grigore Nandriș.

Vasile Băncilă și Lucian Blaga au fost ca două sunete care s-au acordat într-o armonie⁵, prietenia dintre ei a fost un permanent dialog intelectual, fiind una dintre cele mai calde și mai emoționante din istoria culturii noastre⁶.

Pentru Vasile Băncilă, Blaga este cel mai mare poet și gânditor român astăzi și se bucură de o unanimitate de prețuire pe care rar a avut-o un

creator român⁷, iar Blaga, consideră că Băncilă era cel care pătrunsese mai adânc și mai exact în gândirea sa și i-a consacrat o prietenie întemeiată pe prețuirea minții.

Ca semn al aprecierii pe care i-o purta, Blaga îi dedică lui Vasile Băncilă cartea *Spațiul mioritic*⁸ și poezia *Coasta Soarelui*⁹. Băncilă a proiectat și el un studiu, în replică, intitulat *Spațiul Bărăganului*.

Prima întâlnire – 1919

Băncilă auzise de Blaga la Căminul studenților brăileni¹⁰, unde un coleg, om de inimă și de inteligență deosebită le citise poeme din volumul de debut al lui Blaga¹¹ și *articolul profetic al lui Sextil Pușcariu*¹².

7 Vasile Băncilă - scrisoare către Basil Munteanu, 1935.

8 Lucian Blaga. *Spațiul mioritic*. București, Cartea Românească, 1936. Poartă dedicația: *Lui Vasile Băncilă*.

9 Lucian Blaga. *Coasta Soarelui*. A fost publicată în *Revista Fundațiilor Regale*, nr. 11 (1 nov. 1938), p. 257. Poezia, inclusă apoi în volumul *La curțile dorului*. București, Fundația pentru Literatură și Artă Regele Carol II, 1938, a fost dedicată lui Vasile Băncilă.

10 Căminul studenților brăileni era organizat sub patronajul Societății *Avântul*, înființată în 1896, la Liceul Real Nicolae Bălcescu. Din atmosfera Societății *Avântul*, s-a născut, cu sediul la București, la 12 noiembrie 1912, *Cercul Studențesc Brăilean*, din care făceau parte studenții brăileni din București, Iași și din străinătate. Vezi Toader Buculei. *O vatră de lumină seculară: Colegiul Național Nicolae Bălcescu din Brăila (1863-2013)*. Brăila, Proilavia, 2013.

11 Lucian Blaga. *Poemele luminii*. Sibiu, Biroul de Imprime „Cosînzeana”, 1919.

12 Articol publicat în „*Glasul Bucovinei*” despre volumul *Poemele luminii*, în care spune că Blaga este „un talent binecuvântat”, adăugând „Sunt fericit că pot da, începând cu Anul nou (1919), pentru întâia oară în foaia noastră, rând pe rând, **Poemele luminii**, despre care sunt sigur că mai târziu, odată, se va vorbi în istoria literaturii noastre”. Începând cu luna ianuarie a aceluiași an, Pușcariu va publica poeziile lui Blaga în „*Glasul Bucovinei*”.

3 Romul Munteanu. *Un profil spiritual*. În „Manuscriptum”, Nr. 3-4 (1998), p. 218.

4 Zoe Dumitrescu-Bușulenga. *Op. cit.*, p. 184.

5 Vasile Băncilă despre Lucian Blaga – interviu realizat de I. Oprișan, la 9 februarie 1979. Vezi I. Oprișan. *Lucian Blaga printre contemporani. Dialoguri adnotate*. București, Saeculum; Vestala, 1995, pp. 43-87.

6 Zoe Dumitrescu-Bușulenga. *Op. cit.*, p. 188.

La câteva săptămâni după, în mai 1919, Blaga venise la București pentru o vizită la fratele său, Liciniu. Cu această ocazie își vizitează colegii și prietenii ardeleni găzduiți la Căminul Studentesc din strada *Sfinții Voievozi*. Ion Chinezu l-a luat pe tânărul Băncilă și l-a dus în camera studentului Nicolae Colan (viitorul mitropolit al Ardealului), unde se afla Blaga.

*Atunci n-am făcut cunoștință directă cu Blaga. Numai l-am văzut. Dar figura lui a rămas în mintea mea ca un medalion, povestește Băncilă*¹³.

Când am ajuns acolo, ușa era deschisă, căci era spre vară. Ne-am oprit brusc în prag și am privit îndelung spre tânărul înalt care stătea nemișcat și tăcut pe marginea unui pat, alături de un prieten. Părea un idol de abanos, indiferent la ce se întâmplă în împrejur și totuși participând la toată existența.

*N-am înaintat și nimeni n-a scos un cuvânt, ci am stat așa câteva minute, considerându-ne reciproc, cum trebuie să fi fost oamenii vechi, de dinaintea invenției monedei, care făceau troc: își puneau comorile sau produsele în față și priveau tăcuți... După aceea am plecat fără să spunem nimic, fără măcar să ne salutăm. Dar scena a rămas în mintea noastră și a fructificat în timp, ca o scenă mută dintr-o neobișnuită piesă de teatru*¹⁴.

Exeget al filosofiei lui Blaga

Vasile Băncilă începe activitatea publicistică în anul 1924, când apare în *Ideea europeană* studiul său, *Reforma calendarului*. Lucian Blaga publică, în *Cuvântul* nr. 45 din 1924, un articol despre acest studiu, intitulat *Sărbători fără clopote*, în care consideră că în lucrarea lui Vasile Băncilă găsim *cele mai adâncite păreri ce s-au spus despre sufletul poporului nostru*.

Acesta poate fi considerat următorul moment al relației Blaga - Băncilă, după acea primă întâlnire consumată tăcut în 1919. Cei doi nu se cunosc încă, și, cu toate acestea, au o mare apreciere reciprocă.

În 1925, în urma publicării studiului despre reforma calendarului, Băncilă primește o scrisoare de la Cezar Petrescu care îl invită să colaboreze la revista *Gândirea*¹⁵: *Articolele dumitale au fost mult discutate, pentru toți ne-au părut o surpriză și o bucurie. De două ori, o dată Crainic, o dată Blaga, le-au discutat în Cuvântul, și nu cu ușurătate. Ne gândeam chiar cum să-ți dăm de urmă, pentru a te ruga să socoți paginile*

Gândirii deschise oricând gândurilor dumitale. Băncilă acceptă propunerea în 1926¹⁶, cu eseul *Adolescența. Proiecție subiectivă* și din acel moment începe să publice statornic în *Gândirea* până în 1938.

Debutul activității lui Băncilă ca exeget al operei filosofice a lui Blaga este marcat în 1934 prin publicarea eseurilor: *Censura transcendentă* în *Gând românesc*¹⁷ (nr. 11, nov.) și *Lucian Blaga, eseist* în *Gândirea* (nr. 8, 5 dec.).

După apariția celor două studii, Blaga

15 „*Gândirea*” (1921-1944) - Literară, artistică, socială. Revistă tradiționalistă, ortodoxistă și autohtonistă de prestigiu în perioada interbelică. Apare la Cluj, bilunar (1 mai 1921 - 5 dec. 1922), la București, bilunar (20 dec. 1922 - 1-15 apr. 1925), apoi lunar (iun. 1925, febr. 1926 - mai 1933, oct. 1934 - iun.-iul. 1944). Red. Cezar Petrescu, D. I. Cucu, Tudor Vianu, Nichifor Crainic. Vezi Hangiu, Ion: *Dicționarul presei literare românești (1790-2000)*. București: Editura Institutului Cultural Român, 2004, p. 324-326.

16 Publică eseul *Adolescența. Proiecție subiectivă* în nr. 3/1926.

17 „*Gând românesc*”. Revistă de cultură editată de Astra. Apare la Cluj, lunar (mai 1933-apr. 1940). Red. Ion Chinezu. Vezi Hangiu, Ion, *Ibidem*, p. 327-328.

13 I. Oprișan. *Op. cit.*, p. 43.

14 Vasile Băncilă. *Amintiri și reflecții*. În: *Portrete și semnificații*. București, Revista de Istorie și Teorie Literară, 1987, p. 217.

își mărturisește mulțumirea și aprecierea într-o scrisoare: *Nu știu cum să-ți mulțumesc pentru imensa osteneală ce ți-ai luat-o ca să scrii atât în Gândirea, cât și în Gând românesc despre lucrările mele. Articolul din Gând românesc e cel mai frumos, cel mai bine gândit studiu ce s-a scris despre opera mea filosofică. Nu mai puțin încântat sunt de cel apărut în Gândirea. Știi că eu de mult te socot ca unul din cei doi-trei străluciți esești ai noștri. S-ar putea să ne bagi într-o zi pe toți în buzunar. Dacă am trăi în același oraș sunt sigur că am deveni prieteni foarte buni. Fiindcă avem multă afinitate*¹⁸.

*Opera d-voastră mi-a ajutat această înălțare și, scriind, în măsura puterilor mele, despre ea, am intrat din ce în ce mai mult în lumea duhului, pentru ca, la urmă, primirea scrisorii să-mi dea maximum de trăire spirituală, răspunde Băncilă*¹⁹.

Cele două studii prilejuiesc totodată debutul unui dialog epistolar și al unei prietenii derulate pe parcursul a trei decenii. Esența și evoluția acestei prietenii au fost dezvăluite de Băncilă însuși într-un dialog cu I. Oprișan, în 1979²⁰, dar și cu alte ocazii²¹.

Vasile Băncilă s-a aplecat, de-a lungul vieții, cu profund interes asupra operei lui Blaga, în primul rând datorită marii aprecieri pentru poetul-filosof, iar mai apoi din prietenie. De-a lungul anilor el a susținut conferințe, evocări, interviuri, având ca subiect personalitatea prietenului său.

A doua întâlnire - 1936. Vizita lui Blaga la Brăila

Primăvara lui 1936 îl găsește pe Blaga la Viena, unde lucra la serviciul de presă al Legației

regale. Într-o scrisoare trimisă în data de 3 martie a acelui an, îl anunță pe Băncilă că în timpul verii va veni în România și, spune el, *aș vrea să văd vreun colț de țară și n-ar fi exclus să încep cu Brăila*²².

Băncilă îi răspunde: *Dacă veți veni la vară aici, la Brăila, ne vom bucura profund, ca de un oaspete bun intrat într-o casă în care mai stăruie sufletul vechi. Noi vă așteptăm și zâmbim de pe acum în fața acestui gând. La Brăila ați avea de văzut Bălțile Dunării, de un deosebit interes poetic și filosofic, mai ales dacă se va întâmpla să fie apa revărsată.*

Momentul întâlnirii, după o perioadă de trei ani de corespondență, are loc la 3 septembrie 1936, la Brăila, acasă la Băncilă, în str. *Rahova* nr. 288. Băncilă evocă în numeroase ocazii²³ această vizită, care l-a umplut de o mare bucurie, evidențiind de fiecare dată alte aspecte, dar și emoția autentică pe care au trăit-o, el și prietenul

18 Scrisoare Lucian Blaga, Viena, 7 decembrie 1934. În: *Vasile Băncilă – Lucian Blaga. Corespondență*. Ed. îng. de Dora Mezdrea. București, Muzeul Literaturii Române; Ed. Istros a Muzeului Brăilei, 2001, p. 8.

19 Scrisoare Vasile Băncilă, Brăila, 19 decembrie 1934. *Ibidem*, p. 10.

20 I. Oprișan. *Op. cit.*, p. 43-97.

21 Vezi, între altele: Ileana Ciorbea. *Vasile Băncilă despre el însuși*. În: *Revista de istorie și teorie literară*, nr. 35 (iul.-dec. 1987), p. 293-329; Vasile Băncilă. *Amintiri și reflecții*. În: *op. cit.*, etc.

22 Scrisoare Lucian Blaga, Viena, 3 martie 1936. În: *op. cit.*, p. 27.

23 Vezi, între altele: Vasile, Băncilă, *op. cit.*, p. 221-222. *Îl cunoșteam din fotografii. A venit direct de la gară, într-o trăsură cu doi cai, și, înaintând direct spre mine, în curte, mi-a spus cu cel mai mare firesc din lume, cu un aer aproape de familie: Am venit, Vasile! A stat câteva zile în orașul de la Dunăre, i-a plăcut grădina mea rustică și l-am dus să vadă Balta Brăilei, una din minunile existenței. Din fericire, Dunărea era tocmai la câteva săptămâni după marea ei inundație anuală și toată balta era plină și limpezită.*

său, în acele clipe.

[...] în 1936, când am făcut cunoștință personală cu el, și când, într-o bună zi, l-am văzut pe Blaga, nu la București, nu la Cluj, ci de-a dreptul în Brăila mea.

Vă închipuiți ce surpriză a fost când, fiind în curtea cea mare de acolo – aveam o curte mare cu grădină, care i-a plăcut și lui Blaga – am văzut că se deschide poarta din lemn, bătrânească, și apare Blaga. L-am cunoscut din primul moment, fiindcă el avea o înfățișare foarte caracteristică și multă distincție.

Îl văd în pervazul ușii cum a apărut (și trăsura încă mai stătea, încă nu plecase), și a înaintat parcă era la el acasă.

[...] A stat câteva zile, l-am dus pe undeam crezut eu, în primul rând în spațiul bălții care era extraordinar... Și pe urmă Blaga a plecat, cu calmul lui adânc, calm aș zice de apă lină, care este adâncă, cum spune zicala poporului²⁴.

Băncilă povestește că în timpul excursiei în Balta Brăilei, Blaga a fost tăcut, redevenise „mut” ca în primii ani ai copilăriei. [...] Abia când am pus piciorul pe mal, Blaga, aruncând o ultimă privire spre ape, a spus ca o concluzie sau ca o respirație: **Dunărea împărătească!**²⁵

În data de 16 septembrie 1936, Blaga îi scrie lui Băncilă: *Scumpe, prietene, / Întors la Viena, îmi trec în revistă impresiile din țară și mă opresc îndeosebi la viziunea imperială a portului brăilean*²⁶.

Decembrie 1937 – a treia întâlnire – Hotel *Splendid*, București

Momentul numit de Băncilă a *treia întâlnire cu Blaga*²⁷ a avut loc în decembrie 1937, în București, Blaga fiind în țară în legătură cu concursul pentru ocuparea unei catedre la Universitatea din Cluj. Totuși, s-a mai întâlnit cu Lucian Blaga în 1936, cu ocazia susținerii discursului de recepție la primirea acestuia în

Academia Română.

În jurnalul său²⁸, Băncilă consemnează:

Pe la opt seara m-am dus la Hotel „Splendid” unde locuiește Blaga.

... Blaga a fost foarte bucuros, nu-l anunțasem că vin. Observ că Blaga a căpătat în voce ceva îmbietor, un fel de dulceață în care se ascunde o mare durere, și care se arată din când în când, mai ales când vede că ai venit și te invită să iei loc. Văd că Blaga e un mare prieten, are o inimă de mare prieten, și încep acum să-l cunosc nu numai ca autor, ci și ca om.

... Ne-am ridicat să plecăm la cină, în oraș, deși era târziu.

... Ne-am dus la un restaurant unde se putea vorbi. Și am vorbit în adevăr foarte interesant. L-am întrebat despre geneza filosofiei lui și cum s-a desfășurat ea.

... Dar aveam impresia că Blaga era trist în fond și că suntem amândoi doi bieți oameni puși în fața existenței. Până la urmă cine știe ce este și ce va fi? Cauți doar undeva o prietenie bună. O prietenie fundată metafizic.

... Ne ridicăm de la masă și plecăm.

... Am ajuns la hotel și ne-am despărțit. Blaga era adânc emoționat. Eu la fel, de parcă mă și durea pentru el și totuși, formal, nu se vedea nimic. Blaga e un om tare, cum am spus. Râdeam, ca să maschez emoția și păream poate mai insensibil decât sunt? L-am întins mâna și am plecat ca de la o întâlnire oarecum obișnuită.

Cu timpul, întâlnirile dintre cei doi devin mai dese. Când venea Blaga la București, ne întâlneam. Eu mă mutasem în București. Familia rămăsese, însă, la Brăila și făceam naveta. Așa că el scria când vine la București și ne întâlneam²⁹.

În 1941 Vasile Băncilă se mută definitiv în capitală, împreună cu soția și, în câteva rânduri, a primit vizita lui Blaga în apartamentul său din strada *Cerceluș* nr. 73³⁰.

Băncilă a fost la Blaga o singură dată, în casa acestuia de la Sibiu, fiind în trecere spre București de la Alba Iulia, unde ținuse o

24 I. Oprișan. *Op. cit.*, p. 43-44.

25 Alexandru Surdu. *Dunărea împărătească*. În: „Clipa”, nr. 3 (mar. 2011), p. 6.

26 Scrisoare Lucian Blaga, Viena, 16 septembrie 1936. În: *op. cit.*, p. 39.

27 Vasile Băncilă. ... durerea i-a dat uneori o nuanță de tristețe creștină. Fragmente de jurnal. În: „Manuscriptum”, nr. 3-4 (1998), p. 218-240.

28 *Ibidem*.

29 I. Oprișan. *Op. cit.*, p. 49. vezi și telegrama nr. 492, din 8 august 1943: *Sunt în București, Hotel Splendid rog vino luni seara ora opt. L. Blaga* (În: Vasile Băncilă – Lucian Blaga. *Correspondență*. Ed. cit., p. 258).

30 La 20 martie 1942 se stabilește definitiv în casa proprie din str. *Cerceluș* nr. 73, unde a locuit până la sfârșitul vieții (10 iunie 1979).

conferință în ianuarie 1941³¹.

La 27 februarie 1944, Vasile Băncilă prezintă la Institutul Augustineum din București conferința *Lucian Blaga și religia*. Filosoful brăilean își amintește³²:

Simțeam nevoia să-mi definesc punctul de vedere privitor la raporturile lui Blaga cu religia.

S-a găsit însă cineva să facă un reportaj³³ – cineva care nu-l iubea pe Blaga – și a exagerat ce am spus eu. Dacă Blaga ar fi fost acolo, sunt sigur că nu numai nu m-ar fi condamnat, dar poate ar fi fost și el zguduit de drama mea sufletească. Știu și cum am încheiat. Țin minte până astăzi fraza finală a conferinței – pentru că m-a obsedat după aceea: «Cu toate aceste neajunsuri, față de problema religiei, Blaga are o operă foarte mare și rămâne unul din acei mari români în care se sprijină dialectica de valorificare a unui neam». I-am scris lui Blaga³⁴. El m-a crezut. Dar cu capul, mai mult, știi! Așa, o ușoară umbră s-a pus între noi.

După această întâmplare cei doi prieteni s-au mai întâlnit o singură dată, la Academie: *Și eu mă așteptam să nu-mi dea atenție! Dar el s-a purtat foarte frumos, mărturisește Băncilă³⁵.*

În anii de după 1944, fiecare dintre cei doi a traversat o perioadă dificilă. Poate de aceea prietenia lor se răcește, dar nu se încheie. Continuă să corespundeze, sporadic, până în 1961, când moare Lucian Blaga.

Întrebat de I. Opreșan în interviul dat în 1979 despre subiectele abordate în discuțiile cu

Blaga, Băncilă spune³⁶: *N-am discutat filosofie. Discutam despre oameni, despre întâmplări din viață, dar nu făceam – cum să spun – cabinet de discuție. Uneori discutam și despre proiectele lui. Chestiunile celelalte le lăsam pentru scris. Și căuta să fie interesant, așa, picant. [...] Era un om cu conversații interesante.*

O scrisoare a lui Lucian Blaga către Vasile Băncilă în colecțiile Bibliotecii Județene Panait Istrati Brăila

Vasile Băncilă a purtat vreme de decenii o bogată corespondență cu prietenii săi: Lucian Blaga, Grigore Nandriș, Basil Munteanu, Nichifor Crainic, etc.

... este unul dintre cei mai însemnați epistolografi ai culturii române. [...] Pentru Vasile Băncilă scrisoarea este spațiu al comunicării dintre oameni, este forma sublimă scriptic a marii vocații a prieteniei pe care a dovedit-o³⁷.

Vasile Băncilă și Lucian Blaga au purtat o îndelungă corespondență, în perioada 14 iulie 1934 – 8 aprilie 1961. Ultima epistolă aparține lui Băncilă și este scrisă cu o lună înainte de moartea lui Blaga (6 mai 1961).

Prima epistolă a fost trimisă de Lucian Blaga în împrejurările arătate mai sus.

31 I. Opreșan. *Op. cit.*, p. 68.

32 I. Opreșan. *Op. cit.*, p. 55.

33 Gheorghe Zamfir. *Conferința profesorului Vasile Băncilă: Lucian Blaga și religia*. În: „Seara”, nr. 1.906 (1-2 mar. 1944), p. 2; nr. 1.907 (2-3 mar. 1944), p. 2. La 1 martie 1944, Vasile Băncilă se adresează directorului ziarului „Seara”, cerând dreptul la replică, dar punctul său de vedere nu a fost publicat.

34 Scrisoare Vasile Băncilă, 1 martie 1944: *Dragă Lucian, Relatarea care a apărut în ziarul „Seara” despre conferința mea, în legătură cu filosofia ta religioasă, nu este exactă. Întrebuițează termeni și expresii pe cari eu nu le-am întrebuițat și scoate dintr-un ansamblu numai anumite idei, cari, luate separat și trunchiat, dau cu totul altă direcție decât cea creată de mine în acea conferință* (În: *Vasile Băncilă – Lucian Blaga. Corespondență*. Ed. cit., p. 258-259).

35 I. Opreșan. *Op. cit.*, p. 67.

36 *Ibidem*, p. 64.

37 Dora Mezdrea. *Vocația prieteniei*. În „Manuscriptum”, nr. 3-4 (1998), p. 247.

Recitind scrisorile primite de la Blaga, Vasile Băncilă mărturisește: *Împreună, aceste scrisori au împletit un fir de destin care, în multe puncte, a avut consonanțe indiscutabile*³⁸.

În anul 2001, Editura Muzeului Literaturii Române și Editura Istros a Muzeului Brăilei publică volumul *Vasile Băncilă – Lucian Blaga. Corespondență*, într-o ediție îngrijită de Dora Mezdrea. În recenzie la acest volum, Marin Diaconu scrie³⁹:

Ce au să-și spună doi gânditori, ca Blaga și Băncilă, prin scrisori, în cel de-al XX-lea veac? Și am putea răspunde chiar printr-o altă întrebare: dar ce n-au să-și spună? În primul rând, sunt oameni și, deci, pot să comunice ca doi semeni obișnuiți. Apoi, ca gânditori, pot «tăifăsuși» în forma epistolară; căci dacă timpul îi face contemporani, spațiul îi ține departe; și, totuși, vor să stea de vorbă, au atâtea să-și spună. Așadar, de la simple știri: «află despre mine că sunt sănătos și bine...» până la cerul Ideilor...

Biblioteca Județeană Panait Istrati deține în fondul de Colecții Speciale o scrisoare originală trimisă de Lucian Blaga lui Vasile Băncilă. Scrisoarea are două file, scrise pe ambele fețe, cu cerneală neagră. Cuvântul *Adresa* este scris de mână de Blaga, deasupra antetului hotelului, imprimat pe prima pagină. Plicul are scris, cu cerneală neagră, numele și adresa destinatarului: *Vasile Băncilă, str. Rahovei 288, Brăila, Roumanie*. Pe verso, la expeditor, scrie: *L. Blaga, Estoril, Palcio*. Plicul prezintă, pe față, 2 ștampile, cu locul și data expedierii: Estoril, Portugal, 7 mai 1938, antetul hotelului și însemnarea *par avion*; pe verso – 5 ștampile și 4 timbre poștale portugheze.

Costa do Sol

Adresa

Portugal

Estoril, Palacio Hotel
7 mai 1938

Scumpe Băncilă,

Am primit scrisoarea dumitale, de astă dată chiar la Ocean. Când voi primi exemplarele studiului d-tale voi face îndreptările cerute. Nu

38 Vasile Băncilă. *Portrete și semnificații*. București, Revista de Istorie și Teorie Literară, 1987, p. 292.

39 În: „Universul cărții”, nr. 5-6/ 2002, p. 13.

*știu însă de ce întârzie atâta Chinezu*⁴⁰.

*Despre Munteanu*⁴¹ ți-am scris de la Paris. L-am găsit bine. Îmi spunea că la toamnă isprăvește sigur și era încântat de perspectivele clujene. Acu, că sunt și eu pe acolo, sper să putem aranja multe.

Să știi că nici d-tale nu-ți dau pace până nu te aduc. Mai întâi, la toamnă sau la primăvară (după împrejurări), vreau să-ți «dai» doctoratul. Pe urmă, conferință. Pe urmă – iarăși după cum sunt împrejurările.

Ce e cu Chinezu? Și-a aranjat chestia cu Goga? Mie nu mi-a mai scris.

*Am fost la Salazar*⁴². *Strașnic. Adică: nespus de firesc, de simplu, de neretic. Discursurile și le scrie, dar sunt clasice. Un dictator, care nu vrea să fie. Fost seminarist. A fost foarte plăcut impresionat când i-am spus că și eu am trecut prin teologie. Și a găsit că aceasta e cea mai bună pregătire pentru viața reală, tocmai pentru că nu are nimic de-a face cu realitatea.*

40 Ion Chinezu (15 august 1894, Sântana de Mureș, județul Mureș - 10 decembrie 1966, București) – gazetar, critic literar și traducător din literatura maghiară și germană. În perioada 1933-1940 conduce revista „Gând românesc”.

41 Basil Munteanu (9 noiembrie 1897, Brăila — 1 iulie 1972, Paris) - Istoric literar, critic literar și filolog cu preocupări de filosofie a culturii.

42 António de Oliveira Salazar (Vimieiro, Santa Comba Dão, 28 aprilie 1889 — Lisabona, 27 iulie de 1970) – profesor de economie și om politic, prim ministru al Portugaliei în perioada 1932-1968. Noua Constituție adoptată de el a stabilit Noul Stat autoritar (*Estado Novo*), diminuând libertatea politică și concentrându-se pe redresarea economică.

M-am regăsit într-atâta, că lucrez din nou.

Chiar și poezie.

De altfel, aici e imposibil să nu devii poet.

O surpriză: cam răcoare. Dorli⁴³ e foarte indignată că nu poate intra în ocean. Ne mulțumim deocamdată cu adunarea scoicilor pe plajă. Și, ca să mă tachineze, strigă după mine: Segnor Ministro!

Aceasta-i idila. Dar, desigur că Oceanul nu ține seama de idila aceasta.

Vă îmbrățișăm toți trei, toată familia.

L. Blaga

Epistola a fost scrisă în 1938, an plin de evenimente pentru cei doi prieteni:

Lucian Blaga este numit ministru plenipotențiar al României în Portugalia, începând cu 1 aprilie 1938. Reușește să facă un drum la Cluj spre a-și inaugura cursul la *Universitatea Daciei Superioare*. La Lisabona a avut ocazia să o întâlnească pe Veturia Goga, soția poetului Octavian Goga, cea care l-a susținut în cariera politică⁴⁴. În această perioadă îi apare la București culegerea *La curțile dorului*. La 1 octombrie 1938 a fost numit profesor titular la Catedra de Filosofia Culturii a Universității din Cluj.

Vasile Băncilă, în 1938, ține o conferință despre Blaga la Craiova și publică studii de filosofie în *Gândirea*.

În iunie îi apare în volum *Lucian Blaga – energie românească*, de editarea căreia s-a ocupat Ion Chinezu. Considerând că studiul lui Băncilă aduce un mare serviciu cunoașterii operei sale, dar și spiritualității românești, Blaga se hotărăște să participe financiar la realizarea broșurii⁴⁵.

În martie 1938, pedagogul Ion Rădulescu Pogoneanu, profesor la Universitatea din București, urmând să iasă la pensie în 1939, își exprimă dorința de a fi succedat la catedră de Vasile Băncilă. În aceste condiții, Nae Ionescu îi

propune lui Băncilă să-și susțină doctoratul cu o teză de pedagogie. Băncilă, surprins de propunere, el gândindu-se la un doctorat cu Blaga, cere răgaz până la Crăciun, dar proiectul nu este niciodată realizat.

La 1 noiembrie 1938 Lucian Blaga îi dedică poezia *Coasta Soarelui*, care apare întâi în *Revista Fundațiilor Regale*, apoi în volumul *La curțile dorului*.

Bibliografie

1. Bacali, Mihaela. *Lucian Blaga. Amiciții și inimiții*. București, Ars Docendi, 2015. p. 51-100.
2. Băncilă, Vasile. *Corespondență. Vasile Băncilă - Lucian Blaga*. Ediție îngrijită de Dora Mezdrea. București, Editura Muzeul Literaturii Române; Brăila, Editura Istros a Muzeului Brăilei. 2001. 300 p.
3. Băncilă, Vasile. *Lucian Blaga – Energie românească*. Îngrijirea ediției, adnotări, notă asupra ediției și tabelul biobibliografic de Ileana Băncilă. Timișoara, Marineasa, 1995. 260 p.
4. Băncilă, Vasile. *Portrete și semnificații*. București, Revista de Istorie și Teorie Literară, 1987. 368 p.
5. Codrescu, Răzvan. *Cartea mărturisitorilor – pentru o istorie a învrednicirii românești*. București/Pitești. Editura Rost; Fundația Sfinții Închisorilor. 2014. p. 169-174.
6. *De amicitia. Lucian Blaga – Ion Breazu*. Corespondență. Cluj, Biblioteca Apostrof, 1995. 348 p.
7. Dumitrescu-Bușulenga, Zoe. *Portrete*. București, Elion, 2002. p. 183-194.
8. *Istoria literaturii române în evocări*. Propusă de I. Oprișan. București, Saeculum, 2001. p. 378-380.
9. *Manuscriptum*. Revistă trimestrială editată de Ministerul Culturii și Muzeul Literaturii Române. Director – fondator D. Panaitescu-Perpessicius. Număr special Vasile Băncilă, 3-4 (1998).
10. Oprișan, I. *Lucian Blaga printre contemporani. Dialoguri adnotate*. București, Saeculum; Vestala, 1995, pp. 43-97.
11. Popa, Valentin. *Vasile Băncilă. Omul și filosoful*. Brăila, Editura Istros a Muzeului Brăilei. 2006. 254 p.

43 Dorli Blaga - fiica poetului și filosofului Lucian Blaga și a Corneliiei Brediceanu; nume real: Ana-Dorica Blaga, căsătorită Bugnariu, născută la Berna, Elveția, la 2 mai 1930.

44 I. Oprișan. *Op. cit.*, p. 51-52.

45 I. Oprișan. *Op. cit.*, nota 27, p. 91.

Comunitatea Evreilor din Brăila

Carmen BORDEI
Bibliotecar
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila

Născând numeroase controverse de-a lungul timpurilor, evreii au un rol de necontestat în istoria poporului nostru. Pe de o parte evreii au fost ținta atacurilor antisemite, fiind priviți de o parte a societății românești ca invadatori și un pericol pentru națiunea ro-

mână, iar de cealaltă parte ca un factor de progres prin aportul intelectual și financiar.

Primele informații despre evreii din Brăila datează din perioada domniei lui Constantin Brâncoveanu (1688 - 1714) și se refereau la faptul că negustorii evrei plăteau la ploconul Hanului 100 unghi sau galbeni.

Contribuția membrilor comunității israelite la dezvoltarea orașului poate fi observată în diverse domenii: comerț, industrii, profesii liberale, artă și cultură. Pornind de la lista nominală a celor 72 de capi de familie de origine evreiască din anul 1837, vom constata că aceștia activau în nu mai puțin de 16 domenii. Această situație se va reflecta atât la nivelul reprezentării în diverse organisme economice, precum *Corporația comercianților de pe lângă Bursă*, *Camera de Comerț și Industrie* din Brăila, cât și la nivelul instituțiilor de cult și învățământ. Documentele de arhivă consemnează existența și funcționarea a 10 lăcașe de cult construite între anii 1820 - 1924. O parte dintre acestea s-au deteriorat și demolat de-a lungul timpului, iar odată cu micșorarea

populației evreiești doar *Templul Coral* mai este folosit de membrii comunității.

Și în privința învățământului, comunitatea evreiască din Brăila se poate lăuda cu numeroase realizări. Din inițiativa lui Aizic Steinhard va lua ființă primul institut de învățământ primar de băieți cu predare în limba ebraică în anul 1865. Acesta va funcționa până la declanșarea războiului din 1877, când se va transforma în spital. Abia în anul 1882, prin contribuția materială a unor reprezentanți de seamă va fi deschisă Școala israelito-română de băieți *Abraham și David Schwartzman* din Brăila, ce beneficia de un local propriu modern și anexele necesare. Aceasta va funcționa până în anul 1948. A doua școală israelito-română de băieți, intitulată *Lumina*, apare în anul 1893.

La 17 mai 1896, prin efortul unor gazetari locali de origine evreiască apare prima gazeta evreiască la Brăila, *DER COMPAS*, în limba idiș și cu caractere ebraice.

Locuitorii orașului Brăila au trăit în armonie cu evreii și cu celealte nații autohtone. Nedelcu P. Chercea, marele comerciant și filantrop brăilean, a donat el însuși o casă (imobilul din strada *Regală*, nr. 56) Comunității Evreilor, ca să fie folosită ca dispensar, iar imobilul din B-dul *Cuza*, care în 1922 era *Baia Israelită*, a fost donat de arhitectul brăilean I. L. Predinger. Nu e de mirare că, la Brăila, nu a existat antisemitism.

Evenimentele dramatice din ultimul Război Mondial au dus la scăderea numărului de evrei care se aflau pe teritoriul orașului și județului Brăila. Din cei 11.000 de evrei ce trăiau la Brăila în anii '30, astăzi Comunitatea Evreilor din oraș numără 162 de membri, din care doar 72 sunt evrei, restul fiind partenerii acestora. Comunitatea își desfășoară activitatea

la sediul din str. *Petru Maior*, nr. 13, la aceeași adresă aflându-se și *Templul Coral* (sinagoga evreiască) construit în 1865. Președintele Comunității Evreilor din Brăila este Nadia Ustinescu.

Fiind la fel de importanți ca și celelalte comunități etnice din amfiteatrul brăilean, prezentăm mai jos o parte dintre acțiunile acestora, menite să-i aducă mereu în atenția noastră.

Sărbătorile religioase sunt liantul Comunității Evreilor din Brăila. Astfel, prima zi a sărbătorii de *Hanuka* – considerată, alături de *Purim*, cel mai important eveniment din istoria poporului evreu – este sărbătorită, de către membrii Comunității Evreilor din oraș, în fiecare an. Sărbătoare postbelică, *Hanuka* (denumită în ivrit și *Hag ha-orim*) durează opt zile. În fiecare seară de *Hanuka*, se aprinde o lumânare având ca scop să reamintească minunea în public. Lumânările se pun într-un sfeșnic - sau lampă specială, numită *hanuchia* de aceea se mai numește și *Sărbătoarea luminii*.

Comunitatea Evreilor din Brăila – cea mai veche și mai prosperă din sud-estul României – serbează, pe 24 februarie, și *Purim*-ul, sărbătoarea bucuriei într-un mod aparte. *Purim* își are obârșia în *Cartea Estherei*, din *Vechiul Testament* și amintește despre minunea pe care a făcut-o Dumnezeu, în Imperiul Persan. Evreii cântă, spun anecdote, gătesc delicatese și se veselesc, în amintirea izbânzii. Așa s-a întâmplat și în 28 decembrie 1997, când s-au strâns la *Templul Coral*, sărbătoarea fiind

prezentată de Edmond Esrig, președintele de atunci al Comunității Evreiești. S-au aprins luminițele conform obiceiului, s-a citit mesajul academicianului Nicolae Cajal, președintele Comunității Evreiești din România și Corul de copii *Macabi*, condus de Izu Gott, a înveselit atmosfera.

În data de 5 octombrie 1999, pe fondul dorinței de a revigora activitatea pe plan local a Comunității Evreiești, a sosit la Brăila rabinul Menahen Hahoen, ocazie cu care a avut loc un spectacol la Sinagogă.

În cadrul programului *Eurointer/1*, pe data de 12 iunie 2000, s-a desfășurat o întâlnire interculturală între Comunitatea Evreilor din Brăila și Grupul Școlar *Grigore Moisil*. În spiritul ideii de înțelegere a tradițiilor comunităților etnice, evenimentul a decurs într-o atmosferă prietenească. De ambele părți au fost prezentate expoziții de obiecte vechi, de cult, un scurt istoric al instituțiilor participante, dansuri, cântece și obiceiuri tradiționale.

Cu ajutorul Asociației Mondiale a Evreilor din America *Joint*, în anul 2001 a început să funcționeze Clubul Tinerilor din Comunitatea Evreilor din Brăila. Clubul a devenit și centrul ansamblului artistic *Macabi* și bineînțeles locul unde se desfășoară diverse manifestări, cursuri de istorie a evreilor și întâlniri pentru alegerea viitorilor conducători ai comunității.

Anul 2003 aduce în luna martie o nouă sărbătorire a *Purim*-ului, remarcându-se cuvântul președintelui Edmond Esrig și spectacolul Corului *Macabi*, membrii lui fiind îmbrăcați în culorile alb-albastru, culorile statului Israel. În luna iulie a aceluiași an are loc conferința *Holocaustul în România* la *Templul Coral*. Programul artistic (cântece și dans) a fost asigurat de Corul *Macabi*, invitat special fiind Mircea Goldenberg, președintele Comunității Evreiești din Galați.

Pentru prima dată la Brăila, în ziua de 20 mai 2004, a avut loc o ceremonie de comemorare a eroilor Războiului Mondial la Cimitirul Evreiesc unde s-au făcut rugăciuni la Monumentul Eroilor. *Ziua Holocaustului*

– sărbătorită la data de 9 octombrie – a fost marcată în același an prin depuneri de coroane de flori la Monumentul Eroilor din Cimitirul Evreiesc, urmând apoi alte activități la Teatrul *Maria Filotti*.

Pe 13 aprilie 2005, Muzeul Brăilei, organizează seara muzeală cu tema *Repere și semnificații istorice asupra Zilei Mondiale a Holocaustului*. Au fost prezentate atunci imagini document referitoare la tragedia evreilor din perioada 1933 - 1945. La data de 10 octombrie, Muzeul Brăilei reia seria manifestărilor dedicate acestei comunități cu Simpozionul *Evreii în istoria Brăilei – Ziua Holocaustului*, în colaborare cu Direcția Județeană de Cultură, Inspectoratul Școlar și Comunitatea Evreilor din Brăila. Au prezentat comunicări: Adriana Dumitrescu, dr. Adrian Trifan, Ionel Căndea și Edmond Esrig. De asemenea, a fost prezentat volumul *Raport final* întocmit de o comisie condusă de Elie Wiesel, în urma căruia s-a evidențiat aspectul unic al Holocaustului în istoria omenirii și faptul că antisemitismul nu trebuie să devină doctrină.

Anul 2006 aduce noi manifestări cu ocazia sărbătorilor de *Purim* și *Hanuka*. În data de 19 martie, la *Templul Coral*, are loc o adunare unde profesorul Iancu Isidor a vorbit despre istoria Esterei și a minunii de *Purim*. Corul *Macabi*, condus de Bogdan Lipsin a intonat rugăciuni și cântece, iar elevii prezenți au purtat costume și măști și au folosit tot felul de instrumente zgomotoase specifice. De asemenea de cealaltă sărbătoare, *Hanuka*, evreii s-au adunat din nou la Sinagogă pentru a participa la *Sărbătoarea Luminii*.

Ziua Holocaustului a fost omagiată în octombrie 2008, printr-o întâlnire emoționantă între elevii Liceului *Mihail Sebastian* și Irina Bernstein, supraviețuitoare a Holocaustului. În luna decembrie, de *Hanuka*, evreii au avut un invitat special în persoana rabinului Menachem Hacohen, președintele Comunității Evreiești din România. Ca de fiecare dată Corul *Macabi* i-a încântat pe participanți, iar aprinderea simbolică a luminii a fost făcută de un copil.

Pe data de 13 februarie 2009, Biblioteca Județeană *Panaite Istrati* prin Centrul Multicultural în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean, a organizat o întrunire a cărei temă a fost *Comunitatea Evreilor din Brăila*. S-au prezentat în cadrul unui colocviu referate despre evreii de la Brăila, despre contribuția lor la dezvoltarea urbei noastre și o expoziție cu cărți și documente referitoare la această comunitate. Muzeul Brăilei, alăturându-se Comunității Evreilor din Brăila, Liceului Teoretic *Mihail Sebastian* Brăila și Colegiului Național *Ana Aslan* Brăila, au comemorat în data de 9 octombrie 2009, *Ziua Holocaustului* în România. Au susținut alocuțiuni pe această temă: Maria Stoica-Vrabie, muzeograf în cadrul Secției de Istorie a muzeului și David Segal Iancu - președintele Comunității Evreilor din Brăila. Brândușa Ilie, muzeograf în cadrul Secției de Etnografie și Artă Populară a Muzeului Brăilei a prezentat un material cu tema *Elie Wiesel - un simbol al păcii*, (evreu născut la Sighetul Marmăției, care a primit *Premiul Nobel pentru pace* în anul 1986). La discuții au participat elevi de la școlile organizatoare, precum și de

la Grupul Școlar *Edmond Nicolau* Brăila și de la Școala Gimnazială *Spiru Haret* Brăila.

Sinagoga a fost plină și în anul 2012. Ustinescu Nadia, vicepreședintele comunității a făcut prezentările participanților la sărbătoarea de *Purim*, cu un plus de bucurie, prin marea surpriză, de a avea pe scenă elevi de la Școala Gimnazială *Constantin Sandu Aldea* Brăila. Oficiantul de Cult, Goldstein Suchar, a explicat semnificațiile sărbătorii, iar la cuvântul *Haman*, toate gragherele într-un cor au făcut un vacarm teribil în frenezia generală, în special a tuturor copiilor prezenți. A urmat o mică scenetă, închinată mamei, interpretată de un grup de elevi inimoși, s-au ascultat melodiile unui folkist ce a impresionat prin sensibilitatea transducerii mesajului de iubire de oameni.

La Brăila, evreii nu au suferit atât de mult ca cei din alte regiuni ale țării în acele timpuri de urgie, însă există o Comunitate Evreiască activă. *Ziua Holocaustului* în România îi aduce pe membrii Comunității Evreilor din Brăila la Cimitirul Evreiesc unde a avut loc o slujbă de comemorare a conaționalilor, luni 9 octombrie 2017. Slujba a fost susținută de Goldstein Suchar – oficiantul de cult de la *Templul Coral* brăilean. De asemenea, în amfiteatrul Colegiului Național *Gheorghe Munteanu Murgoci* a avut loc o lecție specială dedicată acestui eveniment. Au susținut prelegeri: muzeograf dr. Adrian Trifan – cercetător la secția Istorie a Muzeului Brăilei *Carol I*, prof. dr. Ștefan Aftodor – președinte Filiala Brăila a Societății Științifice Istorice din România, profesor la Școala Gimnazială *Fănuș*

Neagu Brăila, prof. Alina Vlad de la Colegiul Național *Gh. M. Murgoci*.

Începând cu anul 2016, la Brăila se organizează Festivalul *Mihail Sebastian*, succesorul manifestării *Zilele Mihail Sebastian*, care a avut loc timp de trei ani la rând la Brăila și a crescut permanent în amploare și complexitate. Prima ediție s-a desfășurat între 3 - 5 noiembrie, în foaierul Teatrului *Maria Filotti* unde au avut loc prelegeri despre viața și opera scriitorului, lansări de carte, spectacole de teatru, muzică clasică și tradițională evreiască. Evenimentul este organizat de F.C.E.R. cu sprijinul Ministerului Culturii și în parteneriat cu Teatrul *Maria Filotti* Brăila, Comunitatea Evreilor din Brăila, Muzeul Brăilei *Carol I*, Primăria Municipiului, Consiliul Județean Brăila, Instituția Prefectului – Județul Brăila. Festivalul s-a încheiat cu piesa de teatru *Jocurile lui Sebastian – de-a Vacanța, de-a Steaua și de-a Insula*, în interpretarea actorilor israelieni de la Teatrul *Karov* (Tel Aviv) Luiza Kohn și Nico Nitai, împreună cu actorul și scriitorul Carol Feldman.

Anul următor festivalul a avut loc între 2 - 5 noiembrie 2017, cu o mai mare amploare, evenimentul fiind unul internațional, cu participanți din Argentina, Canada, Franța, Germania, Israel, Republica Moldova, România, având ca invitați ministrul Culturii, Lucian Romașcanu, președintele FCER-CM, dr. Aurel Vainer, primarul municipiului Brăila, Viorel Marian Dragomir, președintele Consiliului Județean Brăila, Francisk Iulian Chiriac, directorul Muzeului Brăilei *Carol I*, prof. univ. dr. Ionel Căndea, președintele Comunității Evreilor din Brăila, Nadia Ustinescu. Programul complet al festivalului poate fi cunoscut pe www.jewishfed.ro.

Toate acțiunile Comunității Evreilor din Brăila demonstrează cât de mult a crescut conștiința și coeziunea de grup etnică a evreilor din Brăila și cât de mult și-au sporit ei manifestările de solidaritate intraetnică, participând totodată cât mai activ la manifestările culturale ale urbei, menite să promoveze multiculturalitatea și tradițiile străvechi.

Ilarie Voronca, un brăilean prea repede dispărut

ILARIE VORONCA
Desen de Robert Delaunay (1927)

Pe numele său real Eduard Marcus, Ilarie Voronca s-a născut pe 31 decembrie 1903 la Brăila, absolvind studiile generale la Liceul Nicolae Bălcescu din orașul natal, Seminarul Pedagogic din București și studiile universitare la București și Paris. A

fost unul dintre cei mai mari reprezentanți ai curentului avangardist din literatura română și franceză, edificator fiind faptul că, anual, în Franța se acordă un premiu cu numele său unui manuscris de poezie inedită. Deosebit de sugestivă este seria de elogii aduse scriitorului brăilean încă din timpul vieții de mari critici literari: *miliardarul de imagini* (Eugen Lovinescu), *poet dificil pentru profani* (George Călinescu), *uraganul de imagini* (Pompiliu Constantinescu), *un caz care merită a fi semnalat sub raportul contribuției la stilistica poeziei de avangardă* (Nicolae Manolescu), *un poet al certitudinilor viitorului* (Eugen Simion).

A debutat în anul 1922 la celebrul cenaclu literar *Sburătorul* din București, condus de către criticul Eugen Lovinescu, versurile de început fiind influențate de George Bacovia și Camil Baltazar. Primul volum s-a intitulat *Restriști* (1923) și cuprinde

o poezie de atmosferă, care transcrie tristețile și deznădejdea omului condamnat la existența cenușie a orașelor de provincie. A aderat la atitudinea inovatoare din *Manifestul activist către tinerime* al revistei *Contimporanul* și înființează, împreună cu Victor Brauner și Stephan Roll, revista de avangardă constructivistă *75 HP*, din care apare doar un număr. Cel care a mai semnat cu pseudonimele *Alex Cernat* și *Roneiro Valcia*, a fost prieten cu marele sculptor Constantin Brâncuși, realizând și primul reportaj despre atelierul parizian al acestuia, dar care, din păcate, a fost cunoscut de către cititorii români de-abia după 1989.

Ilarie Voronca s-a sinucis la Paris, pe 8 aprilie 1946, din cauza unei iubiri destrămate (soția sa, Colomba, îl părăsise), lăsând o creație literară complexă, dar care mai avea multe de spus în literatura universală.

Deși a trăit puțin, doar 43 de ani, a fost un autor prolific, lăsându-și amprenta, în mod inconfundabil, în analele culturii române și franceze, scriind 30 de volume în cele două limbi, dintre care peste 20 sunt de versuri, dar având și o existență plină, fiind, în țară, *un publicist harnic* (N. Manolescu), iar în Franța, funcționar la o bancă și redactor la Radiodifuziunea franceză, dar și membru activ în *Rezistența antinazistă*, între anii 1942 – 1944. A colaborat la multe reviste literare din țară, precum: *Contimporanul*, *Punct*, *Urmuz*, *Unu*, *Integral*, *România literară*, *Azi*, *Flacăra*, *XX – literatură contemporană*, dar și la publicații din Franța, Italia și Belgia.

Dintre volumele sale de versuri reprezentative sunt: *Colomba* (1927), *Ulise* (1927), *Plante și animale* (1929, cu ilustrații

de C. Brâncuși), *Brățara nopților* (1929), *Zodiac* (1930), *Invitație la bal* (1930), *Incantații* (1931), *Patmos și alte șase poeme* (1933), iar postum i se publică și în România următoarele volume: *Poeme* (1961), *Poeme alese* (1972, 2 volume), *Act de prezență* (1972) și *Mic manual de fericire perfectă* (1973, ediție bilingvă).

Referitor la încadrarea autorului brăilean într-un anumit curent literar, Ilarie Voronca aparține, generic, avangardismului, practicând, într-o manieră proprie, futurismul, dadaismul și suprarealismul, delimitându-se, în special, de ultimul încă din anul 1925, când optează pentru ceea ce el însuși numește *integralism*: *Nu dezagregarea bolnavă romantică suprarealistă mă interesează, ci ordinea-sinteză, ordinea-esență constructivă, clasică, integrală*.

Dacă poetul simbolist Dimitrie Anghel a fost considerat *Poetul florilor* din literatura română (prin volumul din 1905 – *În grădină*), Ion Pillat și Ilarie Voronca sunt considerați *Poeții legumelor și fructelor*, creația celui din urmă cuprinzând o abundență de imagini din lumea fructelor (alune, banane, coacăze, gutui, portocale etc.) și a legumelor (cartofi, dovlecei, mazăre, mărar, fasole verde, pătrunjel, tomate etc.), autorul însuși definindu-și poeziile ca un *catalog de mașini agricole*, așa cum reiese din versurile:

*...și iată fața de hristos chinuit a cartofului
el știe secretele nopții cu burdufe de liniști
rădăcina lui pipăie rărunchii pământului
albe netede ca tuburi rădăcinile
înaintează în nervi
sug înțelepciunea vremurilor osemintele
nopții
și închini un imn cartofului
cartof ca mâinile plugarului aspre
cu răcoare de tunel de după-amiază
tu ești al giei glas
pe tine ochiul îngerilor fără haraci te
veghează.*

Cea mai cunoscută poezie a sa rămâne *Tristeți*, o elegie în stil bacovian despre îmbătrânirea iubirii, odată cu îmbătrânirea sufletului, în care frecvența comparațiilor face trecerea de la simbolism la *modernismul exagerat*, așa cum a fost considerat avangardismul:

*Îmi port ca pe un copil bolnav tristețea,
prin parcu-n care frunzele, asemenea
clopotelor, plâng;*

*și-aud cum crește neliniștea începutului de
toamnă departe*

*și cum aleargă păsările ploii pe acoperișuri
negre și se frâng (...)*

*E pretutindeni un aer apăsător, ca de spital,
Și pomii în despletiri își spun mâhniri știute.
Amintirea ta îmi închide drumul ca un mal,
și-mi simt gândurile, în pietrișul umed,
căzute.*

*Așa: vino să-mi ridici sufletul, ca pe-o coajă
de copac,*

*și să-mi citești durerile închise – cuiburi de
păsări triste.*

*Mâinile tale să-mi fie mătăsoase batiste,
iar ochii tăi, pentru copilul tristeților mele,
odihnitor hamac.*

De aceea, înserări triste, ca perle mâini.

*Să privim în noi tristețea, ca un pietriș în
apă;*

*Să spargem în durerea trupului întomnarea
Și să simțim sufletul din piept, ca o piatră.*

În încheiere, am să redau opinia bunului său prieten George Călinescu care, în *Istoria literaturii române de la origini până în prezent* (1941), definea astfel poezia lui Ilarie Voronca: *Nu se poate tăgădui lui Ilarie Voronca o voluptoasă receptivitate sensorială, un simț excelent al cuvântului și o aptitudine de a ridica la rangul de material poetic orice percepție.*

Corina-Marinela Bratosin
profesor

Perla Bărăganului: Lacu Sărat (II)

Anul 1861, apare ca an de referință în care s-a făcut prima analiză a apelor Lacului Sărat, urmată apoi de altele, fapt semnalat și de Glicherie Stanciu în lucrarea intitulată *Istoria în imagini a stațiunii Lacu (L) – Sărat partea întâi (până la 1940)*, apărută în 2007. Potrivit acestuia, după întemeierea *stabilimentului modern de băi cu instalații moderne pentru adunarea nămolului din lac și depozitarea lui*, a apărut un cazinou, concomitent cu înființarea unui parc bine întreținut pe o suprafață de 7 ha, numit *Parcul Englez* în care au fost amenajate terenuri de sport. *Acum, la început de secol, se dezvoltă parcul, se construiesc utilități, precum și un sanatoriu*, spunea Glicherie Stanciu în cartea sa, menționând că Panait Istrati s-a angajat portar de noapte la Hotelul Popescu din stațiune.

Aurel Scurtu în lucrarea din 1910, intitulată *Călăuza stațiunilor balneare și climaterice din România*, vorbește despre Lacu Sărat, o stațiune balneară, situată în apropierea orașului, unde se poate ajunge cu tramvaiul electric. Tot aici se menționa că stațiunea balneară era proprietatea statului, fiind, la acea vreme una din cele mai importante din țară. Pe lângă aceste informații sunt oferite date despre clima, istoricul, proprietățile apei și nămolului, date despre băile reci și calde, informații despre întrebuințările apei minerale de băut. În plus, sunt trecute informații despre tarifele practicate la băi, la restaurante și la cazare.

Istoricul e relativ recent. Oare cari tradiții ne vorbesc că pe timpul dominațiunii turcești a orașului Brăila, turcii scăldau caii bolnavi în lac, și că tot în acea epocă o ordonanță opria adăparea vitelor în lac, care în acest scop era păzit de oameni plătiți. Anul 1861 poate fi considerat ca dată când lacul a atras atențiunea autorităților. În acest an Ministerul de finance (visteria) a însărcinat pe inginerul G. Rudeanu să facă studii asupra lacului. Pe la 1870, după

recomandațiunea medicilor din Brăila, mulți orașeni făceau băi reci în lac. Printre cei vindecați în acest timp erau Oprea și Toma, doi cetățeni din Brăila. Ei construירă la 1873 mai multe bărci pentru băi calde, cari erau încălzite cu bolovani. Cel d'ântăiu pacient care a făcut băi calde a fost consulul rus Mellas, care vindecându-se povesti tutulor cât de miraculoase sunt băile cu nămol din lac. Eficacitatea apelor în tratamentul diferitelor boli începu a se acredita din an în an, se arată în lucrarea mai sus menționată.

Dr. Râmniceanu publică un studiu istoric și clinic asupra Lacului Sărat, iar dr. Apostoleanu (Brăila) publică în 1884 și în 1899 două lucrări privind eficacitatea apei și a băilor de nămol de aici.

La 1891 ministerul trimite în streinătate o comisiune (pe d-nii C. Botea ing., Socolescu arhitect și C. Constantinescu inspector domeniial) în scop de a studia mijloacele pentru începerea lucrărilor la Lacul Sărat; asemenea o comisiune în 1894 (pe d-nii ing. V. Istrati, L. Blanc arhitect, și dr. Bastachi), pentru a vizita mai multe stațiuni balneare străine. La 1895 s'a adus, mulțumită d-lui ministru P. Carp, apă de Dunăre filtrată pentru alimentațiunea stațiunii iar dela această dată când s'au început și lucrările pentru facerea parcului, stațiunea a fost îmbunătățită, stabilimentul de băi renovat și mărit; s'au

construit numeroase vile, o casă a administrației și s'au aliniat străzile, așa că astăzi Lacul Sărat poate fi considerat de un mic orașel, susținea Aurel Scurtu în lucrarea sa.

Viața în stațiunea Lacu Sărat la început de 1900 se construia în jurul cazinoului, a parcului englezesc, a hotelurilor, vilelor, numeroaselor magazine, a terenurilor de tenis, croquet, popice. La Hotel Popescu care avea 131 camere, prețul cazării era cuprins între 2 și 8 lei, dar erau și hoteluri ce afișau prețuri mai mari. Restaurantele numeroase ofereau posibilitatea de a mânca cu 3 – 6 lei/zi. Cât privește băile în lac cele reci în cabină cu sau fără nămol erau 2 lei, băile calde fără nămol erau 2,50 bani, iar băile calde cu nămol ajungeau la 3 lei. Remarcăm printre altele *taxa de cură și musică* 10 lei de pers, 15 lei de familie și 20 de lei pentru familiile cu peste 4 persoane. Ghidul cuprinde și informații despre împrejurimile stațiunii – orașul și portul Brăila, Parcul Monument, Galațiul, Tulcea, Măcinul, Sulina.

În 1997, Ionel Șt. Alexandru, publică cartea intitulată *Lacu Sărat: Monografie*, o lucrare din care aflăm că pe la sfârșitul secolului al XIX-lea lacul s-a segmentat în două bazine: *Lacul de nord de formă rotundă având o lungime de 1 km și o formă alungită, comunicarea între ele nefiind întreruptă total ea făcându-se în prezent prin canale subterane. De menționat că numai lacul de nord este înconjurat de pădure, el constituind stațiunea actuală propriu-zisă, iar o vedere aeriană l-ar putea asemăna cu o „perla de apă», în inima Bărăganului.* Potrivit acestuia, primele date înregistrate despre zona stațiunii sunt din vremea lui Vlad Țepeș când o serie de

legende locale plasează această regiune ca fiind locul în care domnitorul i-a tras în țepă pe turci în cadrul campaniei din 1462 de la Brăila. Odată cu transformarea Brăilei în raia în 1540, turcii descoperă beneficiile apei și nămolului și încep să vină la băi aducându-și în același timp și caii ... *Primele băi făcute după prescripțiuni medicale încep din anul 1870, medicii orașului Brăila asigurând serviciile în acest sens.*

Certificări și studii

Date importante, după analizele efectuate asupra bolnavilor care au trecut pe la băile din Lacu Sărat, sunt oferite de medicul Viorica Lefter care în lucrarea *Contribuții la cunoașterea aspectelor epidemiologice clinice și socio-economice ale îmbolnăvirilor prin artroză, înregistrate în județul Brăila și a eficienței prevențional-terapeutice a factorilor fizico-chimici din stațiunea balneară Lacu Sărat*, pe lângă un scurt istoric al nămolului și apei din stațiune, oferă informații din cercetarea efectuată.

Medicul a realizat un studiu clinico-epidemiologic în perioada 1994 – 2003, pe un eșantion de 10.575 de pacienți internați în stațiune, reprezentând 25,82 % din totalul celor 40.947 pacienți înregistrați în această perioadă. Efectele apei minerale și ale nămolului de aici sunt evidențiate în rezultatele obținute în urma studiului: *În practică, am utilizat concomitent apa clorurosodică și nămolul pentru un număr de 7.061 de pacienți, în perioada luată în studiu. Tratamentul cu apă clorurosodică am aplicat la 359 în 1994, față de 529 în 2003, cu variații de 40 - 42 % pentru toată perioada. Terapia cu nămol am folosit-o pentru un număr de 627 pacienți în 1994 și 791 în 2003, procentul utilizării acestui procedeu fiind în jurul cifrei de 61,67 % (valoarea procentuală cea mai mică) în 2001 și 73,87 % (valoarea procentuală cea mai mare) în 1995. Împachetarea cu nămol a fost aplicată la aproximativ 50 % din cei care au utilizat baia cu apă clorurosodică, datorită implicațiilor pentru aparatul cardiovascular, respirator, renal și sistem nervos. Au beneficiat de împachetare cu nămol 119 cazuri în 1995 și 273 în 2003, cu variații de-a lungul celor 10 ani. În perioada*

studiului am utilizat în proporție relativă și baia de plante, în scop decontracturant și sedativ îndeosebi pentru bolnavii care prezentau boli neurologice asociate celor reumatismale.

Chiar și după rezultatele extraordinare obținute, medicul recomanda pacienților continuarea tratamentelor: Bolnavii care au beneficiat de tratament balnear repetat (anual sau bianual) și care au continuat programele fizico-kinetice în ambulatoriile de specialitate și/sau la domiciliu, au prezentat ameliorări semnificative ale mobilității articulare afectate, ale toleranței la efort, ale stabilității în mers, înregistrează reducerea semnificativă a frecvenței decompensărilor și acutizărilor, cu îmbunătățirea structurii cartilajului artrozic și a parametrilor hemodinamici; bilanțul algo-funcțional final pozitiv atrage după sine ameliorarea stării generale și a unor disfuncții asociate.

Istoricul stațiunii

Profesorul Ioan Munteanu în lucrarea *Lacu Sărat – istoricul stațiunii* din 2012 spune că pe 3 mai 1921 la București a luat ființă Societatea Anonimă Lacu-Sărat, o societate în participațiune între Statul român și persoanele care au aderat la Statutele publicate în M. O. No. din 27 mai 1921, subscriind un capital de 1 milion lei (5000 acțiuni nominative a câte 200 lei fiecare). «Statul participa cu locul, izvoarele de ape minerale, construcțiunile, toate instalațiile existente ce-i aparțin și terenurile sale cu izvoarele de ape minerale ce Statul va mai dobândi în o rază de 10 km». Autorul menționează că în 1922 în stațiune s-a deschis un nou cazinou, modern, cu un profit

de 150000 lei, din care 30 % se foloseau pentru modernizarea și înfrumusețarea stațiunii, iar ministerul aprobă gratuit băile reci și 500 calde «celor lipsiți de mijloace și care au absolută nevoie de a urma cura medicală».

Comuna Chiscani avea un beneficiu direct considerabil dacă ținem cont de afirmația profesorului Ioan Munteanu care spune în lucrarea sa că stațiunea aparținea de această comună, iar în 1923 din arenda celor 9 cârciumi (Iancu Rădulescu, Constantin G. Cristescu, Adolf Schor, Mihai I. Stoian, Costică Goșman, Petre Constantinescu, I. Băltigan. C. Ignat și Ion Mihăilescu) a încasat 22.200 lei, la care se adaugă taxa asupra hotelurilor, berăriilor și restaurantelor – 2.000 lei și taxa asupra vânzătorilor ambulanți – 300 lei.

Dosarul nr. 130/1924 Prefectura județului Brăila cuprinde o radiografie amănunțită a stațiunii în sezonul 1924, care cunoaște înaintea marii crize o epocă de maximă înflorire pentru perioada interbelică: aproximativ 15000 vizitatori; clădiri proprietatea statului: «Palatul Administrației», Vila «Principele Nicolae», stabilimentele de băi, calde și reci, casa pădurarului împreună cu o seră, cazarma pentru muzică și cazarma personalului; Clădiri particulare (al căror nume/proprietari indică o mare mobilitate imobiliară): Vila «G. Constantinescu», Sofia C. Popescu, L. Calafeteanu-Alcalay, Marița I. Radu; Moștenitorii Ștefan Mihăilescu (un număr de trei vile); Petre Bălănescu, C. Ștefănescu, Macovei & Tudorache, Ion Mănăilă – fostă Matilda I. Constantin, Dobre Bălănescu, Petre C. Constantinescu, Voicu «L. Tase», Vila «Cristescu», H. Giurescu.

Adresabilitatea pentru tratamentele din stațiunea Lacu Sărat a crescut în anii care

au urmat. Cu toate acestea, în perioada 1939 – 1943 aici au ajuns și au trăit mai mulți militari, dar și refugiați polonezi și prizonieri ruși. Acest lucru a dus în timp la degradarea stațiunii. *O adresă a Prefecturii către președintele Statului negustorilor din 16 mai 1945 solicită donații din partea «industriașilor negustori» pentru reconstruirea cabinei de tramvai din stațiune, pentru care, conform devizului întocmit de arh. S. Simsinovici, erau necesari 500000 lei. O altă adresă (16 martie 1945) a Administrației băilor, semnată de directorul medical D. Naumescu (prezent de peste 40 de ani în stațiune – n.n.) solicită devizul serviciului tehnic al prefecturii pentru efectuarea reparațiilor «la plajă și pavilionul administrativ, deteriorate în urma exploziilor munițiilor germane din pădurea Lacul Sărat și a ocupației locuinței Administrației de către trupele ruse». Astfel, la pavilionul administrativ se impunea «confecționarea tâmplăriei lipsă și a celei deteriorate, procurarea de mânere și broaște la uși și refacerea sobelor de teracotă, în valoare de 480000 lei». În același an, erau înregistrați, în stațiune, 35 de locuitori, se mai arată în lucrarea citată.*

Tot de aici aflăm că în 2001 s-a realizat un inventar al bunurilor imobile din municipiul Brăila rezultând că plaja avea o suprafață de 72.000 mp, suprafața de pădure fiind de 70.000 mp, spațiile verzi însumau 221.316 mp, suprafața aleilor era de 37.858 mp, suprafața gazonului de 2.000 mp, suprafața construcțiilor – 7.326 mp, suprafața parcare – 7.696 mp, suprafață zonă protecție – 23,1 ha.

Lacu Sărat prin ochii Ceciliei Ștefănescu-Goangă

În lucrarea *Amintiri din cel mai frumos port de la Dunăre*, Valeriu Avramescu a cuprins o parte a corespondenței pe care Cecilia Ștefănescu-Goangă (mama vestitului bariton) a expediat-o prietenei sale Lucia Cervini Harden în perioada 1900 - 1908. De aici aflăm date importante despre stațiune și impresiile sub care se afla autoarea scrisorii după ce a beneficiat de tratament: (...) *Niciodată n-aș fi crezut că aici, la un pas de noi avem o stațiune în care se*

poate petrece atât de frumos. Căutam fericirea aiurea, prin toate stațiunile țării. Ba și prin străinătate, pe la Carlsbad și când colo, ea era atât de aproape. Stațiunea noastră are o sală de teatru și un teatru în aer liber. Are chioșc pentru fanfară, altul pentru ape minerale. Dispune de câteva terenuri pentru jocurile de popice și de tenis, de un parc englezesc, de un cazinou și de un alt restaurant al cărui proprietar a devenit un oarecare Oprișenescu și unde se află bucătărie română, franceză și germană. Separat se află o berărie care servește fel de fel de mărci, până și berea Slepung o poți găsi numai cu 50 de bani halba. Nu departe se află un alt restaurant, al lui Untaru, cu spații separat amenajate pentru berărie. Stațiunea are numeroase vile, una mai frumoasă decât alta, care se întrec în confort. Trebuie să-ți amintesc de ele, poate de unele ai și auzit. Ele se numesc, în majoritate, după numele proprietarilor: Nicolaescu, Apostolescu, Jipa, Segărceanu, Romano, Gorovei, Paleologu, Traian Cristescu. Altele se numesc: Vila Regală, Floricica, Vila Luna, Toledo, Versailles, Garofița, și multe altele ale căror nume nu-mi vin acum în minte. În stațiune se află și un mic spital/ulterior denumit Sanatoriul Principele Nicolae precum și numeroase cabinete medicale. Mici magazine, dar bine asortate. Toate acestea, alături de factorii naturali de tratament, fac ca stațiunea să fie căutată de numeroși vizitatori. Vin aici și mulți străini, deoarece vestea nămolului și a apei tămăduitoare, au făcut înconjurul lumii (...).

Ecouri din presă

Ziarul *Ancheta* din 9 decembrie 1944 aducea în atenția publică o soluție temporară la problema lemnului necesare populației: (...) *reținem intervenția d-lui Aurel Ignat, prefectul județului, care a cerut să se autorizeze ca întreaga pădure a Lacului Sărat să fie tăiată. Aceste lemne sunt destinate exclusiv aprovizionării populației locale.* Pe 25 decembrie 1944 tot de aici aflăm că același prefect, Aurel Ignat intenționa să realizeze un proiect pentru refacerea stațiunii Lacu Sărat, mai ales că în 1943 societatea care exploata stațiunea a fost dizolvată și totul a trecut în patrimoniul statului. Prefectul dorea ca stațiunea

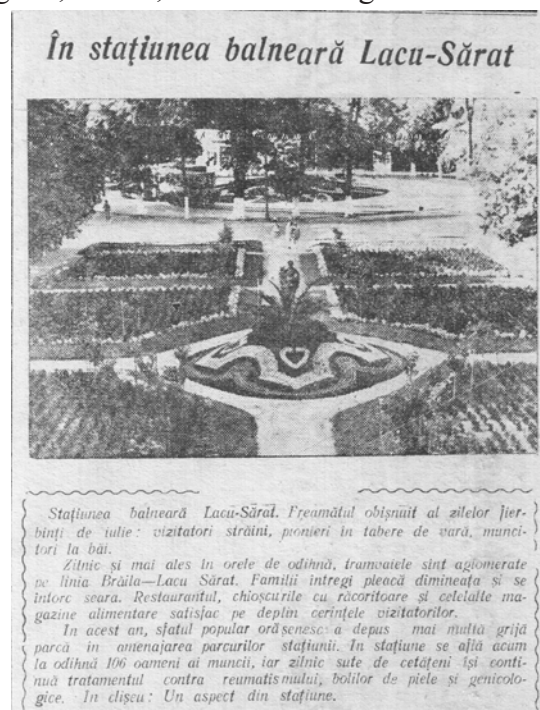
să treacă la prefectură: *Ar urma după aceea să se constituie un consiliu de administrație, în care ar fi reprezentate prefectura și comuna, Casa Asigurărilor Sociale și Casa de ajutor și pensii C.F.R., aceste două instituții din urmă fiind direct interesate în refacerea stațiunii, întrucât au folosit și în trecut băile pentru asigurării lor. Proiectul este deocamdată în studiu și probabil, că se va cere și concursul Casei Asigurărilor din Galați, pentru ca din contribuția tuturor factorilor interesați în buna funcționare a instalațiunilor de băi, să se poată proceda la primele lucrări de reconstrucție.*

Ziarul *Înainte* din 21 mai 1948 anunța deschiderea stațiunii balneare Lacu Sărat începând cu 1 iunie: *După o muncă asiduă și perseverentă, Lacu-Sărat și-a schimbat complet aspectul. Lucrările de pietruire a aleelor principale sunt pe sfârșit. Au fost astfel amenajate alei în lungime de 2000 m. N'au fost neglijate nici lucrările de restaurare a instalațiunilor. A fost reparat radical motorul pompei, hornul, se revizuiesc țevile... De asemenea, pe lângă reparațiile dela instalații au fost repartizate căzile de băi calde și au fost construite alte noi. Un sprijin deosebit l-a dat în refacerea instalațiilor de apă și electricitate și ICB-ul, astfel ca vizitatorii să se bucure de cele mai optime condițiuni. O parte din vile au fost reparate, iar altele sunt în curs de reparație de către diferite întreprinderi care își vor trimite salarii la băi...*

Tot în ziarul *Înainte*, dar din ziua de 9 iunie 1948 aflăm că duminică, 6 iunie se redeschisese stațiunea Lacu Sărat și Parcul Filimon Sârbu. Stațiunea își schimbase la acea dată înfățișarea recăpătându-și strălucirea avută înaintea războiului. La redeschidere participaseră autoritățile locale.

În ziarul *Înainte* din 19 iunie 1948 a apărut un material semnat de dr. D. Naumescu, directorul medical al stațiunii, în care se vorbea despre proprietățile curative ale nămolului din lac folosit în tratamentul afecțiunilor ginecologice, reumatismale, împotriva nevralgiilor sciatic, a tuberculozei ganglionare și osoase, *abceselor reci fistulizate, polinevrite*, apa și nămolul fiind extrem de bune și pentru tratarea diverselor tipuri

de dermatite. Potrivit medicului, până în 1916 aici veneau la tratament pacienți din Belgia, Franța, Ungaria, Turcia, Serbia sau Bulgaria.

După analizele făcute de chimistul Bernard Lendway, apa conține clorură de sodiu, iodură de sodiu, sulfat de sodiu, hyposulfid de sodiu, carbonat de sodiu, iodură de magneziu, clorură de magneziu, clorură de calciu, fosfat de calciu, fosfat de aluminiu, etc. Clorura de sodiu se găsește în cantitate de 12 la sută. Deasemeni nămolul conține pe lângă sărurile de mai sus, sulfat de potasiu și sodiu, fier, bisulfură de fier, hidrogen sulfurat, protoxid de fier, sulf necombinat, acetat de sodiu, acid formilic, oleic, resorcină, etc. Niciun nămol din stațiunile balneare din Europa nu posedă o mineralizație atât de concentrată și cu rezultate strălucite din punct de vedere al vindecărilor afecțiunilor mai sus enunțate. FRANTZESBAD, KARLSBAD și MARIENBAD din Cehoslovacia au un nămol turbos, format din elemente vegetale, cu o mineralizare foarte slabă. În Franța la băile DAX, SAINT AMAND (Franța de Nord) se găsește un nămol cu mult inferior față de Lacu Sărat, deasemeni și la ACQUI.

Proprietățile apei și nămolului din Lacu Sărat erau la acea vreme asemănătoare cu ale celorlalte lacuri din bazinul dunărean – Amara, Movila Miresii, Balta-Albă, Căineni. Proprietățile

curative ale apei și nămolului au fost analizate și verificate de către Saligny și Istrati. *În 1910 când se discutau și se comunicau proprietățile radio-active ale diferitelor ape minerale și lacuri sărate cu nămol, făcând personal prima experiență dacă în adevăr și nămolul Lacului-Sărat e radio-activ, punând într-o cameră obscură o cantitate de nămol, iar la înălțime suspendate câteva casete cu plăci fotografice, deasupra cărora era suprapusă o foaie de hârtie neagră în care erau tăiate diferite litere, după 24 ore, dezvoltând plăcile au apărut litere pe negativ. Dovada radio-activității era făcută. Pentru aceasta am intervenit la Institutul Geologic din București pentru a trimite un inginer specialist care să măsoare radio-activitatea nămolului în unități Mahé, care după diferite cercetări a fixat radio-activitatea la 0.0034 unități Mahé, publicând rezultatele într'un buletin al Academiei din București, se mai arată în materialul apărut în ziar.*

Dr. Naumescu vorbea și despre rezultatele extraordinare obținute la pacienții cu probleme reumatismale care erau aduși la băi *pe brancarde sau cărucior, imobilizați de luni de zile în pat și care plecau vindecați*. Și la celelalte afecțiuni medicul reușise să obțină rezultate bune și foarte bune în majoritatea cazurilor, motiv pentru care transmitea colegilor medici că pot să trimită pacienții la tratament, mai ales că *în ultimii 3 ani, din cauza secetei și a lipsurilor de zăpezi în timpul iernii, apa și nămolul au o concentrație extraordinară*.

În ziarul *Înainte* din 29 iulie 1955, apărea un articol care descria *O zi în stațiunea balneară Lacu-Sărat*, de la răsăritul soarelui

până la apus. Articolul semnat de J. Ștefănescu descria atracțiile stațiunii – *privești din zori, aleile frumos îngrijite, păsările aflate în trecere pe deasupra stațiunii, activitatea propriu-zisă de băi reci și calde, atmosfera din stațiune la orele amiezii și pe înserate*. În zilele de duminică se organizau *serbări cîmpenești, prilej de plăcută distracție*, dar și *serbări și manifestări culturale prezentate de echipele și formațiunile artistice ale întreprinderilor și instituțiilor din Brăila*. La acea dată aici era un cabinet medical care asigura asistența medicală celor veniți în stațiune.

În publicația *Înainte* din data de 17 mai 1956, apărea un articol despre pregătirile care se făceau pentru redeschiderea stațiunii balneare Lacu Sărat. Astfel, din acest material aflăm că *echipe de muncitori aparținând întreprinderii «9 Mai» au lucrat și lucrează la repararea băilor, instalațiilor și cabinelor care vor găzdui sute de cetățeni*. Toate aceste lucrări urmează să fie terminate cât mai curînd, urmînd ca în jurul zilei de 1 iunie băile stațiunii Lacu-Sărat să fie date în folosință.

Ziarul *Înainte* din data de 26 iulie 1956 are pe prima pagină o fotografie cu stațiunea Lacu Sărat cu mențiunea că aici, la acea dată se aflau turiști străini și români, pionieri în tabăra de vară și muncitori la băi. *În acest an, sfatul popular orășenesc a depus mai multă grijă parcă în amenajarea parcurilor stațiunii*. În stațiune se află acum la odihnă 106 oameni ai muncii, iar zilnic sute de cetățeni își continuă tratamentul contra reumatismului, bolilor de piele și ginecologice, se arată în articolul din ziar, de unde mai aflăm că linia Brăila – Lacu Sărat era extrem de solicitată la acea dată, oamenii mergând nu doar la tratament, ci și la restaurante.

După ani de procese pentru stabilirea proprietarului, între Primăria Brăila și Primăria Chiscani, instanța a dat câștig de cauză administrației din Chiscani, iar autoritățile fac demersuri în prezent pentru a identifica cel mai bun plan de investiții astfel încât stațiunea celebră odinioară să redevină atractivă pentru turiști.

Teodora Soare
redactor

Școala de băieți romano-catolică (II)

Etape în evoluția sa istorică

Primele decenii de funcționare ale Școlii de băieți romano-catolice (continuare)

În anul școlar 1914/1915, lista corpului didactic al Școlii de băieți romano-catolice era următoarea: Rauch Eust., director și institutor - predă în limba germană următoarele materii: religie, aritmetică, cânt, desen, caligrafie; Bruckner Ferdinand institutor pentru: religie, germană, aritmetică, cânt, desen, caligrafie și geografie; Vargheș M. Ferdinand, institutor pentru *obiectele ce formează stud. Limbii române*.

Conform unei circulare cu nr. 101.591 din 3 noiembrie 1915 din partea Ministerului Instrucțiunii Publice, aflăm că unele cadre didactice nu își desfășurau activitatea așa cum ar fi trebuit din diverse motive - fie se murdăreau de praful de cretă, fie puneau accent doar pe prezentarea propriei vestimentații și mai puțin pe desfășurarea orelor. Prin urmare, Ministerul hotărăște ca fiecare profesor primar să poarte o uniformă în clasă și cere ca în termen de trei zile de la primirea circularei, să se decidă în fiecare școală modelul și materialul uniforme¹.

Cursurile se țineau în două săli separate pentru clasele I - a-II-a și a III-a - a IV-a, predându-se zilnic câte două ore de limba română. Pe timpul iernii, cursurile se țineau numai înaintea prânzului, în intervalul orar 8.00 – 10.00, având în vedere că majoritatea elevilor locuiau la periferie și nu puteau veni pe vreme rea și după-amiaza, iar lipsa combustibilului făcea imposibilă încălzirea claselor pe tot parcursul zilei. În mod normal, cursurile se țineau în intervalele orare 9.00 – 12.00 și 14.00 – 16.00².

Din *Statistica învățământului școlar 1919 - 1920*, completată la data de 26 februarie 1921, ca urmare a circularei nr. 126.558/20 decembrie

1920 transmisă de Ministerul Instrucțiunii și Cultelor, reiese că numărul elevilor înscriși varia: clasa I - 21 elevi (0 români, 21 străini), clasa a II-a - 13 elevi (0 români, 13 străini), clasa a III-a - 5 elevi (0 români, 5 străini), clasa a IV-a - 46 elevi (1 român, 45 străini)³.

În anul 1927 directorul școlii este informat de către Ministerul Instrucțiunii Publice, că în urma unei înțelegeri cu C.F.R., costul transportului elevilor în orice excursie școlară aprobată în prealabil de către Minister este redus cu 50 % și că se vor pune în funcțiune vagoane separate pentru școlari.

Conform documentelor din fond, rezultatele obținute de elevii școlii la susținerea examenelor erau destul de bune. Astfel, președintele comisiei de examinare a elevilor prezenți la examenul de stat, în raportul său întocmit la data de 1 iulie 1927, nota că *direcția școlii și corpul predador a fost inspirați în munca lor de darul de a forma din elevii lor buni și demni fii ai țării, fapt pentru care comisiunea a ținut să aducă meritate laude direcției și corpului didactic. Președintele comisiei de examinare din anul 1928 declara, de asemenea: în concluzie pot afirma că elevii au fost pregătiți conștiincios și conducătorii școlii se străduiesc să se menție la calificativul de foarte bine*.

Un referat din partea Consiliului Parohial al Comunității Catolice, ne dezvăluie faptul că Școala de băieți romano-catolică din Brăila a fost susținută financiar întotdeauna de către acesta ceea ce se va întâmpla în continuare⁴.

Personalul didactic în anul școlar 1926 – 1927 și disciplinele predate de acesta erau: Augustin Kuerka, paroh-director - limba franceză la clasele I - IV; Pr. B. Falewski - director din anul 1931 - 1932 cu autorizația nr. 69/1931; Dl.

1 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 1/ 1914-15, f. 64

2 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 2/ 1919-20, f. 17

3 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 2/ 1919-20, f. 23

4 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 8/ 1928-29, f. 13

Nicolae Mahaci - limba germană și religia la clasele I - IV; Dna. Irma Gyorgf-Tinț - gramatică, aritmetică, citire, istorie, științe naturale la clasele II - IV; Dna. Ecaterina Tinț - alternativ toate obiectele clasei I: memorare, geografie, cânt, desen, caligrafie și gimnastică la clasele II - IV; Dna. Aurelia Moroianu - alternativ toate obiectele clasei I: memorare, geografie, cânt, desen, caligrafie și gimnastică la clasele II - IV⁵; Ion Bănică - cântul, științele naturale; Irma Georgescu; Marta Devorak - învățătoare de limba germană.

Aflăm din arhiva școlii brăilene informații despre studiile cadrelor didactice, ceea ce demonstrează faptul că Școala de băieți romano-catolică Brăila avea un personal atent selectat și bine pregătit. Remarcăm de asemenea faptul că unele cadre didactice au urmat cursuri religioase la Facultatea de Teologie sau la Institutului *Sfânta Maria*, ceea ce ne arată că școala privată confesională urmărea să-și pregătească propriul personal.

CORPUL DIDACTIC
al școlii primare Romano-Catolică de băieți
cu drept de publicitate

Ion Bănică, Ecaterina Tinț, Martha Dworak, Păr. Vicar Dr. A. Bachmeier,
Irma Georgescu, Prelat Aug. Kuczka, V. Neacșu.

Corpul didactic ai Școlii romano-catolice de
băieți din Brăila

Sursă: Darea de seamă din anii 1931 - 1933

Aceste cadre didactice, prin harul lor de a preda și de a-i învăța lucruri frumoase și bune pe copii au reușit în scurt timp să câștige simpatia părinților și iubirea elevilor. Prin aceste calități,

surorile învățătoare - Irma Georgescu și Marta Devorak - au reușit să se facă dorite în ceea ce privește preluarea conducerii întregii școli. Însă au fost nevoite să refuze și să părăsească școala, deoarece Congregația *Sf. Maria* din Blaj, o instituție nouă, ducea lipsă de personal didactic, având mare nevoie de ele.

În anul 1927 școala primește un raport cu nr. 157.978/927 din partea Inspectoratului Școlar al Regiunii IX Buzău în care se precizează că *este strict oprit a se ține examene particulare la școlile particulare cu sau fără drept de publicitate*.

La finele fiecărui an școlar elevii primeau o adeverință de absolvire a clasei pe care o urmaseră. Este și cazul elevului Telesinsky Istran, născut în Brăila, pe data de 20 august 1901, care primește o adeverință de absolvire nr. 5/1933 pentru că a urmat cursul primar la această școală între anii 1908-1914.

Cadrele didactice care erau angajate într-o școală particulară aveau următoarele restricții conform ordonanței Ministerului Instrucțiunii Publice nr. 128.914/932:

I. Numărul acestora nu se va trece de cel mult 3 din numărul total al posturilor școlii particulare respective, restul fiind rezervat învățătorilor particulari autorizați definitiv și normaliştilor fără posturi.

II. Vor putea fi autorizați să predea în școli particulare numai acei învățători sau învățătoare de stat care au greutăți familiare și au dovedit că sunt învățători buni.

III. Directorii sau directoarele de școli primare de stat precum și soții lor, învățători sau învățătoare de stat, nu vor putea funcționa la școlile particulare.

IV. Cei angajați în condițiile de mai sus vor putea preda la școala particulară cel mult trei ore pe zi.

V. Nimeni nu va putea fi angajat la o școală particulară fără autorizația Ministerului. Cererile de autorizare vor fi înaintate prin subvizoritate școlare care vor referi dacă se satisfac condițiile arătate la punctele 2 și 3 de mai sus⁶.

5 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 5/ 1926-27, f. 14

6 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 23/ 1932-33, f. 17

Dintr-un raport din data de 7 septembrie 1932, Școala de băieți romano-catolică primește din partea Ministerului Instrucțiunii Publice autorizația cu nr. 109.795/ 1932 de a deschide o *grădină de copii mici* lângă Școala de băieți, după cum reiese din acest fragment al raportului: *Vă facem cunoscut că Ministerul aprobă funcționarea unei grădini de copii mici pe lângă școala Dv., cu limba de conversație română și un post de conducătoare. Numărul copiilor în cele două săli de clasă va fi de 33 în fiecare*⁷.

Disciplinele pe care le predau cadrele didactice în *Grădina de copii* a Școlii de băieți romano-catolice în anul școlar 1937 - 1938 sunt următoarele: povestire, educație fizică, operații manuale, exerciții de vorbire, desen, modelaj, exerciții cu materiale la libera alegere, exerciții de observare-memorare, jocuri educative, joc frobelian, cânt, recreație, gustare. Orarul pentru acel an școlar la *Grădina de copii* a Școlii de băieți romano-catolice avea ca scop dezvoltarea abilităților fiecărui copil.

Cărțile didactice folosite în anul școlar 1938 - 1939 erau următoarele:

Clasa a IV-a: Citire – Ministerul Educației Naționale; Gramatică – Gh. Cherciu, Dinescu, Ionescu; Aritmetică – Gh. Cherciu, Dinescu, Ionescu; Geografia – Caracudovici, Marin și Bratu; Caligrafia – Teodor Marin, Carp și Milea; Desen – Radu, Bădescu, Galaction; Lucru-manual – Petre Gheață; Limba germană – Fr. Willibald Knoblich.

Clasa a III-a: Citire – Ministerul Educației Naționale; Gramatică – Gh. Cherciu, Dinescu, Ionescu; Aritmetică – Gh. Cherciu, Dinescu, Ionescu; Geografia – Caracudovici, Marin și Bratu; Caligrafia – D. Bejenaru, P. Cocea; Desen – Autorii asociați, Marin și Carp; Lucru-manual – Petre Gheață; Limba germană - Fr. Willibald Knoblich.

Clasa a II-a: Citire – Ministerul Educației Naționale; Aritmetică – Gh. Cherciu, Dinescu, Ionescu; Geografia – Teodor Marin; Caligrafia - Ion Popescu, Dobre Stanciu; Desen – Petre I. Gheață; Limba germană - Fr. Willibald Knoblich.

Clasa I: Abecedar – Ministerul Educației Naționale; Aritmetică - Gh. Cherciu, Dinescu,

Ionescu; Lucru-manual – Petre I. Gheață; Limba germană - Fr. Willibald Knoblich.

Conform ordonanței Ministerului Instrucțiunii Publice nr. 194.755/955, se va înființa în școală o asociație școlară pentru protecția animalelor cu scopul de a insufla copiilor dragostea pentru natură și sentimente pentru vietăți. Drept răsplată, *Societatea pentru protecția animalelor* acorda premii celor ce meritau și făceau donații de cărți bibliotecii școlii. Prin urmare, se înființează în cadrul Școlii de băieți romano-catolice din Brăila, *Societatea pentru protecția animalelor, florilor și arborilor*. Membrii acesteia erau toți elevii școlii din clasa I până la clasa a IV-a, însă puteau face parte și alte persoane din afară, ca de exemplu băieți sau fete din mediul rural, dar cu condiția de a respecta următoarele cerințe: animalele nu vor fi lovite sau chinuite, păsările nu vor fi prinse, animalele vor fi hrănite, fiecare membru al societății va sădi cel puțin un copac și îl va îngriji, de asemenea va planta flori etc⁸.

În afara orelor erau organizate de către profesori mai multe activități extrașcolare. La sfârșitul anului școlar se desfășurau serbări cu scopul de a-i ajuta pe copiii săraci sau pe soldații răniți (de exemplu în anul 1941 în cadrul serbării școlare s-au strâns 12.506 lei care au fost donați soldaților răniți). Aceste serbări se țineau în sala Teatrului *Passalacqua*. De asemenea au fost puse în scenă de către *Grădina de copii* diverse texte cum ar fi *Revolta din pădure*. În plus s-a organizat un cor.

Actele caritabile se înmulțesc, ocaziile fiind numeroase, iar personalul școlii și-a manifestat deschiderea spre oportunitățile

7 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 23/ 1932-33, f. 1.

8 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 23/ 1932-33, f. 40

apărute în ajutorarea semenilor. Astfel, elevii împreună cu profesorii se implică în Campania *Darul Plugarului*. *Ajutorul de iarnă* al cărei scop principal era ajutarea invalizilor, orfanilor, văduvelor de război, familiilor sărace și în special cantinelor pentru nevoiași. Acțiunea consta în a colecta din întreaga țară îmbrăcăminte de iarnă din lână, blănuri, pulovere, mănuși, ciorapi, șaluri, glugi etc. pentru ostașii aflați pe front⁹.

În anul școlar 1934 – 1935, la Școala de băieți romano-catolică erau înscriși în clasa I – 25 elevi, în clasa a II-a – 19, în clasa a III-a – 17 și în clasa a IV-a – 11 elevi, în total 72 de elevi urmau cursurile școlii la acel moment.

Situația bugetară a *Grădinii de copii romano-catolice* din Brăila, în anul școlar 1937 - 1938 era următoarea: salariul corpului didactic - 30.000 lei, lemne - 3.000 lei, diferite cheltuieli - 1.000 lei. Total cheltuieli: 34.000 lei. Venituri - 34.000 lei, din care 9.000 lei erau contribuția Comunității romano-catolice¹⁰. Situația bugetară a Școlii de băieți romano-catolice din Brăila, în anul școlar 1937 - 1938 era: salariul corpului didactic - 120.000 lei, personal de serviciu - 12.000 lei, lemne - 12.000 lei, diferite cheltuieli - 5.000 lei. Total cheltuieli: 149.000 lei. Venituri - 149.000 lei, din care 59.550 lei erau contribuția Comunității romano-catolice.

Aspecte din activitatea școlii în perioada celui de-al Doilea Război Mondial

Din cauza războiului cursurile școlilor au început la 1 octombrie pentru anul școlar 1940 - 1941, dereglându-se inevitabil și cursul normal al Școlii romano-catolice¹¹.

Membrii corpului didactic autorizat să funcționeze în școală, fiind și angajați în timpul celui de-al Doilea Război Mondial erau următorii: Preotul Br. Falensky- director, Dna. Natalia Dumitrescu - limba română, Dna. Olteanu Cecilia - limba română, Părintele Traian Mârză, Dna. Maria Popescu - limba română, Dna. Irma Georgescu - limba germană.

9 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 58/ 1941-42, f. 2

10 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 46/ 1937-38, f. 14

11 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 102/ 1940-41, f.

Aflăm din Ord. nr. 111.746/1942 dat de Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor că atât membrii corpului didactic, cât și elevii școlilor de orice grad și categorie sunt obligați să muncească în serviciul țării, pe timpul vacanței școlare. Motivul pe care Ministerul îl invocă este acela că vacanța de vară trebuie să aibă și un alt sens educativ atât pentru cadrele didactice, cât și pentru elevi¹². Programa de vară era realizată de către corpul didactic. Elevii erau obligați să presteze muncă în localitatea unde aveau școala, sau în oricare alte localități unde mergeau pe parcursul vacanței începând cu data de 15 iunie. Elevii aveau dreptul la 30 de zile de odihnă, iar profesoarele și învățătoarele care aveau copii mai mici de 12 ani, erau scutite de munca în slujba statului. Programa de vară prevedea următoarele activități: cultivarea grădinii și a lotului agricol al școlii; strângerea plantelor medicinale; ajutorarea prin muncă efectivă a familiilor celor mobilizați, văduvelor și invalizilor de război; strângerea de material pentru lucrul manual, semințe, plante, insecte pentru ierbare și insectare; elevele lucrau în atelierele școlare unde erau sub conducerea învățătoarelor conservând legume pentru cantina școlii; îngrijirea cimitirelor; sporturi; organizarea de manifestări culturale și patriotice. În anul școlar 1941 - 1942, elevii au cultivat pe terenurile primăriei răsaduri de legume pentru școală, au plantat salcâmi și pomi fructiferi.

Biblioteca școlii era compusă în anul 1941 din 200 de cărți, dintre care 150 românești și 50 străine¹³. Biblioteca contribuia la dezvoltarea gustului pentru citit, la lărgirea orizontului de cultură, îmbogățirea vocabularului, ocuparea plăcută a timpului liber al elevilor.

Taxele școlare pentru fiecare elev erau de 4.000 de lei. Școala de băieți romano-catolică din Brăila avea în buget incluse și taxe reduse pentru elevii săraci sau chiar reducere de 100% pentru unii elevi. Din cei 72 de elevi înscriși în anul școlar 1941 - 1942, 7 elevi plăteau taxă întreagă, 36 de elevi aveau taxă redusă, iar 29 erau scutiți de taxe. În același an școlar funcționau patru

12 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 58/1941-42, f. 22.

13 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 58/1941-42, f. 69

clase, conform procesului verbal din anul 1942¹⁴.

În documentele școlii regăsim și elemente ale *luptei cu trecutul*, cu revizuirea istoriei. Astfel, Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor, prin Direcția Învățământul Particular și Confesional, emitea circulara nr. 203.553/1943, prin care se făcea cunoscut tuturor școlilor private din țară că manualul *Istoria Contemporană* pentru clasa a III-a secundară al d-lui I. Ionașcu, profesor în București, trebuie retras din comerț, interzicându-se a fi folosit de către elevi, întrucât la pagina 219 se menționa numele fostului rege Carol al II-lea, iar la pagina 220 îi apăruse acestuia portretul. Ținând cont că circulara a fost emisă în 1943, la putere fiind mareșalul Ion Antonescu, era evident faptul că amintirea fostului rege Carol al II-lea deranja regimul antonescian și astfel manualul amintit trebuia cenzurat.

Instaurarea comunismului și desființarea școlii de către autoritățile staliniste

După 1945, Școala de băieți romano-catolică, ca toate instituțiile de învățământ patronate de către culte, intră în vizorul autorităților procomuniste. Cu toate acestea școala va încerca să-și continue activitatea și, în puținii ani de relativă libertate, până în 1948, va căuta să arate că se integrează în cadrul societății românești, contribuind la refacerea acesteia după război. Acest fapt reiese din puținele documente păstrate. Astfel, școala primea la data de 28 iunie 1946 cererea cu nr. de înregistrare 6.198 de a face o chetă pentru ajutorarea copiilor francezi care au suferit datorită ocupației germane. Cererea era făcută de Comitetul de inițiativă al *Fondului pentru ajutorarea copiilor Franței*, cu sediul la București.

După al Doilea Război Mondial activitatea școlii a cunoscut o și mai mare dezvoltare, păstrând același specific cosmopolit. În anul școlar 1947 – 1948 promovabilitatea celor 145 de elevi înscriși la Școala romano-catolică din Brăila a fost de aproape 100%, ceea ce denotă în parte și profesionalismul cadrelor didactice. După instaurarea regimului comunist în România, se schimbă și situația acestei școli.

Ea va fi mai întâi reorganizată, apoi interzisă, desființată și naționalizată. În timpul procesului de naționalizare, pe parcursul anului 1948, personalul școlii a fost supus la diferite presiuni de noul regim politic. La mijlocul anului 1948, despre școală se vorbește deja la trecut¹⁵. Acest fapt s-a datorat emiterii decretului nr. 176 din 2 august 1948. Conform articolului 1 al decretului, *pentru buna organizare și funcționare a învățământului public de stat și pentru lărgirea și democratizarea învățământului, toate bunurile mobile și imobile ce au aparținut bisericilor, congregațiilor, comunităților religioase, asociațiilor particulare, cu sau fără scop lucrativ, și, în general, particularilor, persoane fizice sau juridice și au servit funcționării școlilor de învățământ trecute, conform art. 35 din Legea învățământului public de stat, trec în proprietatea statului, atribuindu-se Ministerului Învățământului Public, care le va întrebuința pentru nevoile învățământului. Bunurile mobile, de orice fel, se vor prelua pe bază de inventar, de către delegații desemnați de Ministerul Învățământului Public. Se consideră bunuri mobile și imobile, intrând în prevederile acestui articol, toate bunurile ce au servit funcționării, întreținerii sau sprijinirii școlilor, internatelor, căminelor sau cantinelor până la data de 1 ianuarie 1948, precum și acelea ce au fost dobândite ulterior în acest scop.*

Sub incidența decretului intră toate școlile confesionale din Brăila: Școala de copii mici romano-catolică și Școala primară romano-catolică din Brăila, strada *Mareșal Tolbukin* nr. 19, actual str. *Galați*, nr. 19¹⁶, proprietatea Episcopiei romano-catolice, cu întreaga avere, conform inventarului jurnal; Școala primară de fete a *Comunității Israelite* din Brăila, strada *Polonă* nr. 13, proprietatea *Comunității Evreilor*, cu întreaga avere, conform inventarului jurnal; Școala primară de băieți, a *Comunității Evreilor* din Brăila, bulevardul *Cuza* nr. 69, proprietatea *Comunității Evreilor*, cu întreaga avere, conform inventarului jurnal; Școala primară bulgară din Brăila, strada *Plevna* nr. 186, proprietatea *Comunității Bulgare*, cu întreaga avere, conform

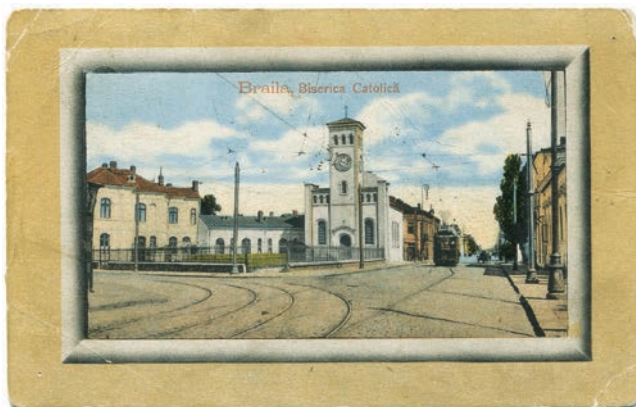
15 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 31/1948, f. 5

16 http://brailadealtadata.blogspot.ro/2011/06/strazile-au-amintiri_9551.html. 14.04.2016

14 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 58/1941-42, f. 18

inventarului jurnal; Școala de copii mici a *Comunității Evreilor*, din Brăila, str. Polonă nr. 13, cu întreaga avere, conform inventarului jurnal; Școala primară menaj a *Societății Ortodoxe Naționale a Femeilor Române* din Brăila, b-dul Cuza nr. 168, cu întreaga avere, conform inventarului jurnal; Gimnaziul Ortodox al *Soc. Ort. a Femeilor Române* din Brăila, strada Mărășești nr. 29, proprietatea *Soc. Ort. a Femeilor Române*, cu întreaga avere, conform inventarului jurnal; Gimnaziul Ortodox din Brăila, proprietatea *Soc. Ortodoxe*, cu întreaga avere, conform inventarului jurnal; Institutul *Sancta Maria* din Brăila, strada Campiniu nr. 21, proprietatea Congregației, cu întreaga avere, conform inventarului jurnal; Liceul Teoretic de băieți *H. L. și N. Schaffer*, al *Comunității Evreilor*, din Brăila, b-dul Cuza nr. 69, cu întreaga avere, conform inventarului jurnal; Școala primară *Schaffer* a *Comunității Evreilor* din Brăila, b-dul Cuza nr. 69, cu întreaga avere, conform inventarului jurnal¹⁷.

Prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 810 din 29 iulie 1949 sunt interzise școlile și oricare alte organizații confesionale romano-catolice pe teritoriul României. Articolul 1 al hotărârii stipulează următoarele: *pe întreg teritoriul Republicii Populare Române nu vor mai funcționa formațiunile și organizațiile următoarelor ordine și congregații romano-catolice, cu toate instituțiile ce depind în orice fel*

de ele, fie că funcționează ca persoane juridice, fie că funcționează ca asociații de fapt: Congregația Fraților Școlii Creștine; Ordinul Piaristilor; Congregația Notre Dame de Sion; Congregația

*Sancta Maria; Ordinul Santa Ursale; Ordinul Sfânta Ursula de Uniune Română; Ordinul Misericordian; Congregația Surorilor de caritate Sf. Vicențiu de Paul; Congregația Surorilor Franciscane Sărace de Sf. Famili; Congregația Surorilor de caritate; Congregația Fiicelor carității Sf. Francisc de Assisi; Congregația Surorilor Sociale; Congregația Franciscane Del Giglio; Congregația Surorilor Benedictine de Sancta Lioha; Congregația Surorilor Notre Dame*¹⁸.

De asemenea, nu puteau funcționa nici formațiunile și organizațiile unor ordine și congregații romano-catolice, care nu erau enumerate în acest articol și care desfășurau activități în domeniul învățământului catolic, îngrijirii bolnavilor și al asistenței sociale.

Articolul 2 menționează următoarele: *Membrii, bărbați sau femei, aparținând uneia din formațiunile sau organizațiile ordinelor și congregațiilor arătate la articolul 1 sunt liberi a-și continua viața monahală, încadrându-se în termen de 15 zile de la publicarea prezentei hotărâri, într-una din comunitățile religioase următoare: bărbații, în clauzura fostei Arhiepiscopii romano-catolice din București, str. Alex. Popov, nr. 19 sau în clauza Episcopiei romano-catolice din Alba Iulia; femeile, la mănăstirea romano-catolică din comuna Radna, jud. Arad, în clauzura din comuna Popești-Leordeni/Agnes, jud. Ilfov sau în aceea din comuna Timișul de Sus, jud. Brașov.*

Articolul 3 prevede că *cei care nu vor să continue viața monahală, vor putea cere: dacă sunt bătrâni sau în neputință a se susține prin muncă, să fie internați într-unul din azilele publice; dacă cunosc o meserie sau doresc să se califice pentru vreo profesiune, să fie plasați prin Oficiul de repartizare a forțelor de muncă*¹⁹.

În România postdecembristă, școala catolică este văzută de necatolici, în special, drept o instituție a disciplinei, a unui cult religios în cadrul căreia se insistă mai mult pe religie, o școală de elită sau exclusivistă sau drept o altă unitate de învățământ privată. Ceea ce este caracteristic școlii catolice, menționează preotul

17 <http://www.lege-online.ro/lr-DE-CRET-176-1948-%2819336%29.html>, Internet, 18.04.2016.

18 SJAN Brăila, fond Școala de băieți romano-catolică, dosar 31/1948, f. 28.

19 *Ibidem*

Concluzii

Ion Riba, director spiritual al Colegiului *Sfântul Iosif* din București, este crearea, în comunitatea școlară, a unei atmosfere însuflețite de spiritul evanghelic, al libertății și iubirii. Implicarea în misiunea educativă este foarte complexă, iar roadele ei se pot culege în timp. Prin învățământul catolic, Biserica oferă copiilor și adolescenților posibilitatea de a se pregăti într-un mediu favorabil.

În România, în ultimii douăzeci de ani, școala catolică a încercat să refacă legătura cu tradiția sănătoasă a acestui tip de învățământ din școlile Bisericii catolice dinainte de 1948. Acum, societatea românească se află în plin proces de transformare sub toate aspectele, dar, cu toate acestea, nici până în prezent nu a fost clarificat, în legislația românească, statutul școlilor confesionale care înseamnă învățământ pentru orice grad, nivel, specializare și nu doar învățământ specific seminariilor teologice²⁰.

Conform preotului Benedict al XVI-lea *Școala catolică respectă identitatea fiecăruia, propunând o perspectivă proprie educativă, umană și creștină.*

În revista *Actualitatea Creștină*, Eusebiu Pîrțac prezintă câteva motive pentru care părinții ar putea alege o școală catolică pentru proprii copii: *Este o comunitate deschisă tuturor, care pune în centru persoana umană. Proiectul său educativ urmărește formarea integrală a copilului, asigură o creștere senină și orientată spre o viață conformă cu principiile creștine. Îi învață pe copii să facă alegeri libere și responsabile, răspunde la provocările culturale ale timpului nostru, cultivă valori care să-l ajute pe copil să-și facă un viitor; educă la o conviețuire pacifică, solidară și fraternă. Învățământul catolic consideră cunoașterea nu ca pe un mijloc de afirmare ori de îmbogățire, ci ca pe o datorie de slujire și de responsabilitate față de ceilalți, este deschis, respectând diversitatea și îi ajută pe părinți în procesul de educare a copiilor*²¹.

20 Cristina Grigore, *Școala catolică, o școală însuflețită de spiritul evanghelic al libertății și iubirii*, în *Actualitatea Creștină*, anul XXI, nr. 9/2010, pp. 6-7.

21 Eusebiu Pîrțac, *Biserica și societatea*, în *Actualitatea Creștină*, anul XXVII, nr. 4/2016, p.11.

Studiul de față nu are pretenția de a fi tratat ca și cum ar cuprinde complet, istoricul Școlii de băieți romano-catolice din Brăila, aceasta pentru că sunt destul de multe informații neculese, din cauza accesului limitat la surse. Cu toate acestea însă, am reușit să adun un volum suficient de mare de date care să ajute la conturarea unei imagini de ansamblu a istoriei școlii.

Strada Galați, locul unde era situată Școala de băieți romano-catolică

După o succintă trecere în revistă a istoricului învățământului din România, cu o privire asupra celui brăilean, cu aplecare specială asupra influenței Bisericii catolice asupra învățământului, am început tratarea, pe baza surselor primare a istoricului Școlii de băieți romano-catolice din Brăila. De la înființarea sa, în anul 1897 și până în 1948, anul naționalizării, Școala de băieți romano-catolică din Brăila a trecut prin numeroase transformări: clădiri proprii, dezvoltarea aparatului didactic, programe și orare școlare, numeroase generații de elevi din toate categoriile sociale, inspecții, aprobări, situații școlare, salarizare, ajutorarea celor în suferință, epidemii, totul culminând cu funcționarea în timpul celor două Războaie Mondiale. În cele din urmă, după 51 de ani de funcționare, școala a fost naționalizată de regimul comunist ajuns la putere în țara noastră.

Prin acest articol am încercat să aduc la lumină o parte din istoria învățământului brăilean și să demonstrez importanța Bisericii catolice în învățământul confesional din România.

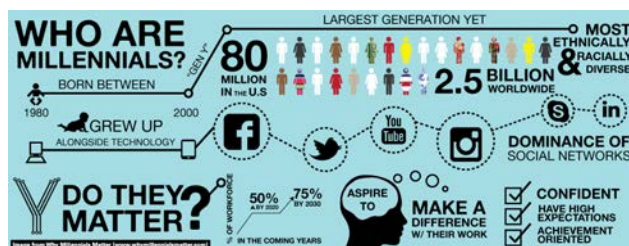
Alina Caplea
profesor

Am spart gheața!

Rândurile ce urmează pot fi mai greu de înțeles pentru o parte dintre cititori. Bibliotecile, cu toate eforturile de a demonstra rolul lor complex în viața unei comunități, rămân, în viziunea multor oameni, conectate doar cu cartea și lectura. În continuare acest lucru rămâne valabil, cartea și lectura sunt, în mod tradițional, apanajul acestor instituții, însă bibliotecile publice țin pasul îndeaproape cu tot ceea ce înseamnă progres. Mai mult decât atât, bibliotecile publice, deși iubesc foarte mult publicul dependent de carte tipărită, vor să aibă aproape și noile generații cărora doresc să le ofere aceeași atenție.

Pentru a înțelege mai bine, sunt necesare câteva cuvinte despre **Millennials**¹ și ce legătură au aceștia cu biblioteca, în general, și cu biblioteca publică brăileană, în special. Demografii ne vorbesc despre *Generațiile X, Z, Y*, despre *Millennials*, aceste cohorte de tineri, nativi digital, care vin puternic din urmă, gândesc altfel, au altă viziune despre viață și muncă și ce este definitoriu pentru ei, stăpânesc cu ușurință noile tehnologii, sunt ca *peștele în apă* în preajma echipamentelor electronice, programează cu ușurință, vor fi cei care vor folosi *Inteligența Artificială* și *Internet of Things* pentru a-și face viața mai ușoară, citesc doar cărți electronice și comunică prin intermediul rețelelor sociale. Știu, este o viziune cam apocaliptică pentru noi, cei obișnuiți cu tihna unei vieți dincolo de biți, octeți și digiți. Dar, ne place sau nu, ei sunt cei care urmează și noi, bibliotecarii, cum ne poziționăm față de acești tineri? Avem două variante: le vorbim la infinit, în mod inefficient, despre frumusețea lecturii și mirosul inconfundabil al hârtiei vechi, ignorând privirea plictisită, care încearcă să evadeze spre

orice altceva sau îi ajutăm să își găsească mai ușor drumul astfel încât să nu ne ignore, ci să se apropie, pe nesimțite, de biblioteci și de valorile pe care le promovează acestea.

Una dintre aceste valori este educația, iar unul dintre conceptele cele mai noi are la bază **STEM (Science, Technology, Engineering, and Mathematics** = știință, tehnologie, inginerie, matematică). Pentru mulți bibliotecari sună înspăimântător tot ceea ce ține de tehnologie. Ei trăiesc în lumea sensibilă și idealistă a cărților, a artelor, iar tehnologia o percep, de multe ori, de pe poziții antagonice, însă probabil că și de aici se pot trage concluzii despre prăpastia care se creează uneori între biblioteci și adolescenți sau tineri, în general. Nu reușim să le oferim servicii adaptate intereselor lor, ale acestor *Generații X, Y, Z* sau care vor mai veni după acestea...

Mai mult decât atât, nici pentru adulții care nu agreează lectura și, din diverse motive, nu vor să vină la bibliotecă, nu prea avem soluții. Cel puțin până acum, pentru că bibliotecile din țările avansate au studiat nevoile acestor categorii care ne cam ocolesc pentru că au alte preocupări și au realizat astfel servicii noi, bazate pe tehnologie. Aceste biblioteci vizionare au adoptat elemente din cultura **Maker**, care este un tip de cultură contemporană ce are la bază o extensie bazată pe tehnologia culturii **DYI (Do IT Yourself = Fă-ți singur)**. Zonele de interes tipice culturii *Maker* includ preocupări orientate către inginerie, electronică, robotică, 3D printing, utilizează echipamente **CNC (Computer Numeric Control)**, în principal pentru activități

1 Patterson, L. (2017). Technology and the Millennial generation în *AlphaGamma - Business portal for young professionals*, accesat în 09 aprilie 2018, regăsit la <https://www.alphagamma.eu/entrepreneurship/technology-millennial-generation/>

cum ar fi prelucrarea metalelor, lemnului, dar și pentru predecesoarele sale, artele și meșteșugurile tradiționale². Această cultură realizează o apropiere, o combinație între tehnologiile moderne și meșteșugurile tradiționale, iar acest lucru este foarte apreciat și bine primit de toate generațiile, inclusiv de către cei atât de greu de atras, tinerii.

Prin urmare, observând acest interes, bibliotecile publice care și-au luat în serios menirea de spațiu comunitar, au realizat aceste zone creative pentru comunitate, numite simplu **Makerspace**. Ele, în acest moment, sunt foarte populare în bibliotecile americane, în cele din țările nordice, dar și în vestul Europei.

În România, bibliotecile publice sunt conștiente de schimbarea radicală pe care un *Makerspace* îl poate aduce pentru comunitate, dar și pentru bibliotecă din punctul de vedere al imaginii. Însă de cele mai multe ori, barierele financiare, dar și cele impuse de handicapul tehnologic, au încetinit sau chiar au blocat aceste intenții.

Biblioteca publică brăileană a avut șansa să nu se confrunte cu aceste două mari riscuri și acum, în 2018, se poate mândri cu primul *Makerspace* funcțional dintr-o astfel de instituție³. Din fericire pentru noi, ordonatorul principal de credite, Consiliul Județean Brăila, a înțeles importanța unui astfel de proiect pentru dezvoltarea bibliotecii publice, pentru că astfel

diversifică oferta de servicii pentru brăilenii de toate vârstele. Pe parcursul ultimilor ani, am primit sumele necesare pentru a realiza această investiție importantă, iar echipa formată în jurul noului serviciu tehnic este alcătuită din specialiști foarte buni și dedicați, acesta fiind un aspect extrem de important pe lângă asigurarea părții financiare.

Ce se întâmplă în acest moment la Biblioteca Județeană *Panaït Istrati* Brăila? Cum susține instituția educația bazată pe *STEM* în rândul comunității brăilene? În acest moment, oferta de servicii din *Makerspace* este adresată, în principal, elevilor și studenților. Pe viitor, după ce vom avansa, pentru că totuși suntem la început și sunt încă multe de pus la punct, vom deschide porțile tuturor categoriilor de public.

Pentru elevi și studenți am inițiat **Clubul de Robotică, Electronică, Programare și Mecanică**. Acesta se desfășoară săptămânal, sâmbăta, cu două grupe, începători și avansați. Începătorii sunt copii de vârstă mică, 8 - 10 ani, care învață primii pași în electronică. Sub îndrumarea a doi mentori extraordinari, voluntari, prof. Anghelache Țărălungă și Marian Cioacă, aceștia învață noțiuni elementare de fizică și mecanică, realizând mici circuite electronice. Această grupă dorim să devină pepiniera pentru cealaltă echipă, de avansați.

² MakerCulture (n.d.) – *Wikipedia, the free encyclopedia*, accesată în 09 aprilie 2018, regăsită la https://en.wikipedia.org/wiki/Maker_culture

³ Ciuraru, C. (2015). Makerspaces în biblioteca publică brăileană în *Biblioteca: Revista de Bibliologie și Știința Informării*. dec 2015, Vol. 26 Issue 12, p367-369. 3p.

Avansații sunt elevi, inclusiv studenți, care deprind, în mod practic, robotica, mecanica și programarea. Sunt coordonați de către conf. dr. ing. Petru Dumitrache, profesor la Facultatea de Inginerie și Agronomie Brăila, Universitatea

Dunărea de Jos Galați, Octavian Silviu Gheorghe și studenta Luiza Gîrbea. Important este că acești mentori sunt voluntarii noștri, fac totul cu pasiune, iar participanții au învățat totul de la zero, ajungând acum să construiască primii roboței, pe viitor ținta lor fiind participarea la competiții de gen.

Roboticienii lucrează chiar în spațiul dedicat, în *Makerspace*, unde beneficiază de toată dotarea lui: își confecționează piese la imprimantele 3D, folosesc gravatoarele CNC și laser din dotare sau stațiile grafice necesare modelării 3D.

Makerspace-ul propriu-zis este un spațiu dedicat în care există următoarele echipamente:

- Imprimantă 3D – 2 buc
- Scanner 3D – 1 buc
- Router/gravator CNC – 1 buc
- Gravator laser – 1 buc
- Cutting plotter – 1 buc
- Plotter – 1 buc
- Mașină de cusut industrială – 1 buc
- Scanner A4 – 1 buc
- Stație grafică Apple – 1 buc
- Stații grafice Windows – 3 buc
- BeeBots – 12 buc.
- Videoproiector – 1 buc
- Consumabile diverse pentru toate echipamentele enumerate mai sus.

Toate acestea sunt în custodia colegului nostru Ștefăniță Alecu, inginer. Acesta are dificila misiune de a cunoaște modul de lucru al fiecărui echipament, de a relaționa cu utilizatorii acestei secții și de a administra toate activitățile care se desfășoară aici.

În acest moment, inginerul nostru, pentru că este de puțin timp în această secție, face probe la toate echipamentele astfel încât să stăpânească modul acestora de utilizare. După depășirea acestei etape obligatorii, vom putea oferi acces liber pentru toate tipurile de utilizatori. Am avut în vedere și normele de protecția muncii, atât de necesar de respectat atunci când lucrăm într-un astfel de mediu. De asemenea, suntem în etapa în care discutăm și modalitatea de accesare a echipamentelor, prin prisma costurilor pe care le implică utilizarea acestor aparate. Mai avem în vedere să începem o campanie în școli, licee și facultăți pentru a atrage profesorii să desfășoare

lecții deschise în acest spațiu. Sunt probleme pe care le cunoaștem, le avem în vedere și le rezolvăm. Avem foarte multe planuri și le vom realiza pe toate.

Tot ca o activitate complementară celor descrise mai sus este și **Coder Dojo**, cerc de programare pentru copii. Acest proiect nu este inițiat de Biblioteca Județeană *Panaite Istrati*, ci de Asociația *Dumitru Ionescu* din Brăila, un grup de tineri antreprenori și viitori antreprenori brăileni care își propun să crească numărul brăilenilor care rămân în oraș după terminarea studiilor și dezvoltă mediul de afaceri bazat pe IT&C.

Aceștia, în colaborare cu biblioteca publică au deschis primul *Coder Dojo* din Brăila, unde copiii învață primii pași în programare. Este important acest lucru, pentru că toate aceste activități se împletesc, se completează, totul spre folosul și dezvoltarea unei generații de tineri puternici și adaptați la cerințele societății informaționale. Ne dorim, în aceeași măsură ca acești tineri să rămână în Brăila și să folosească oportunitățile pe care orașul nostru le pune la dispoziția lor.

Pentru că viziunea managerială asupra acestui serviciu nu se oprește aici, Biblioteca Județeană *Panaite Istrati* este în curs de acreditare ca **Centru ECDL în 3D Printing**, după ce a obținut deja acreditarea de **Centru de Testare ECDL** pentru obținerea unui **Permis ECDL**. Astfel oferim acces la echipamente, dar și posibilitatea instruirii certificate în utilizarea lor.

Pentru că este în spiritul unei biblioteci publice să împărtășească, dorim să oferim și altor biblioteci interesate de acest tip de serviciu tot ceea ce am acumulat noi ca experiență în acest răstimp.

Acesta este modul în care ne vedem noi, ca bibliotecă publică, integrați în viața cetății noastre, în mod activ și realist. Înțelegem care sunt cerințele la care trebuie să ne adaptăm, combinăm cu ușurință serviciile tradiționale cu cele moderne și, cu mândrie, putem spune că acest lucru este apreciat de brăileni, aceasta fiind de fapt cea mai mare mulțumire a noastră!

Corina Ciuraru
Șef Serviciu Automatizare

Biblioteca și informația de afaceri

Efortul de a aduce la lumină informația conținută de publicația *Mercur – Jurnal comercial al portului Brăilei*, la aproximativ 180 de ani de la apariția primului număr, ce vedea tiparul în decembrie 1839, ne-a făcut să ne gândim, cu mai multă atenție la menirea instituției noastre de păstrare și organizare a informației și în egală măsură de diseminare a acesteia.

Dacă ne aplecăm asupra etimologiei cuvântului *diseminare*, conform Dicționarului Explicativ al Limbii Române una dintre explicațiile noțiunii este aceea de *Răspândire pe cale naturală a semințelor, fructelor, polenului etc. în momentul maturizării lor*, ceea ce apropie biblioteca, prin atribuțiile sale, de proiectul pe care îl propunem astăzi, revitalizarea unui ziar comercial în orașul Brăila. Nivelul actual de dezvoltare din punct de vedere social și economic al orașului, alături de extinderea activităților realizate de Biblioteca Județeană *Panaite Istrati* au condus la demararea, în colaborare cu partenerii noștri, a unui proiect care vizează apariția unei publicații economice. Implicarea bibliotecii în realizarea acestui demers este parte a atribuțiilor sale privind informarea și documentarea pentru comunitate, de această dată venind în întâmpinarea nevoilor de dezvoltare ale unui eșantion important al populației brăilene - oamenii de afaceri.

Nu este pentru prima dată când se încearcă acest lucru. Biblioteca, la finele anilor '90, prin anuarele bibliografice, a dorit să ofere astfel de informații, dar acestea reprezentau numai reflectarea în presa locală sau centrală a economiei locale pe parcursul unui an. Agenții economici nu s-au arătat însă interesați de informații vechi, poate de un an de zile. De această dată am identificat un nou mod prin care noutățile din domeniul economic să poată ajunge la cei interesați. Bibliotecarii din structurile info-documentare românești și în egală măsură profesioniștii din mediul de afaceri brăilean au trecut în ultimii treizeci de ani prin modificări profesionale profunde, inclusiv în ceea ce privește modalitatea de informare. S-a făcut astfel tranziția de la suportul tradițional - cartea sau ziarul, la bazele de date din mediul on-line. Această multitudine de medii de documentare au transformat treptat

bibliotecarul din intermediar în producător de informație. Tocmai această etapă justifică implicarea bibliotecii și a profesioniștilor săi într-un astfel de proiect.

Dacă vom cita prima parte a programului pe care ziarul *Mercur* din anul 1839 îl prezenta, o să ne dăm seama cât de actual este demersul acestuia: *Titlul acestui jurnal dovedește scoposul său, n-am trebuință dar, să[-]i mai recomandez folosul, ce poate să tragă el în clasa negoțătorească. În vreme ce cele lalte clase, politice, literare și relegioase să bucură de știri de din lăuntru și de din afară potrivite cu interesul lor, clasa negoțătorească într-o țară de comerț, este lipsită cu totul de acest folos [cân]d iscălitul dar, dupe voea ce'apriimit dela înalta stăpânire va scoate la lumină o asemenea Gazetă intitulată Mercur sau jurnal Comerțial al Portului Brăilei (find că de acolo va ieși).*

Tocmai de aceea ne-am gândit la un titlu pe măsură, *Mercur Economic – pentru tradiție și continuitate*, și sperăm ca împreună cu mediul de afaceri și instituțiile publice ce pot să susțină acest demers să putem să confirmăm arcul peste timp realizat prin intermediul titlului.

La data de 18 aprilie 2018, cu ocazia întrunirii Adunării Generale Ordinare a Membrilor Camerei de Comerț, Industrie și Agricultură Brăila a avut loc lansarea numărului special al ziarului *Mercur Economic*. Alături de Biblioteca Județeană Brăila s-au aflat oameni de afaceri din oraș, președintele Consiliului Județean Brăila, Francisk Iulian Chiriac, primarul Municipiului Brăila, Viorel Marian Dragomir, dar și directori ai instituțiilor publice locale care au salutat inițiativa noastră.

Dragoș Adrian Neagu
Manager Biblioteca Județeană
Panait Istrati Brăila

Construim împreună

Biblioteca este o instituție de stat cu rol strategic în societatea românească informațională¹, o instituție a comunității ce oferă servicii educaționale oricărui adult/tânăr/copil, indiferent de natura sau particularitățile lui bio-psiho-socio-culturale, axându-se pe ideea diversității umane.

Pornind de la aceste definiții, an inițiat proiectul **Construim împreună**, adaptat copiilor cu *Sindrom Down*, dar și pentru copii cu *Autism*.

Sindromul Down este o stare genetică, un cromozom în plus în structura ADN-ului, ce afectează aproximativ unul dintr-o mie de copii. Toate persoanele cu *Sindrom Down* au un anumit grad de dizabilitate de învățare dar, multe dintre aceste persoane duc o viață împlinită dacă sunt iubiți și ajutați.

*Autismul este o enigmă, o mare provocare, o mare necunoscută, dar și o mare problemă pe care specialiștii, părinții încearcă să o deslușească². Este o tulburare pervazivă de dezvoltare cu dizabilități asociate cu debut precoce având ca implicații deficit de relaționare, comunicare, comportament. Incidența tulburărilor din spectrul autismului este de 1 la 166 de copii. În lume există aproximativ 67 de milioane de oameni cu autism, 4 din 5 copii cu autism fiind băieți³. Copiii cu *Autism* prezintă dificultăți de comunicare și relaționare cu cei din jur, instabilitate emoțională, comportament stereotip și repetitiv.*

Concentrându-ne pe aceste nevoi

1 CIORCAN, Marcel. *Bazele biblioteconomiei: Relații publice – Comunicare – Imagine – Conduită*. Craiova: Editura MJM. 2005, p. 7.

2 PEETERS, Theo., Trad. IVASIUC, Ana. *Autismul. Teorie și intervenție educațională*. Iași: Editura Polirom. 2009. p.11.

3 Idem p. 15.

speciale ale copiilor din spectrele mai sus descrise, activitățile din cadrul proiectului educațional *Construim împreună* pun accent pe nevoia de o permanentă socializare și colaborare cu cei din jur, dându-le posibilitatea copiilor/tinerilor, să se dezvolte emoțional și empatic într-o manieră originală, proprie cerințelor lor educaționale. Toate activitățile se axează pe dezvoltarea și educarea abilităților senzoriale, promovând prietenia, cooperarea între copii, prin realizarea unor lucrări colective și implicarea în toate activitățile propuse fără persoane din anturajul cunoscut.

Proiectul se desfășoară în parteneriat cu Școala Gimnazială *Anton Pann* Brăila, Centrul Școlar de Educație Incluzivă Brăila, Asociația *Botez Vlad Sergiu*, Asociația *S.O.S. Autism* Brăila.

Unic în activitatea Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila, proiectul răspunde cererii actuale a comunității și în particular unei audiențe noi, cu nevoi speciale, satisfăcând în mod constant permanentele schimbări ce au loc în societate și venind în întâmpinarea nevoilor culturale de informare, petrecere a timpului liber al tuturor copiilor, fără discriminare, prin intervenție timpurie gratuită.

Camelia Aurelia Cherciu
bibliotecar

Timpul poveștilor

Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila în colaborare cu Direcția de Asistență Socială Brăila a demarat în luna februarie a acestui an un nou proiect dedicat comunității, intitulat *Timpul poveștilor*. De această dată beneficiarii sunt copii defavorizați, în special de etnie romă, cu precădere copiii proveniți din familii cu venituri reduse, din cartierul Lacu Dulce, înscriși la Centrul Social Multifuncțional. O oră pe săptămână, cei mici participă la sesiuni de lectură adecvate vârstei lor, la activități diverse și discuții pentru înțelegerea textelor citite, scopul fiind acela de a-i apropia pe copii de lumea cărții, de a le dezvolta vocabularul, imaginația, creativitatea și plăcerea de a citi. *Timpul poveștilor* este un proiect care se va încheia în luna iunie, odată cu finalizarea anului școlar.

Poveștile pe care copiii le ascultă sunt diverse, atât din punct de vedere tematic, cât și ca dimensiuni. Sunt texte care se pot finaliza într-o sesiune de lectură, în timp ce altele necesită timp mai îndelungat. Un exemplu în acest sens îl reprezintă romanul pentru copii *Aventurile lui Habarnam și ale prietenilor*

săi de Nikolai Nosov, o carte amuzantă și îndrăgită de micuții participanți, care așteaptă cu nerăbdare să descopere întâmplări noi în fiecare săptămână.

Întâlnirile sunt structurate pe mai multe secvențe. Pe lângă lectura publică, copiii sunt implicați și ei în procesul parcurgerii cărților, fiind îndemnați și ajutați să citească ei înșiși. Uneori lectura se dovedește a fi mai dificilă pentru unii dintre ei, copiii fiind de vârste diferite, de la grupa zero până la clasa a V-a. Nu doar lectura este importantă, ci și înțelegerea textelor citite. Astfel, întotdeauna după terminarea sesiunii de lectură există un timp dedicat discuției pe baza textelor, în urma cărora copiii află care este morala scrierilor respective.

Proiectul este conceput în jurul ideii de a dedica timp copiilor, nevoii acestora de a simți că au pe cineva aproape și poveștilor care au menirea de a fi liantul între adultul care citește și copilul care trăiește emoțiile, sentimentele și descoperă lumea într-un alt fel.

Într-o atmosferă relaxantă care nu le amintește de școală, *Iepurele de catifea*, personajele Fraților Grimm, Sofia, Robin

Hood, Elena din Avalor, Avioanele Disney, *Bunul dinozaur* și mulți alți eroi i-au fascinat pe cei mici, determinându-i să răsfoiască de fiecare dată cu plăcere cărțile și să aștepte cu drag și curiozitate următoarea întâlnire cu lumea magică a poveștilor.

Cărțile deschid orizonturile gândirii, îi fac pe copii să creadă în modelele pe care le descoperă în paginile lor, le dezvoltă capacitatea de a vorbi și de a-și susține ideile în mod argumentat, ceea ce reprezintă o modalitate de socializare pe o temă comună și îndrăgită de ei.

Data de 4 aprilie 2018 a fost una importantă pentru copiii de la Centrul Social Multifuncțional din Lacu Dulce, deoarece proiectul *Timpul poveștilor* s-a

alăturat evenimentului național *4/4 Pentru Prieteni* organizat de American Councils for International Education cu sprijinul Ambasadei Statelor Unite ale Americii în România cu ocazia comemorării a 50 de ani de la moartea remarcabilului activist american Dr. Martin Luther King Jr.

Scopul activității a fost acela de a demonstra că putem face lucruri importante pentru cei din jur, iar proiectul nostru s-a pliat perfect pe obiectivul evenimentului. Alături de bibliotecă au fost cu această ocazie voluntarii Andrei Bianca, Bișa Andreea - eleve la Liceul *Ana Aslan* și Strâmbianu Clara-Andreea și Chirilă Ștefania - eleve la Liceul *D. P. Perpessicius*. Lectura s-a împletit de această dată cu activitățile practice având ca temă sărbătorile pascale. Copiii au confecționat un coșuleț pentru ouă pe care l-au personalizat după pofta inimii, fiind recompensați cu o surpriză dulce.

S-a demonstrat faptul că pentru a deveni cititori conștienți și iubitori de cărți, copiii au nevoie să li se citească zilnic cel puțin câte 20 de minute. Prin proiectul *Timpul poveștilor* Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila încearcă să suplinească rolul pe care familia ar fi trebuit să îl aibă în cazul copiilor de la Centrul Multifuncțional din Lacu Dulce. Cititul cu voce tare, în special între adulți și copii, este una dintre cele mai frumoase activități care ar putea fi realizate, beneficiile acestora fiind nenumărate.

Roxana Neagu
coordonator proiect

PORTRET DE BIBLIOTECAR

Elena Drăgan

Portret

Profil

Nume și prenume: Elena Drăgan;

Studii: Facultatea de Biologie, Geografie, Geologie, Universitatea Al. I. Cuza, Iași;

Ocupația: Bibliotecar, Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila, Serviciul Dezvoltarea Colecțiilor și Catalogarea Documentelor;

Familie: Căsătorită, doi copii.

Născută într-o zonă încântătoare din punct de vedere natural, în Piatra Neamț, Elena Drăgan s-a simțit întotdeauna atrasă de plante și animale. O bună parte din copilărie și-a dorit să devină farmacist, dar dragostea pentru mediu a determinat-o ulterior să se îndrepte către Facultatea de Biologie, Geografie, Geologie din cadrul Universității Al. I. Cuza din Iași. *Mi-ar fi plăcut să lucrez într-un laborator, să studiez plantele, animalele, acesta fiind motivul pentru care am ales biologia. Am încercat să îmi găsesc de muncă în cercetare, însă în anul 1985,*

la finalizarea facultății, am primit repartiție în învățământ și am profesat în localitatea Bozienii de Jos din județul Neamț, timp de cinci ani.

În toată această perioadă a încercat să urmeze modelul propriei sale profesoare de biologie din liceu, doamna Bârlădeanu, pe care a admirat-o pentru modul în care aceasta s-a dedicat elevilor. Își amintește cu drag felul în care le explica fiecare lecție în parte, dar și excursiile organizate de aceasta, prin intermediul cărora reușea să își apropie elevii.

Începând cu anul 1990, după căsătorie, Elena Drăgan vine la Brăila, ca profesor de biologie la Liceul Tehnologic *Anghel Saligny*, unde a predat timp de 11 ani. Întrebată cum a perceput profesia de dascăl, la început de drum, colega noastră își amintește cu drag de primii ani din învățământ: *Nu a fost ușor însă a fost frumos. Eram mulți absolvenți, priveam altfel și treceam ușor peste greutățile vieții. Eram uniți și mergeam tot înainte. Îmbinam frumos distracția cu munca și seriozitatea. Aveam o mare responsabilitate în fața elevilor și încercam să le insuflăm pasiunea pentru materia pe care o predă fiecare dintre noi.*

Anul 2001 a însemnat o schimbare în traseul profesional al Elenei Drăgan. A fost momentul în care a optat să se alăture echipei Bibliotecii Județene Panait Istrati Brăila. A început ca bibliotecar la Secția Împrumut pentru Adulți, apoi o scurtă perioadă a lucrat la Secția pentru Copii, iar de câțiva ani a trecut la Serviciul Dezvoltarea Colecțiilor și Catalogarea Documentelor. *Mi-a plăcut în secții, dar îmi place foarte mult și ceea ce fac în prezent. Este o muncă continuă care*

implică și un pic de cercetare, dacă vrei să îți faci treaba bine. În secție aveam ceva mai mult timp în care să mă aplec asupra cărților în ceea ce privește lectura. Acum, la Catalogare, fac descrierea standard a fiecărui document care intră în bibliotecă și care poate fi regăsită apoi, în catalogul electronic al instituției.

Colega noastră realizează prezentarea publicațiilor achiziționate de bibliotecă, făcând totodată repartizarea la raft a cărților în funcție de clasificare, cotă și domeniu. Prin mâinile sale trec anual sute de documente, din domenii variate, iar faptul că se numără printre primii oameni care le vizualizează constituie un avantaj atunci când vine vorba de pasiunea pentru lectură. *Trecându-mi atâtea cărți prin mână nu am cum să nu le remarc pe moment. Uneori dau titlurile interesante deoparte pentru a le frunzări mai târziu. Nu dispun de atât de mult timp încât să citesc tot ceea ce îmi atrage atenția. Sunt atât de multe lucrări bune!*

Pentru utilizatori, traseul unei cărți în bibliotecă, din momentul achiziției până când aceasta ajunge la raft, se poate dovedi foarte interesant. O factură poate conține 30 – 40 de cărți, iar prelucrarea lor durează câteva zile la colega noastră. Apoi urmează o perioadă în care cărțile merg la Evidența documentelor, iar de aici ajung pe rafturile secțiilor, așteptându-și cititorii.

Cartea rămâne apreciată de brăileni, dovadă fiind faptul că literatura de tip beletristic are același succes ca întotdeauna, însă se remarcă o evoluție a cărților. *Există tendința asta de a se îndrepta lumea spre psihologie, spre dezvoltare personală. Astfel de cărți nu se căutau în anii trecuți. Există multe titluri atractive, depinde de preocupările celor care citesc.*

Pentru că au trecut destui ani de când lucrează la Catalogare, Elena Drăgan poate face o comparație între ceea ce însemna acest

serviciu în trecut și ceea ce reprezintă el în prezent. La începutul activității în bibliotecă a lucrat o perioadă la catalogul pe fișe în secția destinată împrumutului de carte pentru adulți, introducându-le în baza de date. A avut chiar o perioadă în care lucra alternativ în secție și la catalogare. *Biblioteca Județeană Brăila a trecut prin transformări spectaculoase în ultimii ani. Odată cu apariția bazelor de date în format electronic munca bibliotecarilor s-a adaptat noilor cerințe, ceea ce a dus la modernizarea întregului sistem.*

Biblioteca este parte integrantă a comunității brăilene, implicându-se în diverse activități organizate de administrația locală, în vederea promovării cărții și a lecturii. Astfel anul trecut, Serviciul Dezvoltarea Colecțiilor și Catalogarea Documentelor, din care face parte colega noastră, a participat la evenimentele din cadrul Zilelor Municipiului Brăila, ocazie cu care bibliotecarii au încercat să apropie publicul de carte prin activități handmade variate. *În trecut biblioteca însemna doar împrumut de carte. Astăzi, deși cartea este în continuare cea mai importantă, evenimentele organizate de noi sunt diverse, pentru toate gusturile și trebuie să continue. Tot ceea ce este modern ar trebui să atragă cât mai mulți utilizatori, iar Biblioteca Județeană din Brăila este una modernă, informatizată și dedicată oamenilor.*

Pasiuni: Lectura, filmele bune, cultivarea florilor și muzica de calitate.

Citat preferat: *Ceea ce contează cu adevărat este ceea ce crezi.* (Dan Brown)

Camelia Aurelia Cherciu

Portret

Profil

Nume și prenume: Camelia Aurelia Cherciu;
Studii: Facultatea de Istorie, Filozofie și Teologie, Universitatea Dunărea de Jos Galați; Master Biblioteconomie – *Gestionarea informației în societatea contemporană*, Universitatea București (în curs);

Ocupația: Bibliotecar, Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila, Secția Împrumut Carte pentru Adulți;

Familie: Căsătorită, un copil.

Pasionată încă de mică de documentarea amănunțită, Camelia Aurelia Cherciu și-a dorit să devină cercetător în arheologie. Visa la momentele în care ar fi putut face studii laborioase folosind ca surse de informare documentele vechi. Apoi și-a descoperit înclinația spre munca cu cei mici și treptat a ajuns să îmbine, într-un mod frumos, cele două pasiuni ale sale. În anii '90, atunci când situația politică și socială era incertă în România, familia a îndemnat-o să rămână în orașul natal și să renunțe la ideea de a-și continua studiile în capitală. Astfel, Camelia Cherciu s-a îndreptat către învățământ, dedicându-se inițial copiilor foarte mici. A lucrat ca educatoare la Școala din Gulianca timp de un an de zile. *Aveam 18 ani atunci, nu știam ce mă așteaptă. Cu emoție m-am concentrat să îmi aud numele pentru a ști că aveam să fiu repartizată. Nici nu conta foarte mult unde anume urma să predau. Din momentul în care*

m-am auzit strigată nu îmi mai amintesc nimic din ce a urmat. Atât de fericită și emoționată eram!

A lucrat apoi, pentru o vreme, la Școala din Cotu Lung. A urmat școala postliceală pentru învățământ special și a fost

încadrată la Școala Specială de Fete, un loc de care s-a legat sufletește și căruia i s-a dedicat mai mulți ani. *Atunci Școlile Speciale erau separate. Eu am predat la Școala Specială pentru Fete care era destinată copiilor de la clasa I până la clasa a VIII-a. Erau programe speciale adaptate cerințelor lor intelectuale. Scopul era acela ca la sfârșitul clasei a VIII-a copiii să știe să scrie, să citească, să poată efectua calcule matematice elementare. Încercam să-i pregătim și să-i ajutăm pentru momentul în care aveau să-și caute un loc de muncă. Le plăcea foarte mult terapia ocupațională, să confecționeze tot felul de produse manuale și tocmai din acest motiv îi îndrumam către slujbe care implicau abilitățile practice deprinse.*

După 14 ani de lucru în învățământul brăilean, Camelia Cherciu s-a îndreptat către un nou proiect, *Amici dei Bambini*, un

parteneriat al fundației italiene cu Protecția Copilului Brăila, fiind vorba despre primul așezământ de tip familial din oraș. Și aici a lucrat alături de copii, dedicându-se acestora și folosindu-și cunoștințele și experiența acumulată pentru a le veni în ajutor.

Perioada frumoasă de lucru cu cei mici a continuat firesc, când începând cu anul 2004, Camelia Cherciu s-a alăturat echipei Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila, la Secția Împrumut Carte pentru Copii. *La bibliotecă am venit pentru postul apărut la Ludotecă. A fost o perioadă foarte frumoasă. Mi-a plăcut enorm lucrul cu copiii.*

În 2013, odată cu mutarea tuturor secțiilor bibliotecii la noul sediu din *Piața Polygon*, nr. 4, colega noastră a trecut la Secția Împrumut Carte pentru Adulți, dar continuă să lucreze cu cei mici și nu numai. Activitatea *Biblioamici pentru bunici* este un proiect educațional ce se desfășoară sub deviza: *Și ei sunt ai noștri*. Acest proiect a fost inițiat în anul 2015 de către bibliotecară în colaborare cu Rodica Neofit, director executiv Asociația ART-TERAPIE.CES.AU. și se adresează bătrânilor din Căminul *Sfinții Apostoli Petru și Pavel* Brăila. Scopul este acela de a îmbunătăți și înfrumuseța viața celor care trăiesc în acest cămin, de a crește calitatea vieții persoanelor de vârstă a treia.

Tot în 2015 a debutat la bibliotecă Atelierul *Istoria Artei Religioase* care se adresează tinerilor, un proiect atractiv, cultural-educativ. Activitatea reprezintă o incursiune istorică în miezul evenimentelor, de la moartea și Învierea lui Hristos, Învățătorul, care a marcat mersul întregii omeniri. Din septembrie 2016, la inițiativa coordonatorului activității, bibliotecar Camelia Cherciu, atelierul s-a transformat în proiect educațional județean *Istoria Artei Religioase*, cu tema

Cunoașterea și promovarea valorilor istorice, religioase, artistice, ce se va desfășura pe o perioadă de patru ani, până în 2020.

Inimoasa bibliotecară a inițiat în 2016 proiectul *Colorăm viața* dedicat copiilor cu cerințe educaționale speciale și cu tulburări de limbaj, care au nevoie să-și dezvolte personalitatea și comportamentele sociale în diferite spații și anturaje necunoscute lor.

Din 2017 alte două proiecte au prins viață tot la inițiativa Cameliei Cherciu. *Construim împreună*, un nou proiect educațional dedicat copiilor cu sindrom Down și autism a apărut cu sprijinul unei echipe care dorește să se implice în activități de dezvoltare și recuperare fizică și psihică, menite să-i ajute pe acești copii.

Pentru pasionații de literatură, cultură și artă japoneză, colega noastră a pus de asemenea, bazele Clubului *Kagami*, alături de scriitoarea Veronica Teodoru, unde a încercat să descifreze tainele unei specii literare aparte – Haiku. *Îmi place cultura orientală. Am zis că nu se poate să nu facem o paralelă între cultura orientală și cea occidentală din punct de vedere religios și cultural. Ai senzația că lucrurile sunt foarte diferite, dar nu este chiar așa. Sunt foarte multe asemănări pe care am încercat să le deslușim în cadrul acestui club. Nu facem doar poezie, avem activități diverse. Japonia nu este doar Haiku.*

Întrebată ce înseamnă meseria de bibliotecar, colega noastră mărturisește că este o slujbă pentru care trebuie să fii permanent informat, să ai o cultură generală solidă, să știi să te duci direct la sursă și să-i oferi informația necesară utilizatorului. *Trebuie să ai o ștachetă înaltă. Să fii demn. Dacă ești mereu pregătit și deschis tuturor oportunităților poți îmbina frumos pasiunile personale cu munca de bibliotecar. Și atunci*

satisfacțiile vin cu siguranță. Lucrez cu școlarii de gimnaziu și copii defavorizați deoarece ei au nevoi mai mari decât celelalte categorii de copii, interacționez cu multe persoane atât în calitate de bibliotecar, cât și în proiectele pe care le desfășor. De la fiecare în parte am câte ceva de învățat și sper că și ceilalți vor avea ceva de învățat din ceea ce le ofer.

A aflat ce înseamnă și cum trebuie împărtășită dăruirea de sine de la doi oameni speciali. *Arhiepiscopul Casian mi-a fost profesor trei ani. M-a marcat la modul cel mai profund cu putință. Când intra în sală, deși este un om potrivit de statură, aveai senzația că intră un uriaș. Personalitatea sa era copleșitoare prin apropierea de cele sfinte și de oameni. Un gest de mare omenie a fost acela de a-și dona salariul pentru bursele studenților; oferindu-ne astfel puterea exemplului – tocmai pentru ca noi să fim mai buni, să ne schimbăm în bine, să facem lucruri pozitive pentru cei din jurul nostru.*

Părintele Victor Țugui i-a fost alături în momentele grele, motiv pentru care Camelia Cherciu îl consideră un alt model de viață. *Am greșit de multe ori și de fiecare dată m-a ajutat să conștientizez ce aveam să fac, cum să merg mai departe. Nu m-a dojenit foarte tare, m-a încurajat, a crezut în mine. A fost și este un adevărat Părinte continuând să mă sprijine în proiectele pe care le derulez. Încrederea oferită am mai primit-o doar de la familia mea! Este foarte important să ai încredere că poți reuși tot ceea ce-ți propui!*

În toate activitățile realizate la bibliotecă și în comunitate, cartea și lectura sunt prezente și promovate permanent de către colega noastră, care încearcă să trezească gustul copiilor, tinerilor și adulților pentru frumos și pentru valorile autentice. Fiind implicată în foarte multe activități, diverse ca structură și tematică, Camelia Cherciu gestionează un volum mare de informații pe care încearcă să le transmită celor implicați alături de bucuria de a cerceta, de a căuta datele necesare specificului activității.

Pasiuni: *Îi place foarte mult să descopere și să facă lucruri noi. Este pasionată de flori, cultura orientală, dar și de munca de cercetare. Dacă mă închizi la Biblioteca Națională și îmi dai să fac cercetări, acolo aș sta. Îmi place să caut informațiile direct de la sursă, în cărți, să răsfoiesc documente vechi.*

Citat preferat: *Ca răul să învingă, e suficient ca oamenii de bine să nu facă nimic.* (Edmund Burke)

Laurian Onofrei

Portret

Profil

Nume și prenume: Laurian Onofrei;

Studii: Facultatea de Mecanică, Universitatea Tehnică *Gheorghe Asachi*, Iași;

Ocupația: Tehnoredactor, Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, Serviciul Automatizarea și Dezvoltarea Activităților. Digitizare;

Familie: Căsătorit.

Născut în Brăila, Laurian Onofrei a ales să urmeze cursurile Facultății de Mecanică, inspirat fiind de cariera de inginer a tatălui său, dar și de faptul că se simțea atras de disciplinele tehnice. După terminarea Liceului Industrial *Nicolae Iorga*, intenționa să își continue studiile la București, însă în urma unei vizite făcute împreună cu tatăl său la Iași, planurile i s-au schimbat. *Tata m-a dus să văd Iașiul. Mi-a plăcut orașul pe care l-am considerat boem, fascinant, un centru universitar de excepție și m-am îndrăgostit*

de el. Prin urmare am ales Iașiul pentru a merge la facultate și nu am regretat deloc. Am rămas 13 ani în acest oraș.

Nu doar orașul l-a cucerit, ci și oamenii acestuia. O personalitate deosebită, un profesor de marcă al învățământului universitar ieșean, Dimitrie Ioan Mangeron, s-a dovedit a fi cel care i-a ținut cel mai simplu și mai eficient discurs motivațional. *Îmi amintesc că eram în anul doi de facultate și aveam un examen foarte greu la Mecanică teoretică. Nu prea aveam chef să învăț, însă știam de un profesor, Mangeron. Mi-am cumpărat o carte de-a lui, am aflat unde stătea și am mers la el acasă, în Copou. M-a întâmpinat în halat și papuci și m-a întrebat ce doresc. Cu un curaj pe care acum nu mi-l mai explic i-am cerut un autograf. M-a poftit în casă, a stat de vorbă cu mine și la final mi-a scris pe carte o dedicație memorabilă – «Scumpului meu viitor coleg, Laurian».* Nu doar profesorul l-a marcat pe Laurian Onofrei, ci și interiorul în care a fost primit, plin de cărți, atât de multe încât se regăseau și pe scara interioară a imobilului. Matematicianul, omul care scria și vorbea în șapte limbi, dar care și-a găsit timp să-i vorbească unui simplu student, cel care umplea un amfiteatru cu poveștile lui, profesorul căutat de universități din toată lumea pentru prelegerile sale, a reușit să îl determine pe tânărul de atunci să ia avânt. *Omul acesta deosebit m-a fascinat, m-a făcut să îmi schimb perspectivele, am învățat și am luat examenul cu o notă onorabilă.*

După terminarea celor șase ani de

facultate primele slujbe le-a avut în Iași și în împrejurimi, dar nu în domeniul pe care l-a absolvit. Primul job a fost ca operator la compania de îmbuteliat *Coca-Cola*. Apoi a fost supraveghetor de muzeu la Mitropolia Moldovei și Bucovinei, dar și șef de exploatare forestieră la Schitul Stavnic de lângă Iași.

Anul 2000 a însemnat revenirea în orașul natal. Laurian Onofrei s-a angajat, pentru o scurtă perioadă de timp, la o firmă al cărei domeniu de activitate era fabricarea de construcții metalice, părți componente ale structurilor metalice, fiind producător de aparatură și echipamente pentru sudură. A lucrat astfel ca asistent manager la *Sacomet SRL*, apropiindu-se în felul acesta mai mult de domeniul tehnic. Începând cu anul 2001, parcursul carierei sale trece printr-o modificare însemnată atunci când apare oportunitatea unui nou loc de muncă, acela de secretar tehnic la Universitatea *Constantin Brâncoveanu* din Brăila. Timp de trei ani, nu doar a intrat în contact direct cu studenții acestei universități, dar a fost și responsabil de actualizarea datelor în format electronic. Era o muncă migăloasă, de finețe care necesita cunoștințe în domeniul informatic și bune abilități în comunicare, dar Laurian Onofrei s-a pliat pe cât posibil pe cerințele postului respectiv.

Mult mai apropiat de abilitățile sale s-a dovedit a fi însă postul de tehnoredactor înființat la Universitatea *Constantin Brâncoveanu* în anul 2004, pentru care a aplicat și pe care l-a și ocupat. *A crescut foarte mult volumul de lucru în cadrul Universității și a apărut acest post. Am fost încântat de idee și am decis să încerc. Se făcuse și un cabinet*

multimedia pentru studenții de la Facultatea de Jurnalism, fiind tot timpul proiecte noi de realizat. În calitate de tehnoredactor am cules texte, am realizat tehnoredactare pentru cărți și chiar am lucrat la tipografie. Universitatea i-a oferit posibilitatea să se perfecționeze permanent, Masteratul în *Marketingul serviciilor publice* realizat aici, în această perioadă, fiind un exemplu în acest sens.

După 12 ani de muncă în cadrul Universității brăilene a fost nevoit să își găsească o nouă slujbă. Astfel, Laurian Onofrei a lucrat la *Plotter Design* Brăila pe un post de asistent tehnic, ocupându-se de grafică pe calculator și devize, iar mai apoi un an a lucrat ca supervisor de producție la fabrica de componente auto a celor de la *Yazaki* Brăila. Pentru a se califica în acest nou domeniu de activitate a urmat un stagiu de pregătire de jumătate de an în Slovacia.

Pasiunea pentru informatică și tehnoredactare l-a atras spre Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, în anul 2015, când a fost scos la concurs un post de tehnoredactor în cadrul Serviciului Automatizarea și Dezvoltarea Activităților. Digitizare. În ultimii trei ani a tehnoredactat cărți, a realizat grafică pentru nenumărate afișe și a lucrat la mai multe numere ale revistei *Ex Libris* a bibliotecii. *Primele două-trei luni au fost de adaptare. Am fost ajutat de colegi pentru a-mi perfecționa deprinderile necesare noului job. A trebuit să-mi fac un update, să mă școlesc la locul de muncă.*

Întrebat fiind ce îi place la meseria sa, Laurian Onofrei a răspuns: *Îmi place că îmi pot manifesta liber aptitudinile, pot să improvizez, să mă joc cu anumite instrumente pentru a crea un produs nou. Nu pot să spun*

că îmi exerseze talentul, dar este o profesie inedită pentru că nu fac mereu același lucru. Pare că ceea ce fac eu ține de rutină, dar nu este așa. Totul este diferit de la o zi la alta.

A fi *tehnoredactor* pentru colegul nostru înseamnă o meserie care îți solicită imaginația, creativitatea, te face să fii multivalent, obligându-te permanent să te documentezi și să fii informat, scopul fiind acela de a surprinde esențialul și de a-l transmite mai departe în produsele destinate publicului. *La Universitate tehnoredactam și printam produse cu subiecte tehnice. La bibliotecă gama de documente este mult mai diversă. Evenimentele pe care le susține biblioteca au nevoie de o publicitate pozitivă și aici intervin eu. Trebuie să gădesc forma cea mai atractivă pentru a semnaliza o activitate. Munca pe care o depun aici este preferabilă oricărei alte ocupații unde ar putea interveni monotonia.*

Satisfacțiile oferite de postul de tehnoredactor sunt numeroase, iar Laurian Onofrei susține că lucrează într-un mediu frumos, select care îl stimulează permanent, determinându-l să țină pasul cu noile tehnici și instrumente de lucru.

Tehnoredactarea fiecărei cărți pe care a avut-o de realizat la bibliotecă a necesitat dedicare, atenție sporită, însă toate acestea îi fac o deosebită plăcere, mai ales că unele cărți îi oferă posibilitatea de a se apropia de o pasiune personală legată de lucrurile și documentele vechi.

*Mi-a plăcut în mod deosebit să lucrez la volumul **Carte vechi la Brăila 1612 – 1830** a lui Ion Volcu, apărută în anul 2016, la editura Proilavia, a bibliotecii. Este mare lucru să îți treacă prin fața ochilor informații și documente vechi, de la 1600 – 1700. Nu toți au șansa asta, iar mie mi s-a oferit.*

Pentru colegul nostru, cartea înseamnă cea mai importantă sursă de informație, chiar și în era modernă. Preferă cărțile documentare și emisiunile de același gen, considerând lectura ca fiind una dintre cele mai elevate forme de recreere. Uneori împarte pasiunea sa pentru publicațiile noi care conțin informații vechi cu apropiații, oferindu-le cadou.

Pasiuni: Muzica rock, ciclismul și obiectele și documentele vintage.

Citat preferat: *Adevărul nu are nimic de-a face cu numărul de oameni care cred în el.* (Paul Claudel)

Teodora SOARE
Roxana NEAGU

Biblioteca Comunală Tudor Vladimirescu

Pe drumul care leagă Brăila de Râmnicu Sărat se află comuna Tudor Vladimirescu cu satele componente Scorțaru Vechi și Comăneasca. Primele informații despre localitatea Tudor Vladimirescu datează de la sfârșitul secolului al XIX-lea, când comuna, înființată în anul 1879, odată cu împroprietărirea însurășilor, făcea parte din plasa Vădeni a județului Brăila. Cele două sate aflate în prezent în administrarea comunei, Comăneasca și Scorțaru Vechi, împreună cu satul Lutu Alb formau în vremea aceea comuna Scorțaru Vechi (Mola). Începând cu anul 1950, localitățile au fost incluse în raionul Brăila al regiunii Galați, iar din 1968, comuna Tudor Vladimirescu a înglobat satele Scorțaru Vechi și Cazasu. Odată cu reînființarea județului, comuna a revenit la Brăila. Satul Cazasu a făcut parte din comuna Tudor Vladimirescu până în anul 2003, când a devenit comună de sine stătătoare.

Ca în fiecare localitate din mediul rural, biblioteca este centru comunitar care vine în întâmpinarea nevoilor locuitorilor comunei, aceștia găsind aici răspuns la diverse probleme ce necesită informare. Biblioteca Comunală Tudor Vladimirescu funcționează în două săli, una destinată împrumutului de carte, cealaltă fiind un centru de internet dotat cu patru calculatoare. Instituția de cultură deține aproape 10.500 de documente destinate tuturor categoriilor de vârstă și care deservesc cei peste 2.000 de locuitori ai comunei.

Din 2005, biblioteca se află în grija Elenei Stanciu, o persoană pasionată de obiceiurile și tradițiile locale, care se preocupă de atragerea copiilor și tinerilor spre carte și lectură, prin intermediul diverselor activități organizate aici. Bibliotecara a încheiat, de-a lungul timpului, parteneriate cu școala din localitate, dar și cu unitățile de învățământ din satele apropiate pentru desfășurarea unor proiecte destinate elevilor. *Copilul și cartea* este un astfel de exemplu. Proiectul s-a desfășurat pe parcursul anului 2017 în parteneriat cu Școala Gimnazială *Aurel Horneț* din localitate și a constat atât în realizarea unor mape pentru diverse personaje literare, dramatizări, concursuri, jocuri de creație, cât și în constituirea unei minibiblioteci a clasei.

De asemenea, evenimente importante ale culturii românești au fost de fiecare dată marcate la biblioteca din Tudor Vladimirescu: nașterea lui Mihai Eminescu, Unirea, Mărțișorul, Paștele, Ziua Europei etc. Astfel de activități au fost promovate prin proiectul *Biblioteca – sub semnul noului an școlar*, o campanie de informare în școli cu privire la oportunitățile de studiu și recreere în cadrul instituției.

Elena Stanciu le-a asigurat de-a lungul timpului elevilor din comună care studiază la licee din alte localități fondul de carte necesar bibliografiei școlare. Colaborarea cu postul de Poliție din localitate este un alt demers util prin care copiii sunt preveniți cu privire la evenimentele rutiere nedorite și primesc informații despre regulile de circulație.

Colaborarea cu școlile învecinate continuă și în anul 2018. Din cele 14 manifestări culturale educative propuse putem aminti: *Formarea bunelor maniere*, *Lectura o călătorie spre inimă și minte*, *Extraordinarele călătorii ale eroilor lui Jules Verne povestite de copii*, *Copilăria în universul sadovenian de la Domnul Trandafir la Dumbrava Minunată* – evocare literară, *Invitație în împărăția cărților* – Ziua Copiilor Lumii.

În epoca modernă în care oamenii sunt tot mai atrași de noile tehnologii sau mult prea ocupați cu problemele cotidiene, Biblioteca Comunală Tudor Vladimirescu rămâne un spațiu primitor nu doar pentru copii, ci și pentru adulții care găsesc permanent sprijin atunci când trec pragul instituției și solicită informații.

Biblioteca Orășenească Însurăței

Orașul Însurăței se află în partea central-sudică a județului Brăila, pe șoseaua națională DN21, care leagă Brăila de Slobozia. Localitatea este atestată documentar încă din anul 1882. Geografii amintesc faptul că primele așezări ale actualei localități Însurăței erau situate pe o moșie numită *Mușeteanca mare*, ce făcea corp comun cu moșia Viziru, proprietarul acesteia fiind boierul G. Ipsilante. În timpul domniei lui Al. I. Cuza, moșia a fost preluată de stat și pământul a fost oferit țăranilor în funcție de numărul de vite ale fiecăruia. Tinerii Însurăței primeau dreptul de a se stabili pe moșia statului. Începând cu 1882 satul devine comună cu administrație proprie și primește numele oficial de Însurăței. În anul 1898 localității i se alătură Însurăței Noi, o comună locuită de familii tinere. Denumirea oficială a comunei derivă din faptul că majoritatea coloniștilor erau tineri Însurăței. La data de 5 mai 1989, Însurăței a fost declarat oraș.

Biblioteca din Însurăței a luat ființă în anul 1961, deservind populația din zonă și odată cu urbanizarea localității a devenit Biblioteca Orășenească. Aceasta a fost renovată în anul 2002, mărindu-și spațiul destinat utilizatorilor. În anul 2010 instituția a beneficiat de donații prin programul *BIBLIONET*, care a venit în sprijinul comunității pentru a facilita accesul membrilor acesteia la tehnologia informațională într-o bibliotecă modernă. Astfel, biblioteca a primit patru calculatoare, un videoproector, un ecran de proiecție, scanner, imprimantă și camere web. Primăria Însurăței s-a implicat în modernizarea bibliotecii asigurând accesul la internet pentru cei 7.228 de locuitori ai orașului care au la dispoziție 10.112 documente din domenii diverse, destinate tuturor categoriilor de vârstă.

Fănica Popa este bibliotecarul instituției încă din anul 1990. În modestul spațiu al bibliotecii, s-a demonstrat de-a lungul timpului că pot fi realizate proiecte și activități interesante care au captat atenția comunității, cu precădere pe cea a copiilor și tinerilor. Fănica Popa ne mărturisește că anul 2017 a fost unul bogat în evenimente. Astfel, începând cu luna ianuarie, elevii au sărbătorit *Ziua Culturii Naționale* și pe

cea a lui Mihai Eminescu, aflând informații despre viața poetului. Biblioteca a încheiat parteneriate cu școlile și grădinițele din localitate, astfel încât aici, copiii au participat la diverse proiecte: *Curiozități din viața plantelor*, *Să mâncăm sănatos*, *Să știi mai multe, să fii mai bun*. Toate acestea au drept scop implicarea tuturor copiilor și a cadrelor didactice în activități care să le pună în valoare talentele și capacitățile creative ale acestora.

Biblioteca orașului nu este deschisă publicului doar pe perioada anului școlar. Și în

vacanțe elevii își petrec timpul liber aici, proiectul *Bibliovacanța* atrăgându-i prin povești, desene animate și diverse jocuri educative. Pe lângă fondul de carte, biblioteca deține și mingi, corzi elastice, cercuri de gimnastică, creând astfel un spațiu de joacă și relaxare atât în interior, cât și în aer liber. Anul acesta prin parteneriatul *Educația – oglinda neamului român* încheiat cu Școala Gimnazială Lanurile au fost demarate o serie de activități: *Ziua mamei* - concurs de desene; *Hristos a înviat* - Paștele la români; *Europa, casa mea* - prezentări cu ocazia zilei Europei.

Proiectele cu școlile și grădinițele din zonă continuă, *Prietenii cărții* și *Porți deschise către educație* sunt două exemple în acest sens, concretizate în vizite, concursuri, expoziții, pentru o bună informare și educare a tinerei generații. Succesul activităților din cadrul *Bibliovacanței* a determinat-o pe Fănica Popa să-și propună reluarea proiectului și în vara lui 2018.

Rubrică realizată de Roxana Neagu
și Teodora Soare

Titluri noi în bibliotecă

Aviatorul, Evgheni Vodolazkin, Editura Humanitas, București, 2017

Evgheni Vodolazkin s-a născut în 1964 la Kiev. Este doctor în științe filologice, specialist în literatură rusă veche. Pe lângă nenumărate lucrări științifice, Vodolazkin se remarcă prin romanele sale, *Soloviov și Larionov* și *Laur* foarte bine primite de public și de critica literară, fiind distinse cu numeroase premii.

Aviatorul a fost publicat în 2016 și tradus în limba română în 2017. Subiectul cărții îl are în prim-plan pe Innokenti Platonov, un bărbat ce devine produsul unui experiment de la începutul secolului XX. Fără să fie aviator, acesta săvârșește un zbor extrem, în urma căruia ajunge ca deținut pe o insulă înghețată din nordul Rusiei, fiind criogenat. Este readus la viață la sfârșitul secolului XX, însă suferă de o pierdere completă a memoriei. Doctorul îl sfătuiește să țină un jurnal unde să își noteze atât experiențele cotidiene, cât și amintirile ce îi revin în minte. Jurnalul lui Platonov devine astfel un fascinant caleidoscop de imagini, chipuri, cuvinte care sfârșesc prin a reconstitui povestea vieții tânărului.

Eroul lui Vodolazkin recompune istoria așa cum a trăit-o și a simțit-o el, iar cititorul va avea parte de emoții, nostalgii și trăiri intense. Treptat vom citi despre Sankt Petersburgul din primii ani ai secolului XX, despre copilărie, școală, prima iubire, dar și despre Revoluția din 1917, iar în final despre experiența din lagăr. În paralel vom afla detalii și despre impactul pe care tehnologia modernă și evoluția societății îl au asupra protagonistului.

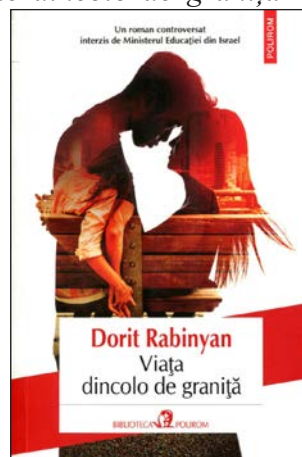
De asemenea, sensibilitatea romanului este construită și prin cele două povești de iubire pe care le trăiește eroul, Anastasia și Nastia fiind cele două femei care îi marchează existența lui Innokenti.

«Aviatorul» e în primul rând o carte despre atributele schimbătoare ale istoriei și despre imposibilitatea de a conserva și a face să dăinuie trecutul. Nu a fost încă descoperit azotul lichid care să păstreze sunetele, mirosurile și limba lumii dispărute. Nu întâmplător sunt ignorate atât de demonstrativ în roman «evenimentele istorice», din care rămân numai niște fulgi răzleți de zăpadă, căzuți pe gulerul pictorului începător, în octombrie 1917.

Viața de dincolo de graniță, Dorit Rabinyan, Editura Polirom, Iași, 2017

Dorit Rabinyan, prozatoare și scenaristă israeliană, s-a născut în 1972 în Kfar Saba, într-o familie evreiască emigrată din Iran. A debutat în 1955 cu romanul *Mirese persane*, operă apreciată și premiată ulterior.

Romanul *Viața de dincolo de graniță* a fost publicat în 2014, are aspect autobiografic și surprinde o poveste de iubire dintre o tânără traducătoare israeliană și un pictor palestinian. Cartea, foarte apreciată de critica literară și cu un impact imediat la public, a primit, printre altele, Premiul Bernstein și Premiul Steimatzky pentru cea mai vândută carte a anului. Volumul a fost interzis de Ministerul Educației din Israel, deoarece au

existat propuneri ca acesta să fie studiat în școli. În viziunea autorităților, relația de iubire prezentată în roman ar putea reprezenta o amenințare la identitatea națională a evreilor.

Tânăra Liat îl întâlnește întâmplător pe Himli la New York. Cei doi se îndrăgostesc și trăiesc o frumoasă poveste de iubire, deși atât ei, cât și apropiații acestora știu că este o relație imposibilă, care nu poate avea viitor, din cauza zidului impus între evrei și palestinieni. Liat este o evreică de 29 de ani, masterandă la Universitatea din Tel Aviv, licențiată în literatură engleză și lingvistică, care trăiește alături de părinții săi la Tel Aviv. Himli Naser este un arab a cărui familie locuiește în Ramallah, care are un atelier de pictură la New York, oraș unde s-a stabilit în urmă cu mai mulți ani. Fata va trăi permanent cu teama că familia ei ar putea afla de relația cu tânărul arab, ceea ce umbrește deseori povestea celor doi. Spre deosebire de familia lui Liat, tatăl lui Himli, un ateu convins, a reușit să îi insuflă fiului său o gândire liberă. Între tinerii îndrăgostiți sunt inevitabile conflictele stârnite în urma unor discuții pe teme religioase sau politice.

Romanul este redactat la persoana I, din perspectiva lui Liat și este structurat pe trei părți: o toamnă și o iarnă ale iubirii și o vară a despărțirii. Momentul conștientizat încă de la începutul relației este inevitabil, iar viețile celor doi se separă, deoarece Liat revine la Tel Aviv. La scurt timp însă, află că și Himli urmează să se întoarcă în Ramallah.

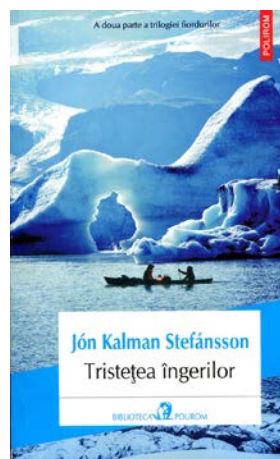
Viața dincolo de graniță este o scriere complexă, cu multe aspecte psihologice, care abordează curajos o temă politică controversată și o tulburătoare poveste de dragoste.

***Tristețea îngerilor*, Jón Kalman Stefánsson,**
Editura Polirom, Iași, 2016

Jón Kalman Stefánsson este unul dintre cei mai importanți scriitori contemporani irlandezi. S-a născut la Reykjavik, în 1968 și a debutat cu un volum de poeme. Opera sa a fost de trei ori nominalizată la *Premiul pentru Literatură* acordat de Consiliul Nordic. *Tristețea îngerilor* este cel de-al doilea volum al *Trilogiei fiordurilor*. Primul roman al seriei, *Între cer și pământ* a apărut în limba română în 2014, tot la

editura Polirom.

Chiar dacă n-ați citit «Între cer și pământ» primul roman al trilogiei lui Jón Kalman Stefánsson, nu-i nimic: «Tristețea îngerilor» vă va cuceri oricum. Autorul știe ca nimeni altul să zugrăvească spații largi, nesfârșite. Cât despre punctul culminant vă va ține cu sufletul la gură până la final.

Protagonistul romanului este un băiat fără nume, același din primul volum, care pleacă într-o nouă călătorie, de data aceasta spre nordul îndepărtat al Islandei,

acolo unde iarna pare veșnică și pericolele pândesc la orice pas. Eroul nu pleacă singur în călătorie, ci alături de poștașul Jens, un om tăcut și învățat cu viața grea – tocmai ce se înzdrăvenise după ce o furtună l-a transformat în stană de piatră. Cei doi pleacă la drum în aprilie, însă primăvara este încă departe. Natura își arată întreaga sa splendoare, iar autorul ne face părtași la măreția acesteia.

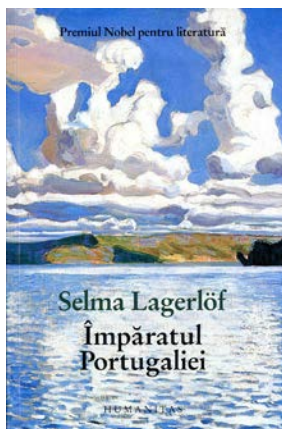
Călătoria este un prilej de descoperire a propriei persoane, de meditații profunde asupra morții și a vieții, pornind de la duritatea condițiilor în care sunt nevoiți unii oameni să trăiască. Înfruntând pericolele și evitând moartea ce pândeste la tot pasul, înveți să apreciezi frumusețea vieții, în ciuda durității sale.

O saga despre supraviețuire în fiordurile neiertătoare ale Islandei. Trimițându-și eroii să străbată sălbăticia înghețată, «Tristețea îngerilor» dă impresia unei versiuni nordice a călătoriilor pe care le fac personajele lui Cormac McCarthy. Citiți cartea la căldură, cu un ceai fierbinte alături – veți fi mai recunoscători ca niciodată că aveți un acoperiș deasupra capului. (The Independent)

***Împăratul Portugaliei*, Selma Lagerlöf, Editura Humanitas, București, 2017**

Selma Ottiliana Lovisa Lagerlöf a trăit între anii 1858 și 1940 în Suedia. Aceasta a fost prima femeie care a câștigat *Premiul Nobel*

pentru Literatură, în 1909 și prima femeie membră a Academiei Suedeze (1914). În urma călătoriilor sale, autoarea a scris numeroase cărți care s-au bucurat de succes. Renumele internațional și l-a câștigat în primul rând datorită romanului în două volume *Minunata călătorie a lui Nils Holgerson prin Suedia*, tradus în șaiszeci de limbi. Extraordinarul talent de povestitoare pe care l-a dovedit în numeroasele sale nuvele sau romane o înrudește, prin stil, cu scriitorul danez Hans Christian Andersen.

Împăratul Portugaliei este un roman al dragostei paterne. Viața lui Jan Andersson din Skrolycka se schimbă, căpătând un sens, atunci când de naște fiica acestuia, Klara Gulla. Relația dintre cei doi este una ideală, extrem de profundă, trecând dincolo de timp și spațiu. Atunci când fata se hotărăște să plece în lume pentru a strânge bani cu scopul de a salva coliba părinților, tatăl suferă o depresie profundă, foarte aproape de nebunie. Pentru că nu mai primește vești de la Klara, mintea lui Jan o așeză pe aceasta într-o lume ideală, imaginând-o împărăteasa Portugaliei, aflată în fruntea unui popor fericit, iar pe el însuși împăratul ținutului mai sus amintit. Cartea se transformă așadar într-o poveste plină de învățăminte atât pentru copii, cât și pentru părinți, scrisă într-un stil lejer, dar care oferă posibilitatea unor interpretări multiple și profunde.

«*Împăratul Portugaliei*» a apărut în 1914, anul izbucnirii Primului Război Mondial... Se prea poate ca autoarea să nu-și fi dat seama că scrisese nu numai încă o capodoperă, ci probabil cea mai ireproșabilă povestire din întreaga ei creație literară, o operă ce poate fi pusă alături de romane celebre ale lui Dostoievski și Bernanos. Selma Lagerlöf stăpânește cu măiestrie subiectul și tehnica. Nu există pagină care să nu fie citită cu viu interes și mare emoție. (Sven Stolpe)

Oamenii fericiți citesc și beau cafea, Agnès Martin-Lugand, Editura Trei, București, 2016

de șase ani, Agnès Martin-Lugand s-a dedicat scrisului, publicându-și primul roman, *Oamenii fericiți citesc și beau cafea* în regim propriu pe o platformă de profil, în decembrie 2012. A fost remarcată rapid, trezind interesul editurii *Michel Lafon*, care i-a propus debutul în lumea editorială tradițională. Volumul s-a vândut în peste 300.000 de exemplare numai în Franța, fiind apoi tradus în mai multe limbi.

Romanul surprinde drama unei tinere femei, Diane, a cărei viață fericită se schimbă total în secunda în care își pierde soțul și fiica într-un accident de mașină. Cartea este axată pe procesul de vindecare a acesteia, de încercare de a-și accepta soarta și de a depăși depresia profundă în care a aruncat-o brutalul eveniment.

Când cel mai bun prieten și asociat în mica afacere cu o cafenea literară la Paris, Felix, îi propune o călătorie ca început pentru o nouă viață, Diane alege să îndeplinească singură o mai veche dorință a soțului ei și se refugiază departe de lume, într-o mică așezare din Irlanda.

Aici, destinul i-l scoate în cale pe Edward, un bărbat dur și taciturn, cu un aspect fizic neglijent însă atractiv, cu propriile dezamăgiri și traume în viață. Cei doi se vor ajuta reciproc, iar relația lor va evolua de la cea de vecini care nu se agreează și își invadează reciproc spațiul, la prieteni, tinzând apoi spre ceva mai mult.

Această poveste despre împăcarea cu sine conține dialoguri convingătoare și e spusă într-un stil simplu, nepretențios, având chiar și accente de umor. (Le Parisien)

Profund și emoționant, romanul lui Agnès Martin-Lugand sondează cu luciditate cea mai cumplită tragedie din viața unui om. O carte care te marchează. (Susan Wiggs)

Romanul continuă cu volumul II, *Viața e ușoară, nu-ți face griji*.

După ce a profesat ca psiholog timp

Somerset, Leila Meacham, Editura *Litera*,
București, 2017

Leila Meacham este o autoare americană, născută în 1938, care a devenit cunoscută după succesul romanului *Trandafiri*, apărut în 2010. Romanul surprinde destinul a două familii din Texas, povestea întinzându-se între anii 1914 - 1985.

Ideea de a scrie o continuare a cărții mai sus amintite i-a fost inspirată scriitoarei de către soțul acesteia, care și-a exprimat curiozitatea de a afla cum au ajuns cele două familii în Texas. Astfel, cel de-al doilea volum al seriei, intitulat *Somerset*, devine preambul al primei cărți. Cititorii vor merge în trecut și vor trăi alături de familiile Warwick și Toliver strămutarea acestora din California în Texas.

Acțiunea romanului se desfășoară pe mai mult de șase decenii, între 1835 și 1900, iar povestea eroilor se împletește perfect cu transformările istorice pe care le-au cunoscut Statele Unite ale Americii în acea perioadă.

Silas Toliver și Jeremy Warwick sunt doi tineri, foarte buni prieteni, care provin din familii înstărite descendente din familia regală a Angliei și stabilite în California, unde se ocupau de plantația de bumbac. Cei doi își doresc să se stabilească în Texas, în vederea unei vieți cât mai prospere. Din nefericire, Silas va fi nevoit, din cauza orgoliului său, să facă un sacrificiu personal semnificativ pentru a-și putea împlini visul – acela de a-și părăsi iubita și de a se căsători cu Jessica Wyndham, fiica unuia dintre cei mai înstăriți plantatori din țară. Silas ajunge să își descopere treptat soția, o ființă îndărătnică, susținătoare ferventă a mișcării abolitioniste, hotărâtă să își impună voința cu orice preț.

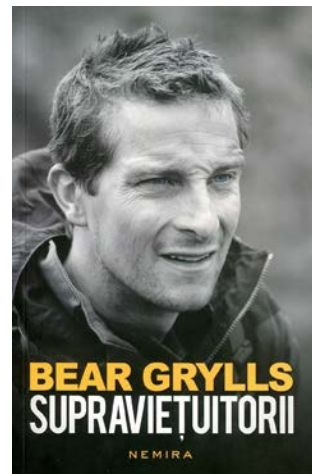
Leila Meacham construiește în acest roman o nouă poveste impresionantă despre familie, iubire, sacrificiu și pierdere, unde regăsim

aspecte istorice valoroase despre sclavagism și Marele Război Civil American. *Somerset* este o carte complexă, o saga impresionantă, care va rămâne în mintea și sufletul cititorului, odată parcursă.

Supraviețuitorii, Bear Grylls, Editura *Nemira*,
București, 2017

Bear Grylls s-a născut în 1974, în Marea Britanie și este cunoscut în lumea întreagă datorită atracției sale către aventură și a tehnicilor de supraviețuire în situații dificile pe care le-a împărtășit celor interesați. S-a numărat printre cei mai tineri alpiniști care au escaladat muntele Everest, cucerind vârful la 23 de ani, în 1998. A reușit circumnavigația Marii Britanii pe jet ski în 30 de zile. A traversat Atlanticul de Nord într-o barcă pneumatică rigidă, proiectată chiar de el. A zburat cu paramontul deasupra munților Himalaya și a condus numeroase alte expediții periculoase, doborând recorduri. A realizat emisiuni de televiziune pe tema supraviețuirii în condiții extreme, care s-au bucurat de un real succes în lumea întreagă. A publicat cincisprezece volume, bestsellerul cel mai cunoscut fiind *Noroi, transpirație și lacrimi*, tradus în limba română în 2015.

Cartea *Supraviețuitorii* prezintă poveștile reale ale unor oameni care la un moment dat din viața lor au fost nevoiți să își depășească limitele pentru a merge mai departe, aceștia fiind de fapt eroii care l-au inspirat pe Bear Grylls. Însuși autorul mărturisește că realizarea selecției a fost una dificilă. Criteriul la care a apelat în final a fost diversitatea condițiilor extreme. Citind cartea, vom ajunge în deșert, pe oceanul nesfârșit, în imensitatea albă a Antarcticii, pe liniile frontului, în lumea spionajului și a agenților secreți sau în sălbăticia naturii.

Louis Zamperini, cel care a rezistat 47 de

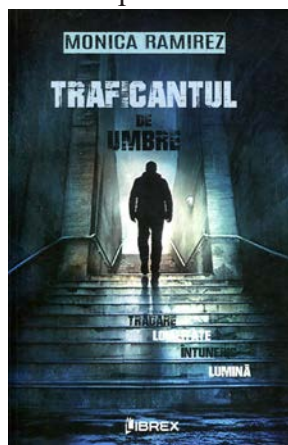
zile pe mare, iar apoi a fost prins și torturat în lagăr sau Marcus Luttrell, cel care cu o singură mână a reușit să le țină piept talibanilor și apoi, rănit fiind, a traversat munții din Afganistan sunt doar două nume din cele 25 care au oferit povești de viață pentru subiectul cărții.

Volumul este unul motivațional, care inspiră și îndeamnă la meditație asupra capacității umane de a se autodepăși în situații de viață și de moarte. Istorisirile nu sunt comode, imaginile prezentate sunt dure, însă mesajul cărții este unul pozitiv, indiferent de soarta din final a eroilor prezentați de Bear Grylls, pe bună dreptate, drept supraviețuitori.

***Traficantul de umbre*, Monica Ramirez, Editura Librex, București, 2017**

Monica Ramirez reușește întotdeauna să își capteze cititorii încă de la primele rânduri ale cărților sale. Pasionată de lumile ascunse ale organizațiilor secrete ce schimbă din umbră destinul omenirii, scriitoarea imaginează povești pline de suspans, în care acțiunea se împletește armonios cu scenele romantice.

Pentru cei care au parcurs seria *Alina Marinescu* a autoarei, *Traficantul de umbre* înseamnă o reîntâlnire cu stilul alert al Monicăi Ramirez. Cei care se află la un prim contact cu opera scriitoarei vor descoperi în *Traficantul de umbre* o carte care fascinează, ce se parcurge rapid și care te face să trăiești alături de personaje destinul periculos al acestora.

Laurence-Jacques Fournier este eroul romanului. Aflăm despre acesta că este liderul unei rețele internaționale de hoți de elită care fură de la bijuterii și obiecte de artă, până la secrete politice, militare și armament. Deosebit de atrăgător și tot atât de misterios, Laurence reușește cu ingeniozitate să ducă la bun sfârșit acțiunile propuse. În momentele de liniște se regăsește alături de Sybille Caillaud, o tânără frumoasă, a

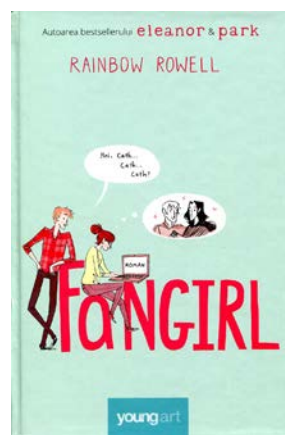
cărei familie l-a primit pe Laurence în mijlocul ei atunci când părinții săi au murit. Deși cei doi au crescut asemenea fraților, dragostea care îi unește ajunge să se transforme în pasiune. Sunt dispuși să se sacrifice unul pentru celălalt și, în astfel de circumstanțe, vor ajunge să lucreze pentru o organizație secretă, SATT, care de mult timp îl vâna pe Laurence și care le va dirija viețile, transformându-le pentru totdeauna.

Alături de Laurence și Sybille, cititorii vor călători în orașe mari ale lumii, vor trăi emoțiile iubirii interzise și tensiunea misiunilor în care personajele vor fi implicate.

***Fangirl*, Rainbow Rowell, Editura Youngart, București, 2017**

Rainbow Rowell este o prozatoare din Statele Unite, născută în 1973. Începând cu anul 1995 a lucrat ca editorialist pentru *Omaha World-Herald*, fiind licențiată în jurnalism. Începând cu 2012 s-a dedicat literaturii. Primul ei roman a fost *Attachments*, însă adevăratul succes l-a cunoscut cu *Fangirl* și *Eleonor & Park*, apărute în 2013 și traduse deja în zeci de limbi.

Fangirl este un roman pentru adolescenți care ne prezintă povestea a două surori gemene, Cath și Wren, acestea fiind două fete cât se poate de diferite. Ele au fost părăsite de mamă și crescute apoi de tatăl lor, un om aflat în dezechilibru emoțional. Cath este o fire sensibilă, introvertită,

cu numeroase complexe, ea fiind opusul surorii sale. Wren a sprijinit-o întotdeauna pe Cath, au împărtășit pasiunea pentru seria *Simon Snow* și au scris împreună nenumărate povești fantastice.

Începând cu 2011, odată cu sosirea acestora la Colegiul *Lincoln* pentru continuarea studiilor, relația dintre fete se răcește treptat. Cath pare să se teamă de toată lumea, pe când Wren participă la toate petrecerile posibile din campus, ajungând să aibă probleme cu alcoolul. Cath se înscrie la un curs de creație literară și continuă

să scrie povestiri pe care le adună în volumul *Nu renunța, Simon*. Nici povestea de iubire nu lipsește din paginile acestei cărți. Cath îl cunoaște pe Levi, fostul iubit al excentricei sale colege de cameră și ajunge să se îndrăgostească treptat de acesta. Viața fetelor se complică însă odată cu decăderea psihică a tatălui și cu dorința mamei de a se revanșa față de fiicele ei.

Romanul abordează așadar teme specifice adolescenței, este scris într-un stil lejer și atractiv și spune povestea devenirii unei fete, care se maturizează, depășindu-și temerile, ascultându-și inima și urmându-și visurile.

***Cele mai frumoase povești din Mitologia Greacă*, Editura Litera, București, 2016**

Volumul de față cuprinde o serie de povestiri, redactate pe înțelesul copiilor și frumos ilustrate, care introduc cititorii în lumea Greciei Antice, îmbogățindu-le astfel cultura generală.

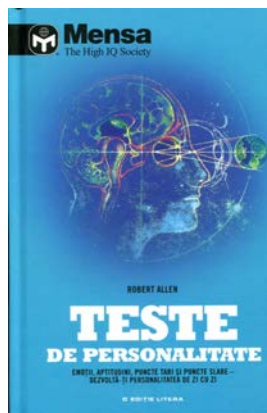
De la cele douăsprezece munci ale lui Heracle la chinurile lui Tantal, de la Tezeu și Minotaur la firul frumoasei Ariadna, de la soarta tragică a lui Oedip la suferințele lui Prometeu pentru oameni, miturile grecești sunt repovestite pentru a-i încânta pe copiii dornici să afle cele mai vechi povești din istoria Europei.

Cartea oferă o fascinantă călătorie în lumea zeilor și a eroilor de odinioară, în care cititorii vor descoperi un minunat tezaur de aventuri.

În mitologia greacă zeii panteonului capătă însușiri omenești, însă rămân, înainte de toate, personificări ale forțelor universului care acționează asupra vieții și destinului oamenilor; explicând ceea ce pare inexplicabil în mod rațional. Ei sunt mai mult sau mai puțin schimbători și, cu toate că uneori par a avea simțul dreptății, sunt adesea meschini sau răzbunători. Lumea mitologiei grecești este complexă, plină de monștri, războaie, intrigi și zei care intervin în permanență. (RDZ.ro)

***Teste de personalitate*, Robert Allen, Editura Litera, București, 2017**

Volumul de față cuprinde o serie de teste realizate de **Mensa**, care oferă posibilitatea unei bune cunoașteri a personalității umane.

Mensa este o societate internațională a oamenilor care au un coeficient de inteligență ridicat, cu peste 100.000 de membri, în peste 40 de țări ale lumii. Societatea are drept scop identificarea și cultivarea inteligenței umane, în beneficiul societății, încurajarea cercetării naturii, caracteristicilor și aplicațiilor practice ale inteligenței, de asemenea crearea unui mediu intelectual și social stimulator pentru membrii **Mensa**.

Mensa România, afiliată **Mensa Internațional** are cea mai spectaculoasă rată de creștere dintre toate organizațiile naționale **Mensa**. Societatea are în România un program ambițios de dezvoltare, ceea ce implică organizări regulate de testări IQ în marile centre universitare.

Acest volum poate fi considerat un antrenament al minții, o provocare pentru o testare standardizată a coeficientului de inteligență și a personalității umane. Cartea cuprinde teste referitoare la deținerea controlului, anxietate, ambiție, sinceritate, timiditate, religie, aroganță, hotărâre, inspirație, obsesii etc, alături de interpretarea profesionistă a acestora.

Parcurgând chestionarele psihometrice, învățăm lucruri importante despre noi, ne descoperim punctele tari și punctele slabe, dar ne și relaxăm în același timp. Nu trebuie ignorată *Introducerea cărții*, un adevărat studiu psihologic pentru cunoașterea personalității umane.

Aceste volume sunt disponibile pentru public, spre împrumut, la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila. Disponibilitatea titlurilor poate fi consultată în catalogul electronic al bibliotecii – <https://toread.bjbraila.ro/opac>.

Roxana Neagu
corector

Lansări de carte 2018 - Selectiv

***Cimitirul Sf. Constantin Brăila*, autor Ioan Munteanu**

Cimitirul Sf. Constantin Brăila, volum scris de Ioan Munteanu, a deschis seria lansărilor de carte din acest an. Titlul, apărut la Editura Proilavia, Brăila, 2017, conține o descriere detaliată a cimitirului brăilean, precum și epitafuri și cugetări despre moarte. Începând cu actul de naștere din 1870 și până în zilele noastre *Cimitirul Sf. Constantin* reprezintă o adevărată pagină de istorie a urbei. Parcurgând cartea putem afla istoria și genealogiile celor care și-au găsit odihna veșnică în acest spațiu, oameni care pe parcursul vieții au contribuit la evoluția economică, socială și culturală a Brăilei.

Evenimentul a avut o dublă semnificație: lansarea de carte și omagierea profesorului și scriitorului Ioan Munteanu la împlinirea vârstei de 75 de ani. Cetățean de Onoare al orașului Brăila și posesor a numeroase diplome și distincții, prof. Ioan Munteanu a fost sărbătorit la bibliotecă pentru îndelunga activitate profesională dedicată învățământului și promovării istoriei și culturii locale.

Cimitirul Sf. Constantin Brăila face parte din numeroasa serie a cărților dedicate identității urbei noastre, fiind prezentată la lansare de scriitorul Viorel Coman și preotul Sorin

Marinescu. Manifestarea a fost condimentată cu un intermezzo muzical susținut de Iasmina și Lavinia, nepoatele autorului, laureate ale Festivalului concurs internațional *Micul Virtuoz*, de la București, ediția 2017.

***Călătorii în centrul gândirii*, autor Alexandru Vlad Ciurea**

La sfârșitul lunii februarie 2018 a avut loc lansarea volumului *Călătorii în centrul gândirii (consemnate de Tudor Artenie)*, autor Alexandru Vlad Ciurea, renumit medic neurochirurg.

Invitați să prezinte cartea au fost: dr. Delia Râșnoveanu - manager Spitalul Județean de Urgență Brăila, prof. Mihai Dănuț și prof. dr. Viorel Coman. În deschiderea evenimentului a vorbit Francisk Iulian Chiriac, președintele Consiliului Județean Brăila, iar lansarea a fost moderată de dr. Claudiu Eduard Brăileanu, șef Serviciu în cadrul bibliotecii.

Sala *Fănuș Neagu* a fost neîncăpătoare pentru toți cei care și-au dorit să-l cunoască pe autor, în public fiind prezente și numeroase cadre

medicale. Volumul a apărut la Editura *Minerva*, în 2016 și este o carte-interviu în care sunt relatate aspecte din viața și profesia autorului. Cititorul găsește în paginile cărții numeroase dezvăluiri despre copilăria autorului, școală și facultate, despre valorile în care a fost educat. Tot din carte aflăm despre poveștile de viață, suferință și vindecare spuse de pacienți, precum și opiniile medicului despre politică și situația neurochirurgiei românești.

La eveniment autorul ne-a împărtășit câteva amintiri legate de oamenii pe care i-a întâlnit și l-au format în profesie, somități din domeniul neurochirurgiei, precum profesorul dr. Constantin Arseni. A punctat câteva aspecte ale muncii în sistemul medical de stat și cel privat, unde activează acum și a amintit de perioada de după Revoluție când a cochetat cu politica, încercând să schimbe în bine situația neurochirurgiei românești. Am înțeles cu toții că timpul este foarte prețios pentru medicul Vlad Ciurea, operând pacienții chiar și duminica, astfel încât în cursul săptămânii să poată fi prezent la conferințe sau să se dedice îndatoririlor pe care le are în cadrul numeroaselor asociații profesionale din țară și străinătate. La final autorul a oferit câteva sfaturi de viață celor prezenți în sală: *să zâmbim mai mult, să ne dezvoltăm continuu și să fim mândri că suntem români!*

Vă amintim că prof. dr. Alexandru Vlad Ciurea este o somitate mondială în domeniul neurochirurgiei, intervenind cu succes în peste 20.000 de cazuri. A publicat 34 de cărți despre neurochirurgie, este co-autor în 21 de tratate și monografii neurochirurgicale și neurologice, a scris peste 180 de articole științifice tipărite în publicații medicale. A primit numeroase premii și distincții pentru activitatea științifică și publicistică, actualmente fiind Șeful Departamentului Neurochirurgie și Director Științific la Spitalul *Sanador* din București.

***Soldatul între nuia și glonț*, autor Dănel Cristinel Sarău**

Cartea *Soldatul între nuia și glonț. Pe-depse aplicabile militarilor în armate moderne și postmoderne*, scrisă de Dănel Cristinel Sarău s-a lansat la bibliotecă în luna ianuarie a acestui an. Apărută la București în 2017, la Editura *Centrului tehnic - editorial al armatei*, volumul prezintă evoluția sistemului sancționar militar modern în contextul normativelor interne și internaționale actuale.

Au prezentat: prof. univ. dr. Eugen Bădălan și Viorel Vasile, judecător.

În primul rând lucrarea se adresează juriștilor și militarilor, dar și publicului larg interesat de istoria militară a României. De altfel, la eveniment au fost prezenți în sală zeci de militari de carieră, magistrați și polițiști, foști și actuali colegi, Dănel Cristinel Sarău fiind șeful Biroului Teritorial Brăila al DIICOT, jurist și fost ofițer de artilerie.

În prezentarea sa prof. univ. dr. Eugen Bădălan a afirmat că lucrarea *este izvorâtă din pasiunea autorului pentru istorie și cele două profesii pe care le-a îmbrățișat succesiv: una fiind slujirea unui drapel și cealaltă aflându-se sub semnul balanței. Pornind din colbul arhivelor și oprindu-se cu analiza la ultimele reglementări ale domeniului, cartea poate constitui un bun instrument de lucru pentru educația juridică a militarilor, precum și o interesantă lectură pentru orice cititor.*

Autorul a dezvăluit publicului că anii petrecuți în Arhive îi permit să spună că este o carte unicat, deoarece nu au existat prea multe surse pentru realizarea ei. *Am făcut documentarea la masa de consiliu a Mareșalului Antonescu, el însuși militar ucis de gloanțele românești.*

Toate fondurile care au provenit din vânzarea cărții au fost donate unei campanii umanitare, autorul dorind să ajute un tânăr bolnav de cancer.

***Buchetul de iubire*, autor Sibiana Mirela Antoche**

De Ziua Mondială a Poeziei, serbată în fiecare an pe 21 martie, poeta Sibiana Mirela Antoche a invitat iubitorii de poezie la lansarea propriului volum de versuri *Buchetul de iubire*.

Au prezentat scriitorii: Lucia Pătrașcu și Jenică Chiriac, iar lansarea a fost moderată de Valentina Chiriac, șef Birou în cadrul bibliotecii.

Din programul serii nu a lipsit muzica folk în interpretarea profesorului Florin Lazăr de la Școala Populară de Artă *Vespasian Lungu* și a tânărului Teodor Gabriel Șcheaua.

Sibiana Mirela Antoche, de profesie laborant chimist, a debutat în 2017 tot la biblioteca brăileană cu două volume de versuri: *Viața în doi* și *Stropi de rouă*. Pasiunea autoarei pentru scris a început în vara anului 2016, moment în care a considerat că trăirile și gândurile așternute pe hârtie de-a lungul timpului merită să fie prezentate publicului. Momentan lucrează și la alte volume de poezii, care vor vedea lumina tiparului cât mai curând.

«*Buchetul de iubire*» este oferit tuturor acelor care rezonază la frecvența înaltei poetizări. *Sufletele sensibile iubitoare de frumos, cele flămânde de dragoste împărtășită își vor găsi în versurile din buchet propriile trăiri, sentimente ce țin de un umanism luminat* – a afirmat la lansare scriitorul Jenică Chiriac.

Laura Caplea
bibliotecar

Biblioteca în statistici

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a devenit de-a lungul timpului din ce în ce mai prezentă în viața oamenilor din acest oraș, motiv pentru care numărul utilizatorilor a crescut. Instituția organizează și desfășoară permanent proiecte diverse destinate copiilor, tinerilor și adulților, feedback-ul pozitiv reflectându-se în interesul acordat de cei care beneficiază de serviciile bibliotecii.

În anul 2017, aproximativ **6.500** de brăileni au trecut pragul Bibliotecii Județene *Panait Istrati*, înregistrându-se un număr de peste **143.000** de vizite, în medie un utilizator a revenit la bibliotecă de **22** de ori pe parcursul anului. Este foarte interesant că în acest an s-au înregistrat foarte multe vizite în mediul virtual. Astfel, prin intermediul site-ului oficial al bibliotecii, al site-ului de socializare – Facebook, precum și al blog-ului, s-au înregistrat în jur de **50.000** de vizite, ceea ce denotă faptul că oamenii au început tot mai mult să se adapteze noilor tehnologii.

Totuși, este foarte important că cele mai multe vizite se realizează fizic la sediul bibliotecii. În ceea ce privește cartea, în acest an s-au împrumutat în jur de **132.000** de volume. Despre circulația fondului de carte se pot face următoarele precizări: fiecare utilizator a împrumutat în medie **20** de cărți pe parcursul anului; din totalul fondului de carte al bibliotecii (aproximativ **367.000** de unități bibliografice) s-a împrumutat aproximativ **36%**, din care **79,6% (103.278)** cărți. Cele mai împrumutate cărți în funcție de ordinea solicitării sunt din următoarele domenii: lingvistică, literatură beletristică; arte, sport, loisir; generalități; istorie, geografie, biografii; filosofie; științe teoretice aplicate (medicină, tehnică); științe sociale; științe teoretice pure (matematică, științele naturii). De asemenea, cea mai mare căutare au avut-o cărțile în limba română, urmate de cele în limba engleză, franceză, germană, dar și alte limbi. Utilizatorii bibliotecii au început să acorde o atenție sporită documentelor audio-video, acestea fiind împrumutate în proporție de **12%** din totalul unităților de bibliotecă.

În 2017 Biblioteca Județeană *Panait*

Istrati a achiziționat **5.963** unități de bibliotecă reprezentând **27,86 u. b. /1000** locuitori, biblioteca având un indice de înnoire a fondului de documente specifice de **61,55** ani. De asemenea a eliminat un număr de **4.589** unități de bibliotecă (**1,25%** din fond) ajungând la data de 31 decembrie 2017 la o colecție de **367.066** unități de bibliotecă în valoare de **7.352.278,36 lei**, având un indice de înzestrare cu documente specifice de **1,71** volume/locuitor.

În ceea ce privește legătura bibliotecar – utilizator, se poate spune că fiecare bibliotecar a deservit în jur de **230** de cititori pe parcursul anului. Serviciile bibliotecii sunt utilizate de **16,51%** din populația municipiului (cinci ani conform PROBIB). O importanță deosebită o prezintă frecvența medie zilnică, în 2017 înregistrându-se **557 vizite** servicii bibliotecă/zi.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila nu oferă doar servicii tradiționale de împrumut de carte, ci are o vastă paletă de activități culturale, de recreere și educative pentru publicul doritor. De-a lungul întregului an, angajații bibliotecii alături de voluntari au realizat **1.537** de activități culturale la care au participat **31.076** de persoane din categorii de vârstă diferite, reprezentând **14,5%** din totalul populației municipiului, în medie **20** de participanți la o singură activitate.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* încearcă în fiecare an să inoveze, să achiziționeze titlurile cele mai căutate și dorite, să realizeze activități din cele mai diverse pentru a fi pe placul utilizatorilor și a le satisface nevoile de informare, relaxare, socializare și nu numai.

Dana Ștefania Stăncescu
bibliotecar - sociolog

Un proiect, un parteneriat, o colaborare

În toamna anului 2017, Biblioteca Județeană George Barițiu Brașov a realizat și derulat un proiect, numit *Jurnalul – portal spre cultură*, în parteneriat cu Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România (ANBPR), cu sprijinul financiar al Administrației Fondului Cultural Național (AFCN). Ideea inițială de proiect a răsărit la Conferința de primăvară a ANBPR, fiind inspirată de prezentarea aplicațiilor on-line create de *Qulto* pentru biblioteci și muzee. A fost un prilej extraordinar, în care tema conferinței și inovațiile aplicate de *Qulto* au creat ocazia colaborării în vederea creării unei noi resurse de bibliotecă. Iată cum întâlnirea organizată și mediată de asociație a adunat laolaltă oameni și instituții care au pus împreună resursele, ideile și creativitatea lor. Receptând rapid oportunitatea de a prezenta și promova patrimoniul scris din colecțiile bibliotecii brașovene - manuscrisul jurnalului unui adolescent din anii 1885 - 1886, însoțit de aplicații de imagine și sunet moderne, animații on-line și de realitate augmentată - echipa de bibliotecari s-a documentat,

pregătit și a conceput proiectul, pe care de altfel l-a și câștigat.

Plecând de la interesul tinerilor pentru forma de scriere bazată pe noile tehnologii – blogul – și de la beneficiile pe care le conferă tinerilor genul jurnalului ca formă de literatură confesivă, Biblioteca Județeană George Barițiu Brașov a dezvoltat acest proiect editorial. Propunerea a constat în generarea de conținut multimedia care să ofere o alternativă la modul tradițional de abordare a promovării culturii scrise și care să permită în același timp lectura într-o cheie nouă și atractivă. În acest scop am apelat la manuscrisul lui Valeriu Braniște, *Diariul meu de septiman (Jurnal de licean, 1885 – 1886)*, aflat în Colecțiile Speciale ale bibliotecii. Este vorba despre jurnalul unui elev de 17 - 18 ani, în care sunt descrise lecțiile, profesorii și colegii, lecturile, discuțiile, spectacolele, petrecerile și excursiile la care participau, rezultând valoarea dezvoltării multiculturale, necesitatea construirii unui mod de gândire intercultural.

Am ales din acest jurnal 20 de file pe care le-am considerat cele mai relevante și

interesante pentru grupul țintă – se regăsesc cu ușurință în ele, rezzonează cu trăirile diverselor personaje, le insuflă valori și modele valabile în societatea contemporană – pentru care am generat noi conținuturi media: **fișiere audio** în care este redat conținutul filelor de jurnal în lectura unui actor profesionist, **ilustrații grafice** care completează vizual același conținut, realizate de un desenator contemporan. Filele originale ale manuscrisului, care în mod obișnuit nu sunt disponibile publicului larg, au fost **digitizate** și pot fi accesate liber, împreună cu toate celelalte produse media create și cu **transcrierea textului** original prin intermediul acestei aplicații web. Aplicația pe care s-a încărcat conținutul proiectului este disponibilă online și poate fi descărcată pe telefoanele mobile. Crearea platformei media - <http://jurnaldelicean.qulto.ro/#/page/1>, <http://jurnaldelicean.qulto.ro/#/page/3>, <http://jurnaldelicean.qulto.ro/#/page/11> - a fost însoțită de tipărirea unui set de cărți poștale cu ilustrații referitoare la jurnal, o campanie de promovare pe rețelele de socializare, un concurs cu premii și prezentări interactive pentru liceeni, categoria țintă a proiectului. De asemenea, proiectul a dezvoltat și aplicații de realitate augmentată. Astfel, fiecare carte poștală are imprimat un cod ce poate fi citit cu camera telefonului mobil și tinerii pot asculta fișierele audio.

Cel mai interesant feedback l-am avut din partea publicului țintă. În decembrie 2017, împreună cu profesorii lor, un grup de elevi de la Liceul Teoretic *Mircea Eliade* din Întorsura Buzăului, județul Covasna, vecin cu Brașov, au vizitat Filiala noastră de copii și tineret și au aflat de proiectele folosind noile tehnologii: *IZILIT* și *Jurnalul*. Impresionați și atrași de modalitatea modernă de promovare a lecturii, și-au descărcat aplicațiile. Dar au făcut mai mult de atât. După ce au învățat de la bibliotecarii instructori, au devenit ei înșiși profesori pentru colegi mai mici de la școlile de acasă. S-au întors și în ianuarie 2018 și au promovat apoi la o școală gimnazială aplicațiile interactive de istorie și literatură, ajutându-i pe cei mici să descopere valoarea educativă a tehnologiilor și aplicațiilor.

În cadrul atelierului de scriere creativă, sarcina primită de adolescenți a fost să se inspire din acest model și din resursele proiectului și să creeze la rândul lor o continuare a unei zile din jurnal sau să spună povestea unei zile pe baza imaginilor, ilustrând jurnalul. Cele mai reușite creații urmează să fie publicate în revista școlii.

Intenția managerului proiectului *Jurnalul – portal spre cultură*, Claudia Popescu, este de a continua proiectul prin colectarea de asemenea jurnale inedite din biblioteci, pentru a constitui o bază de date consistentă și nu doar un punct de pornire. De aceea, ne-am bucurat de posibilitatea oferită de revista Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila de a promova acest proiect, inovator și foarte drag nouă, pentru a apela la colegii de la bibliotecile din țară, mai cu seamă la cei ce lucrează la Colecții Speciale, de a identifica jurnale de adolescenți mai vechi, pe care să le încărcăm în aplicație, să le prelucrăm și să le ilustrăm grafic și audio, ca să îmbogățim conținutul și să continuăm proiectul, dezvoltându-l și asigurându-i sustenabilitatea. Ne dorim ca de la un proiect exemplar să ajungem la un parteneriat real și la o colaborare strânsă între biblioteci, să trecem de la un model la bune practici, să fim aproape într-o rețea cu aceleași interese. Sperăm să primim un răspuns încurajator, așa cum mereu am avut sprijinul și susținerea colegilor noștri bibliotecari.

Ruxandra Nazare, Claudia Popescu
Biblioteca Județeană George Barițiu Brașov

Lumea la un click distanță

Biblioteca Liceului Teoretic *Mihail Sebastian* din Brăila oferă cititorilor multiple posibilități de informare, comunicare și cunoaștere, dar are și un rol educativ în vederea instruirii școlare de informare în masă, de învățare și de cultură.

Biblioteca se află într-o continuă transformare, încercând să se adapteze la nevoile informaționale ale școlii. Pentru a extinde literatura de informare avem nevoie de o îmbunătățire continuă a colecției de bibliotecă. Să se înțeleagă că libertatea interculturală și accesul la informare sunt indispensabile într-o democrație.

Prin proiectul bibliotecii *LECTURIADA* am ales să arăt elevilor alte metode de satisfacere a nevoilor de studiu, de lectură, de informare, documentare, educare și recreere. Și anume de inițierea elevilor în utilizarea materialelor digitizate, de punerea în valoare a abilităților de cititori. Împreună cu profesorii am ales să prezentăm o altfel de bibliotecă, *biblioteca virtuală*. Amatorii de artă, literatură, știință, istorie, arhitectură,

muzică sau cinema vor putea accesa rapid și gratuit cele mai mari colecții și capodopere din Europa. Portalul www.europeana.eu permite celor interesați să caute și să navigheze simultan prin colecțiile digitizate ale bibliotecilor, arhivelor și muzeelor europene. Astfel am văzut *lumea* doar *la un click distanță*, cu ajutorul calculatorului.

Această activitate a fost posibilă datorită parteneriatului cu Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, reprezentată de doamna bibliotecar Corina Ciuraru, șef Serviciu Automatizare, care ne-a arătat pe portalul *Europeana* o serie de documente și imagini din patrimoniul cultural românesc, o acțiune esențială în cunoașterea României și a valorilor sale în Europa. Apoi, elevilor le-a fost prezentat un alt proiect al Bibliotecii Județene www.istorialocala.ro prin care se dorește valorificarea patrimoniului documentar și imagistic al bibliotecilor publice românești, în speță al orașului Brăila. Nu în ultimul rând, tinerii au luat contact cu catalogul on-line al Bibliotecii Județene - www.toread.bjbraila.ro.

Prin utilizarea acestuia elevii își pot rezerva cărțile solicitate, pot citi direct de la calculatorul personal publicațiile digitizate, sau pot verifica existența și disponibilitatea titlurilor de la raft.

De asemeni Corina Ciuraru ne-a donat o colecție de CD-uri care conțin cursuri Windows Live și Microsoft Office în limba română, pentru a sprijinii elevii claselor a XII-a care au de susținut proba competențelor digitale la examenul de Bacalaureat.

Acest proiect mi-a dat încredere, dovedindu-se a fi un succes în rândul elevilor și cadrelor didactice. Ulterior am aplicat pe o platformă a Asociației *Ateliere fără frontiere* unde am înscris proiectul inițiat de Liceul Teoretic *Mihail Sebastian* în cadrul programului *EduCab* pentru a obține mai multe calculatoare în vederea dotării unității școlare. Proiectul a fost selectat și declarat câștigător, iar din toamna anului 2016 sala de lectură a bibliotecii liceului nostru dispune de patru calculatoare, motiv pentru care conducerea unității a reușit să o transforme într-un *Laborator de informare și documentare*.

Astăzi, elevi și profesori deopotrivă, deveniți utilizatori, accesează în fiecare pauză, chiar și după orele de curs, diferite site-uri pentru a-și satisface nevoile de cunoaștere și dezvoltare personală și profesională.

Prin această activitate, *Lumea la un click distanță*, am aplicat metode de satisfacerea intereselor de studiu, lectură, informare, documentare, educare și recreere a elevilor și profesorilor, deveniți utilizatori din cititori pentru că au posibilitatea de a folosi atât metoda tradițională cât și cea virtuală.

Programul *Asoclick, din solidaritate pentru educație* m-a împlinit profesional, deoarece tot mai mulți utilizatori au beneficiat de accesul la dotările obținute în proiect, motiv pentru care am recomandat colegelor din alte unități școlare accesarea acestui program.

Angelica Necula

bibliotecar școlar

Liceul Teoretic *Mihail Sebastian*

Undă verde prin servicii

Un an nou vine neapărat și cu unele totalizări ale predecesorului. Fapt confirmat de majoritatea instituțiilor. Făcând o retrospectivă a anului trecut, conștientizez că acesta a fost unul de bun augur și că toate activitățile, training-urile, simpozioanele și concursurile de la nivel național, cât și cele internaționale au cultivat în mine dorința dezvoltării multilaterale.

Un asemenea prilej mi-a fost oferit de participarea la Simpozionul Național *Mijloace moderne de atragere a publicului în biblioteci*, desfășurat la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, România. Simpozionul aflat la cea de-a VII-a ediție, adună în fiecare an lume multă care activează în domeniul biblioteconomic. Organizatorii evenimentului, Dragoș Adrian Neagu, directorul bibliotecii și șeful Serviciului Relații Publice, dr. Eduard Claudiu Brăileanu au invitat colegi din București, Arad, Argeș, Botoșani, Brașov, Constanța, Gorj, Galați, Ialomița, Neamț, Olt, Teleorman, Vrancea, care au expus o serie de activități desfășurate în cadrul instituțiilor unde lucrează. Ideile prezentate au fost interesante și pot reprezenta un punct de plecare în realizarea unor proiecte de succes.

Sunt prea puține la număr cuvintele care ar putea caracteriza starea mea de spirit, emoțiile pe care le-am trăit la maxim, alături de cei ce ne-au oferit informații privind educația nonformală, benefice pentru noi, ca oameni, ca bibliotecari și, nu în ultimul rând, ca utilizatori.

Rolul meu la acest simpozion nu a fost doar de ascultător fidel, nu doar de receptor, ci și de emițător, căci am prezentat comunicarea *Serviciul modern de bibliotecă «Micii Cercetători Ecologiști»*. Istoria apariției acestui serviciu se așterne asemeni unei povești pentru copii, căci, de altfel, ei sunt destinația. Încă din cele mai vechi timpuri bibliotecile au trăit prin intermediul cărților. Adaptându-se la modernizarea societății, bibliotecile din întreaga lume au implementat, în ultimii ani, servicii moderne destinate publicului.

Biblioteca *Ovidius*, filiala Bibliotecii Municipale *B. P. Hasdeu*, are o multitudine de servicii puse la dispoziția utilizatorilor, iar dintre acestea se remarcă, prin originalitate și tematică, serviciul *Micii Cercetători Ecologiști*, fundamentat pe un scop bine definit, cu obiective structurate și destinat grupului țintă format din copii de vârstă școlară mică, 7 - 10 ani, care vin însoțiți la bibliotecă de părinți și bunici.

Scopul serviciului constă în sensibilizarea copiilor față de problemele de mediu prin educație. Proiectul își propune desfășurarea unor lecții de științe prin intermediul experimentului tocmai pentru îndeplinirea obiectivelor propuse - dezvoltarea capacității de a gândi atât critic, cât și creativ.

Plecând de la experiența proprie, familia voluntară Ciobanu și-a propus să spulbere frica copiilor de necunoscut, de fenomenele naturii înconjurătoare. Aceștia s-au alăturat bibliotecii care a conștientizat necesitatea comunității de a se confrunța cu disciplina *știință* fără a o percepe. Biblioteca *Ovidius* a realizat astfel Serviciul modern *Micii Cercetători Ecologiști*, care se desfășoară deja de trei ani.

Impactul realizat prin acest serviciu a fost unul pozitiv, iar feedback-ul se regăsește în impresiile participanților.

Astăzi m-am distrat grozav! Am învățat cum să transform un simplu desert într-un super desert intergalactic. Prăjitura Sistemul solar pregătită de noi, Echipa verde, am savurat-o cu plăcere. Spațiul cosmic s-a transformat într-o clătită scaldată din abundență cu ciocolată, bezeaua am folosit-o

pentru a contura orbitele, iar bomboanele colorate au gravitat în jurul Soarelui până și-au găsit locul în burtica noastră. Foarte distractiv! (Ana Moraru, elev clasa IV, Liceul Teoretic Mihai Viteazul)

Transformarea în agenți secreți m-a fascinat! Experimentul Cerneala invizibilă te învață cum are loc procesul de oxidare, iar decodificarea mesajului scris cu suc de lămâie implică foarte multă concentrare, atenție și răbdare. Sucul de lămâie face minuni! (Novac Maxim, elev clasa I, Liceul Teoretic Mihai Viteazul)

Expresiile exclamative: *E grozav! E fantastic! Ce minune! Să mai experimentăm o dată!* au o frecvență sporită în perimetrul acestui serviciu.

Micii Cercetători Ecologiști a devenit în timp un serviciu, unde activitățile au la bază metode activ-participative, care presupun o învățare prin comunicare, colaborare, generând o ploaie de idei, opinii și argumente. În urma acestora, copiii au ajuns să stabilească relații cu natura, să devină prietenii ei, să planteze, să mășăluiască pe străzile Chișinăului pentru a înmâna fluturași cuprinzând mesaje educative ce îndeamnă la protejarea naturii.

Metoda de bază la *Micii Cercetători Ecologiști* este experimentul. Acesta stimulează curiozitatea și dorința copiilor de-a învăța știința, de-a experimenta mult mai ușor noțiuni complexe. Prin intermediul acestei metode explicăm noțiuni de ecologie, poluare, reciclare, care contribuie la învățarea de lungă durată, conștientă și responsabilă. Copiii se implică propriu-zis, ating, simt, cercetează, ascultă pentru a observa un fenomen anume.

Un exemplu în acest sens ar fi

Activitatea practică de însămânțare și plantare, care s-a concretizat prin plantarea unui vișin. Copiii au avut misiunea de a avea grijă de el pe parcursul unui an, observând și modul în care acesta s-a dezvoltat.

Micii Cercetători au înțeles termenii *reciclare* și *material reciclabil*, participând cu entuziasm la jocuri și experimente utilizând pet-uri, cutii de conserve, saci pentru deșeuri, care s-au transformat în rochițe interesante, ba chiar au contribuit și la crearea unui miniteatru de păpuși realizat din materiale reciclabile, prezentând și două spectacole: *Pământul* și *Nevoia de a fi îmblânzit!*

Farmecul lecțiilor de *știință altfel* se datorează șirului de experimente, precum: *Candela ecologică*, *Vulcanul*, *Minionii efervescenti*, *Pasta de dinți*, *Cantina pentru păsări*, *Experimentele dulci*, care în timp s-au repetat, acestora adăugându-li-se și altele.

Membrii *Echipei verzi* nu doar au distribuit fluturași cu material educativ și au mărșăluit în rochițe din material reciclabil, dar au și descoperit că în cadrul acestui serviciu într-un minut pot lua naștere niște creaturi fantastice. Pot afla ce este densitatea, cum orbitează planetele în jurul soarelui, cum se formează un vulcan, cum reacționează pământul la diferite fenomene din natură, cum se pregătește o pastă de dinți ecologică folosind pulberea de argilă, coaja de ou, glicerină și ulei de mentă. Toate aceste activități au fost de interes pentru cei mici, dar în cadrul experimentelor dulci au învățat să aleagă o alimentație sănătoasă ca mod de viață.

Scopul și obiectivele prevăzute în cadrul lecțiilor-experiment au fost realizate, obținându-se performanțe în comportamentele copiilor, părinților și bunicilor, care se implică, îi susțin și ghidează, ba chiar aplică experimentele la domiciliu, pentru a întări cele studiate la bibliotecă.

Prin urmare, *Verdele este mai mult decât o culoare, este un mod de viață*, pe care eu, *ovidiana*, am încercat să îl insuflu celor prezenți la simpozion, căci o gândire verde este echivalentă cu una ecologică, sănătoasă!

Ana Ostașevschi
bibliotecar, Biblioteca Municipală
B. P. Hasdeu, Filiala Ovidiu,
Chișinău, R. Moldova

2017 SNAPSHOT

STATISTICI

142.546
vizitatori

363.334 documente in colectie

vizite
virtuale

55.678

Facebook @BibliotecaBraila
Site bjbraila.ro

3.180

utilizatori nou inscrisi

6.462

utilizatori activi

ATELIERE NOI

- ♦ Robotica
- ♦ Coder Dojo
- ♦ Impletituri
- ♦ Pedala in siguranta
- ♦ Lectura publica
- ♦ Media Club
- ♦ Young Challenge Writers
- ♦ Origami
- ♦ Tango

132.493

documente imprumutate

Carti, CD, DVD

36% din fond

8.010

sesiuni Internet

1.537
ateliere

31.076
participanti

Pentru
copii, adolescenti, adulti

517 vizite/zi

481 documente
imprumutate/zi

21 documente/utilizator

6 ateliere/zi

20 persoane/atelier

Infografic realizat de
Dana Ștefania STĂNCESCU
Bibliotecar - sociolog

Caseta redacțională
EX Libris nr.9/2018:
Redactor: Teodora SOARE
Secretar de redacție și corectură:
Roxana NEAGU
Coperta și tehnoredactarea computerizată
Cerasela GEORGESCU
Revistă editată și multiplicată
de Biblioteca Județeană PANAIT ISTRATI Brăila
Piața Poligon, nr. 4

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ "PANAIT ISTRATI" BRĂILA

www.bjbraila.ro • e-mail: bjpi@bjbraila.ro

*„Nu Brăila este fiica Principatului Țării Românești,
ci ea este maica acestuia.”*

Nicolae Iorga

ISSN 2285 – 9721
ISSN-L 2285 – 9721

